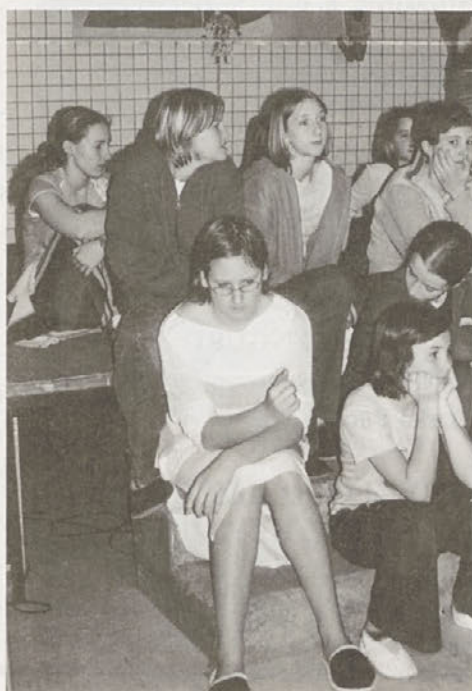
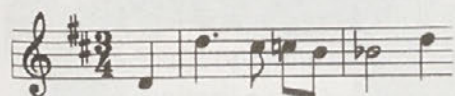

NAJ ↔ ČA

NAJČA, GLASILO OSNOVNE ŠOLE GRM, NOVO MESTO

Letnik XVI, junij 2004, št. 3/4

IZ VSEBINE

- Miro saje, dirigent str. 6
- Plesni učitelj Boris str. 10
- Gledališče Kolenc str. 18
- Naj pesmi učiteljev str. 26
- Slovo osmošolcev str. 29
- English pages str. 41
- Mala Najča str. 46
- GOS str. 64
- Miss in mister 8. r. str. 67

Veliki ponosni Grm!

Ja, najbrž vse osmošolce, ki delajo pri Najči, daje huda nostalgija, ker je to njihova zadnja številka ... Ampak to raje pustimo, ker tako na žalost vedno je in vedno bo. Edina stvar, ki jo prosim od naših naslednikov, pa je, da prosim napišejo čim manj in čim bolje, da se razumemo, ker če boste kdaj prekoračili magičnih 76 strani, boste imeli opravka s hordo razjarjenih srednješolcev, ki so se za rekord tako spotili ... Resno mislimo.

No, da ne bomo preveč nasilni, vsaj za tiste, ki ne znajo brati med vrsticami, raje preidimo k čemu bolj zanimivemu. Na primer k Vsebini. Ja, Vsebini z veliko začetnico!

V tokratni Najči smo se posvetili vsem dobro znani - glasbi. Tako smo po cele dneve tečnarili učiteljem, naj nam povedo naslov svoje najljubše pesmi (za kar se jim še enkrat globoko opravičujemo), naredili smo kak milijon intervjujev z vsemi mogočimi zanimivimi osebammi in točno te resnično globoko priporočam. Čeprav jih še nisem prebrala ... Čaka vas še kup stalnic - zabavne strani, glasbene strani, moda, kviz, blablabla, saj seveda vi, naši zvesti odjemalci, vse že poznate. Podrobno se posvetite GOS. Še en dober nasvet. Se morda še spomnite bralne značke? Tudi Kolenčeve smo podrobno zaslišali, oja, tako da moram priznati, labodji spev Najče se je kar dobro izšel.

Zdaj pa mi oprostite, se grem malo cmerat zavoljo starih časov Najče. Boga jaz, kaj bom v krutem svetu gimnazije. Bom raje kar doma na kmetiji ostala! Ja, to je pa dobra ideja...

*Danes malo slabše volje:
radamolekosmibe*

TEKMOVANJA

Seveda nobeno šolsko leto ne mine brez takih in drugačnih tekmovanj. In tudi uspehi naših tekmovalcev so vedno prisotni!

ANGLEŠČINA

Zlato priznanje sta osvojila:
Rada Molek, 8. b, Matko Katalenič, 8. d.

Srebrno priznanje: Andrea Šetina, 8. b, Marko Pucelj, 8. a, Metod Novakovič, 8. c.

STEFANOVO TEKMOVANJE IZ FIZIKE

Na državno tekmovanje sta se uvrstili **Tjaša Cesar, 8. a, Anita Gantar, 8. d.**
Srebrno priznanje sta osvojili: **Rada Molek, 8. b, Andrea Šetina, 8. b.**

KENGURU

Na državno tekmovanje se je uvrstil **Marko Pucelj, 8. a.**

PREGLOVO TEKMOVANJE IZ KEMIJE

Naprej se je uvrstilo 12 učencev.
Srebrno priznanje je osvojil **Maj Valerij, 8. b.**

CANKARJEVO TEKMOVANJE

Srebrno priznanje so osvojile **Sara Atanasković in Ana Štrasner iz 8. c ter Andrea Šetina iz 8. b in Teja Maksl iz 8. d.**

Zlato priznanje je osvojila **Rada Molek iz 8. b.**

STEFANOVO TEKMOVANJE

Srebrno priznanje sta osvojili **Rada Molek in Andrea Šetina iz 8. b**, zlato priznanje pa **Anita Gantar iz 8. d ter Tjaša Cesar iz 8. a.**

Eva Fir, 5. d

Učenci razredne stopnje naslednje leto že v novi telovadnici

Na naši šoli že kar nekaj časa traja gradnja nove telovadnice in zanimalo nas je, kdaj bodo ta dela končana, kako velika bo, katerim učencem je namenjena za pouk športne vzgoje ... Za izjavo smo prosili našo ravnateljico Sonjo Simčič, ki nam je povedala tole:

“Kot ste videli, že približno eno leto (od junija lani) traja gradnja nove telovadnice. Za to telovadnico smo veliko denarja zbrali sami. Telovadnica bo v grobem končana avgusta, notranja oprema, oprema garderob in sanitarij pa bo končana pozimi. Upam pa, da bo telovadnica toliko usposobljena, da bodo lahko najmanjši učenci telovadili že septembra. V to telovadnico bodo učenci razredne stopnje hodili skozi hodnik na razredni stopnji in ne več skozi avlo in po stopnicah, tako da bo pomenila ta telovadnica tudi nov šolski red, predvsem pa več miru v avli, kadar bodo tam kakšne prireditve. Telovadnica je malo manjša, kot je naša že stoječa telovadnica,

opremljena pa bo po vseh standardih, kakršni veljajo sedaj. Vem, da bo to velika pridobitev za učence razredne in predmetne stopnje, saj bodo sedaj imeli več prostora v veliki telovadnici, športna vzgoja pa bo potekala v boljših razmerah, bolj v miru. Zdaj je namreč v telovadnici pogosto naenkrat več razredov, kar povzroča velik hrup, ki vzbuja nemir tako v učencih kot v učiteljih.”

Rafaela Križman, 8. b

BRALNA ZNAČKA

V šolskem letu 2003/04 je od skupno 681 učencev bralno značko opravilo 482 učencev, in sicer 53 učencev 5. razreda, 47 učencev 7. r./9, 28 učencev 7. razreda ter 29 učencev 8. razreda. Skupaj torej 157 učencev predmetne stopnje. Na razredni stopnji pa je bralno značko uspešno opravilo 325 učencev. Vsi, ki so opravili bralno značko, so dobili priznanja. Tisti, ki so pridno brali vseh osem let, pa so prejeli tudi knjižno nagrado.

Katja, 5. d

PREŠERNU SMO POKAZALI HRBET

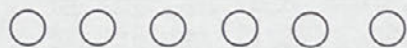
Kulturni praznik osmega februarja smo skoraj vsako leto praznovali ob Francetu Prešernu in njegovih bolj ali manj z vinom obarvanih pesmih. Letos smo si izbrali mlajšega pesnika, ki bi, če bi mu bilo naklonjeno daljše življenje, postal eden največjih, če ne največji.

Letošnji kulturni praznik smo namreč povezali s stoletnico rojstva pesnika Krasa, revolucije in smrti. Govorim namreč o **Srečku Kosovelu**. V svojem kratkem življenju (1904-1926) je povedal več, kot so povedali nekateri njegovi sodobniki, ki so živeli dosti dlje. Do smrti ni izdal nobene pesniške zbirke.

Njegovo življenje in delo smo na kratko povzeli v predstavi ob kulturnem dnevu. Interpretacija njegovih pesmi je bila zahtevna, ker je velikokrat zamenjal način pisanja in pogled na svet. Tako je pisal revolucionarne, razpoloženske, konstruktivistične pesmi ... Kot epik je pisal le borbene eseje, v katerih se je bojeval za socialne in kulturne vrednote.

Navdih za pesmi je dobil v Krasu, prijateljih in politiki.

Maj Valerij, 8. b

VESELA ŠOLA

V sredo, 21. 4., je na naši šoli potekalo državno tekmovanje znanju iz Vesele šole. Tekmovalo je kar 171 tekmovalcev iz 22 osnovnih šol.

Naziv državnega prvaka je prejelo 5 učencev naše šole, in sicer:

Andraž Aš iz 4. r., Katja Šmid in Špela Recko iz 5. r. ter Ana Štrasner in Božo Horvat iz 8. r.

ŠOLSKA ROCK
SKUPINA SE JE
DRUGIČ PREDSTAVILA
UČENCEM.

SPET SMO ZBRALI
REKORDNO KOLIČINO
STAREGA PAPIRJA!

Celodnevne delovne akcije - nova tradicija?

Našo ravnateljico smo tokrat poprosili za izjavo o delovnih akcijah, ki so na naši šoli velika novost. Odgovori so bili vse prej kot nevzpodbudni in spet je nam osmarjem žal, ker se tega niso spomnili prej ...

Povejte nam, kako ste dobili idejo za take delovne akcije, kako potekajo in ali bodo v taki obliki potekale tudi v prihodnosti.

Sama ideja ni nič posebnega, ker je v predmetniku določeno število ur, ki so predvidene za delovne akcije. Edina razlika je, da smo prej te nekako razdeljevali na tedenska čiščenja po pol ure ali eno uro, ker pa ni bilo pravega učinka, smo se letos odločili za celodnevne akcije. Izkazale so se za precej bolj učinkovite, če seveda odštejemo nekaj težav z vremenom.

Opravljeno je bilo ogromno dela in zadovoljni smo vsi, tako jaz kot tudi učitelji in učenci.

Med drugim smo počistili živo mejo, tekaško stezo, prebarvali smo par stvari, počistili travo, nekaj tudi obrezali, pograbili ...

Se vam zdi, da so se letošnje delovne akcije dovolj dobro obnesle, da bomo tudi v prihodnjih letih urejali okoličnico na tak način?

Da, zagotovo. To bo zdaj standardno, trikrat na leto bomo imeli te akcije, in sicer najbrž prvo že septembra, drugo nekje na začetku pomladi, torej marca, tretjo pa pred poletnimi počitnicami.

Rada Molek, 8. b

Je to sploh mogoče?

Tudi učence smo povprašali o delovnih akcijah, novosti na naši šoli. Presenetljivo se skoraj vsi strinjajo, da jim je takšno urejanje okolice všeč ... Ali pa mi sprašujemo napačne učence ... Ja, to bo.

Lea Simonič, 7. b/9:
Meni pa akcije niso bile preveč všeč, ker je bilo zelo naporno. Je pa res, da je zdaj malo lepše in da smo bili prosti pouka ... Med drugim smo tudi uredili živo mejo in iz nje pobrali listje in vse mogoče smeti.

Rosana Vukojevič, 7. a/9:

Na delovnih akcijah mi je bilo všeč, ker smo se družili, ker pač s tem tudi šoli pomagamo in ker seveda ni bilo pouka.

Anja Škrubej, 7. b/9:
Akcija mi je bila všeč. Spomnim se, da smo na primer uredili tekaško progo za 60 m, telovadnico, igrala in recimo, da je zdaj vse lepše. No, v bistvu se zdaj, par tednov po akciji, nič več ne pozna, ker popoldne vse razmečejo.

Manca Šuštaric, 7. a/9:
Tudi meni so bile delovne akcije všeč, predvsem zato, ker ni bilo pouka in ker smo se družili. Rezali smo živo mejo, prekopalimo jamo z mivko ...

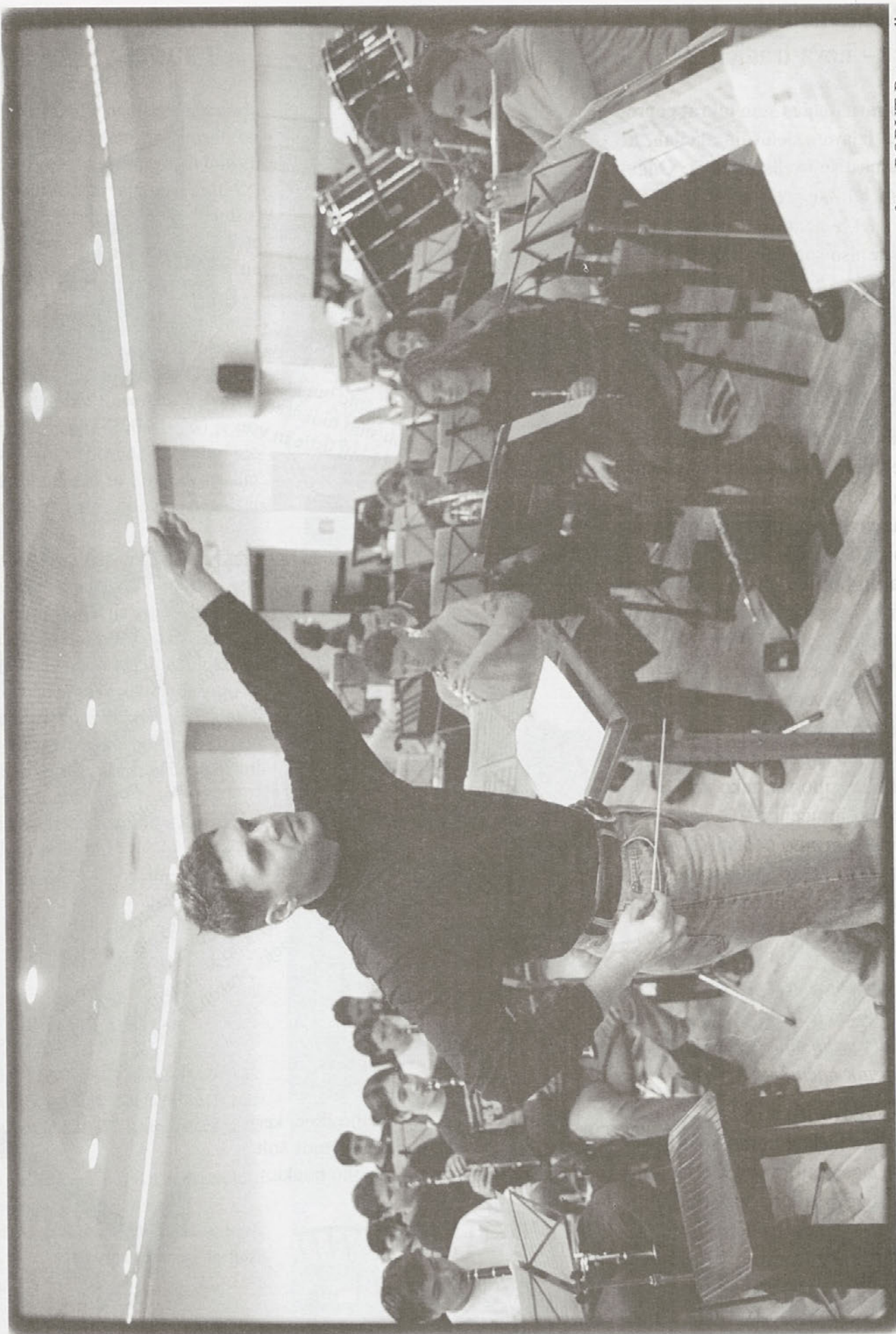

foto: BORUT Peterneelj

Pogovor z enim izmed največjih glasbenih upov Slovenije

Temu se reče glasbeni strokovnjak!

MIRO SAJE

Pogovor na kvadrat, vam rečem. Že pripraviti na intervju tako skromno osebo je muka in pol. Toda bilo je vredno. In tako sva v četrtek točno ob treh, ko ima multipraktični dirigent in glasbeni učitelj luknjo v urniku, spregovorila. Za vas in za celo slovensko javnost.

Ste eden najbolj priljubljenih in priznanih dirigentov ne samo na Dolenjskem, ampak v naši deželici nasploh. Pa povejte, kaj Vas dela tako posebnega ...

Vau, hvala za tak laskavi naslov ... Ne vem, če je čisto res, toda morda je to zato, ker imam veselje do glasbe in ker mislim, da smo na svetu zato, da kaj lepega naredimo. Hm ... Si me pa res našla ... Bolj sem pričakoval nekaj v smislu »Kdaj si začutil ljubezen do glasbe, kako si jo začutil ...«

Prosim Vas! Mi smo profesionalci.

No, dobro ... Veš, mislim, da je vse v *energiji*. Vodja kakršnekoli skupine mora posedovati določeno energijo, in glede na vse te naslove, ki si mi jih prej pritaknila, jo najbrž tudi jaz nekaj imam. In če zraven takega dela uživaš, pa to tudi drugi občutijo. No, moram pa seveda priznati, da tudi nisem vedno dobre volje, se pa trudim.

Veš, na splošno se nerad hvalim, tako da bi odgovor na to vprašanje moral biti: Vprašajte druge!

Kaj vse počnete v tem trenutku? S čim se ukvarjate?

Največji projekt, ki se ga lotevam, je to, da sem iz garaže izvlekel rolarje, jih očistil in včeraj z njimi krenil na Regrške košenice, danes pa v glasbeno šolo in ... preživel. Brez "bremz". In seveda - zjutraj sem šel v savno in se pripravil na intervju.

Kaj se niste samo hecali glede tega!?

Ne, res sem šel! Drugače kot veste učim na glasbeni šoli, malo na gimnaziji, vodim pihalni orkester Krka in seveda tudi strašno perspektiven pihalni orkester glasbene šole, sem gostujoči dirigent v orkestru slovenske policije, rad hodim v svet na kakšen dober seminar in trenutno razmišljam, da bi na Krki zgradil splav.

Koliko inštrumentov pravzaprav igrate?

No, recimo, da znam igrati trobento.

Samo trobento?!

No ja, na srednji glasbeni šoli sem se moral učiti klavir, in to je šlo približno takole: prvo leto 5, drugo 4, tretje 3, četrto pa 2. "Šenkana." In to seveda zato, ker sem komisijo tako lepo pozdravil.

(op. novinarke: Sicer uč in igra tudi saksofon, baritonski saksofon, rog in še mnoge ostale instrumente, pa je preveč skromen, da bi to priznal.)

Kakšno glasbo poslušate?

Res je, da moram zaradi svojega poklica pogosto poslušati tudi klasično glasbo, sam pa imam najraje filmsko, Stinga, potem kake stare stvari, na primer rockerje (Queen), prenesem pa skoraj vse, od metala, rapa, če ni "totalno debilen", tudi techno, če kdaj divjam 180 km/h ...

Kaj si pa resno mislite o teh novih zvrsteh?

Metal mi je v redu, Metallica na primer, ne maram pa preveč death metala. Rap ... tudi prebavljivo, Eminem na primer, Tupac tudi še recimo, ne bi pa ravno šel kupit plošče ... Na radiu pa slišim neko pesem o Maji in ne vem, ali se tip trudi biti tako "debilen" ali pa je na stopnji prvega razreda. Tudi Murat in Jose sta v redu. Glede housa in podobnih zadev pa ... Veš, tudi jaz imam že določena leta in si lahko za življenjski uspeh štejem že to, da lahko kaj takega sploh poslušam. Take glasbe ne poslušam dolgo, ker mi postane dolgočasna. Je res, da je dobra in razumsko narejena, saj je zagotovo taka, da lahko vpliva na ljudi, toda pri njej pogrešam še nekaj novega ...

Bi se morali bati, da bo šla klasična glasba v pozabo?

Snobi so bili in vedno bodo, poslušali bodo klasično glasbo in kašljali in ploskali med odmori, vedno se bodo ljudje kazali v Cankarjevem domu in delali sramoto slovenskemu občinstvu. Prostora je za vse vrste glasbe, toda morda so nekateri "ozki" in si trenutno ne pustijo dopovedati, da so še druge zvrsti glasbe. Glasba je tako univerzalna, da se mi zdi, da se nimamo ničesar bati.

Veliko je kritikov, ki se jim zdi, da gre večini glasbenikov samo za denar in slavo. Kakšno je Vaše mnenje o tem in ali poznate veliko ljudi, za katere je taka kritika upravičena?

Tako bom rekel: okrog sebe vidim veliko ljudi, za katere se mi zdi, da opravljajo poklic, ki ga ne bi smeli. Vedno so in vedno bodo ljudje, ki v bistvu ne razumejo samega poslanstva glasbe.

Povejte mi, je imidž v glasbi pomemben in v kolikšni meri?

Živimo v dobi, ko je imidž vedno bolj pomemben, v kolikšni meri, pa je zelo težko določljivo. Meni se v bistvu ne zdi preveč pomemben, je pa res, da tako nepomemben pa spet ni, da bi na primer vodil kak koncert v kavbojkah. Čeprav je vse mogoče ...

Kaj si mislite o vseh teh izborih a la Popstars in podobno? Je to dobra stvar? So njihovi končni izdelki na neki kvalitetni glasbeni ravni?

Zdi se mi čisto v redu, ker se je končno začelo nekaj dogajati. O končnih rezultatih bi se sicer lahko pogovorili, toda načelno, kot prvi vtis in komentar, sem za.

Kak komentar na letošnjo Emo in na ... hm, zmagovalca?

Veš kaj, vsako leto sem znova bolj jezen (op. novinarke: gospod Saje je tu uporabil bolj sočen izraz, ki pa ga iz pietete tu ne omenjamo), toda vsako leto je

potem še slabše. Bom pa zdaj presenetil celo slovensko javnost in vam povedal, da me je prijetno presenetila Natalija Verboten. Koliko je vložila v ta nastop, toliko metanja gor in dol, toliko truda ... Če si je kdo zaslužil Turčijo, je bila to ona. Najbolj mi je bila všeč izjava mojega učenca z gimnazije, ki je v kontrolki napisal, da je bila Ema za *k!li!n!g!* (to je zvok, ki ga je naš intervjuvanec zaigral na klavir in nadomešča določeno besedo.)

Kakšni so Vaši vtisi iz osnovne šole? Ste že takrat imeli kakšne glasbene ambicije? Se spomnite kakšnega posebnega dogodka?

No, recimo, da sem celo otroštvo porabil za to, da sem za garažo zvijal cigarete, streljal golobe ipd. Tam nekje v šestem razredu me je zadelo, vse to z glasbo mislim. Je pa res, da je bil prvi CD, ki sem ga kupil, in to v sedmem razredu, Beethovnova peta simfonija in Haydnova četrta.

Glede posebnega dogodka ... V osmem razredu sva dva fanta šla stavit s puncami, da si upava okrog šole teči samo v gatah. Stavo sva dobila. O učiteljicah pa ne bi veliko govoril. Se pridružujem mnenju, da nekateri ljudje ne bi smeli opravljati nekaterih poklicev.

Smo Grmčani po Vašem mnenju dobri glasbeniki? Nas je veliko?

Menim, da kar veliko, poznam na primer Anžeta Strmca, pa Maja, seveda tudi neko Rado ... Ja, ste v redu.

Dragi bralci, to je za danes o Miru Sajetu vse!

*Za vas:
radamolekosmibe. In pika.*

PIŠČAL IZ DIVJIH BAB, najstarejše ohranjeno glasbilo na svetu

Koščena piščal je bila odkrita leta 1995 v podzemni jami Divje babe med sistematičnimi izkopavanji, ki jih je vodil Ivan Turk. Jamo so v času zadnje poledenitve uporabljali kot zatočišče tudi ljudje, neandertalci, in zatem prvi kromanjonci, o katerih je do nedavnega vladalo mnenje, da so naredili najstarejše piščali v Evropi pred približno 40000 leti. Piščal iz Divjih bab je starejša - stara je 45000 let, naredil pa jo je eden od neandertalcev, saj je bila odkrita v plasti z neandrentalskim orodjem.

Zanimivosti:

- jama Divje babe leži pod severovzhodnim delom Šebreljske planote,
- piščal so našli ob enem izmed ognjišč,
- piščal je bila narejena iz cevastega dela stegenice jamskega medveda,
- neadrentalci so se pojavili na slovenskem ozemlju pred približno 100000 leti.

Katja, 5. d

BORIS JANIČIJEVIČ

Z ženo se redkokdaj odpraviva plesat.

Osmi razredi smo začeli s plesnimi vajami, kjer nas plesni učitelj Boris Janičijević pripravlja na plesni del valeta. Radovednice pa smo se s pomočjo Borisa odločile pokukati v ozadje plesa in poklica plesnega učitelja.

Kdo sploh je Boris Janičijević?

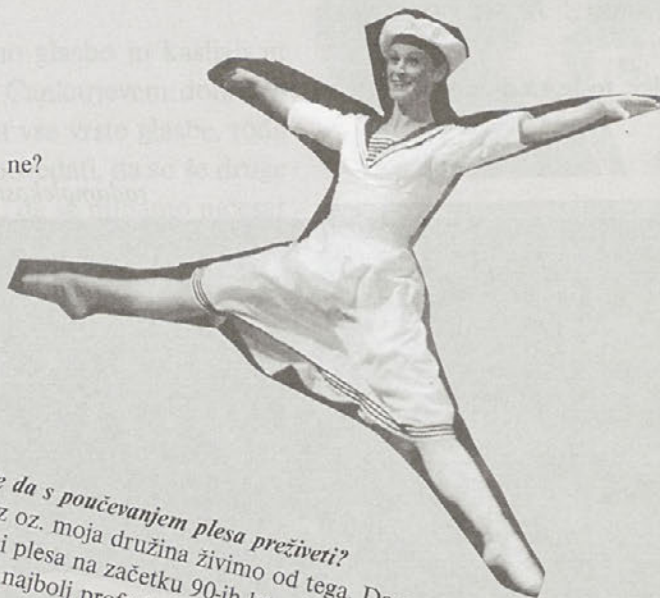
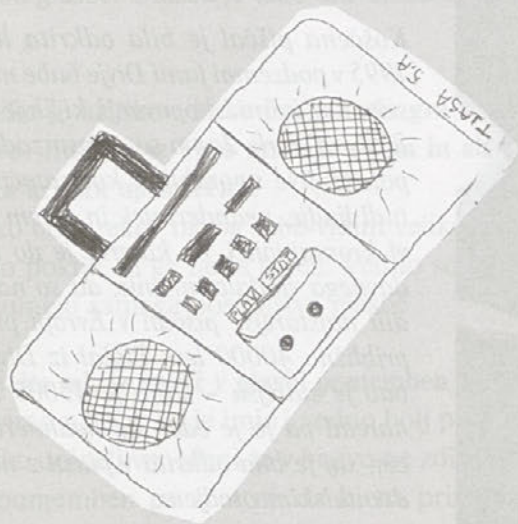
To vprašanje je že tako ... hmmm ... malo filozofsko. Moram doma malo razmisliti in razčleniti. Ammm ... Kdo je? To je en tip, ki ima rad ples že od malega. Predvsem sem plesni učitelj, nekoč sem bil plesalec oziroma plesalec sem še vedno, ampak nekoč sem bil tekmovalec v plesu. Učitelj pomeni pedagog in jaz se rad ukvarjam z otroki. Kaj moram še povedati? To je to.

Vemo, da že dolgo plešete. Zakaj ste sploh začeli, kje, kdaj in kako?
V "mojih časih" se s plesom nismo začeli ukvarjati prej kot v osmem razredu. Prej skorajda ni bilo možnosti oziroma samo redko (če si slučajno zašel v klub, kjer so mogoče delali z otroki). Drugače pa ... Tečaj za valeta. To je bilo to. Mogoče sem malo pred tem ugotovil, da mi je ples všeč in da se z njim rad ukvarjam. Tako sem se takoj po tečaju vpisal v plesni klub tukaj v Novem mestu in tako se je vse skupaj začelo.

Koliko let pa ples tudi poučujete?

Uh! Štirinajst, petnajst let. Kar pomeni, da sem že kar star, ne?

Se da s poučevanjem plesa preživeti?
Jaz oz. moja družina živimo od tega. Da se preživeti, je pa res, da so bili zlati časi plesa na začetku 90-ih let, sedaj pa to delamo tisti, ki se s plesom ukvarjajo najbolj profesionalno. Učitelji, ki od tega živimo, moramo ves čas skrbeti tudi za lastno izobraževanje, tako kot to velja za vse poklice. Je pa tudi kar precej takih, ki samo popoldne oddelajo kakšen tečaj, a to je druga stvar. Od tega se ne živi, ampak samo dodatno zasluži.

Po poklicu ste torej plesni učitelj. Je to sploh poklic? Kakšna je pot, da postaneš plesni učitelj?

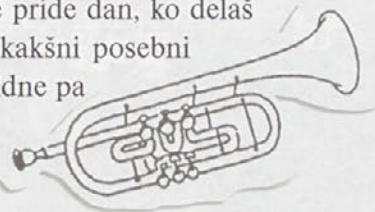
Ja, to je poklic, čeprav marsikdo misli, da ni. Torej, kako postaneš? Najprej je fino, če znaš plesati (vsaj malo). Po končani srednji šoli se moraš prijaviti pri Plesni zvezi Slovenije oz. pri Zvezi plesnih učiteljev in trenerjev Slovenije, da tam opravljaš izpite (ne samo pri zvezi, ampak tudi na Fakulteti za telesno kulturo). Dobro je, če imaš mentorja oziroma plesnega učitelja, ki ti pri tem pomaga, ker je potrebnega precej plesnega znanja.

Veliko učencev pleše v parih. Kaj pa, če dekle/fant ne najde soplesalca/soplesalke?

Ko komurkoli, predvsem pa odraslim, omeniš ples, pomislijo na ples v paru, ampak ples je veliko več od tega. Plesi v parih so samo majhen delček plesa. V drugih zvrsteh plesa je lahko veliko več svobode. Ne potrebuješ partnerja, lahko se veliko ukvarjaš sam s seboj, z glasbo, ki ti je všeč, z zvrstjo plesa, ki ti je všeč. Pravzaprav je toliko različnih smeri in stvari, ki jih lahko plešeš, da je škoda, da velikokrat preveč razmišljamo samo o tem, da rabiš partnerja. Je pa res, da za valetu, kjer plešemo družabne ples, potrebuješ partnerja. Sedaj, ko so plesne šole tudi za otroke in predšolske otroke, je veliko fantov, ki zgodaj začnejo plesati. Zanje je plesanje v paru normalno, saj plešejo že od majhnega in nikoli ne vidijo problema priti na plesni tečaj in odplesati s plesalko. Še vedno pa je mnogo takih, ki jih je sram ali pa strah plesalk, punc. Pravzaprav pa ne vem, kaj ve punce "delate" z njimi, da nočejo priti na plesišče ali na tečaje. Ampak malo je kriva tudi vzgoja. Doma je velikokrat tako mnenje, da je ples samo za punce. Ne vem, od kod ta ideja, toda očitno je tako in tudi zato so fantje manj na plesišču. Če primanjkuje fantov, se moramo znajti na različne načine ...

Delate z zelo različnimi ljudmi. Se dela tudi kdaj naveličate; ko imate slab dan ali ko niste pri volji za vse to?

Vsak ima kdaj slab in dober dan. Reči moram, da se ne naveličam oz. ne vem, kdaj je bilo tako, da sem se res naveličal tega dela. Mogoče pride dan, ko delaš veliko ur, pa si od tega zelo utrujen. Včasih pridejo kakšni posebni dnevi, ko imam celo dopoldne npr. športni dan, popoldne pa še redne tečaje in potem sem na koncu dneva res zelo utrujen in imam vsega dovolj. Ampak bolj kot plesa se naveličam tistih obstranskih stvari, kot je organiziranje plesne šole in vse tiste stvari, ki sodijo zraven, pa zanje res nisem rojen.

Čam tistih obstranskih stvari, kot je organiziranje plesne šole in vse tiste stvari, ki sodijo zraven, pa zanje res nisem rojen.

Že vrsto let mlade pripravljate na valetu. Kakšen plesni program si največkrat izberejo?

Različno. Odvisno je od šole, od tradicije na šoli ... In potem se več ali manj držijo teh smernic več let. Včasih je ples samo dodatek, recimo uvod v valetu, dodatnih nekaj plesov oz. popestritev, včasih pa je nasprotno. Takrat pa je ples rdeča nit, vse ostalo pa dodajo zraven. Tako različno je, da bi težko rekel samo eno stvar. Na OŠ Grm običajno pripravijo toliko pevskega, dramskega in vsega ostalega programa, da je ples samo del prireditve. Marsikje pa naredimo tako, da imam od začetka do konca valeta pripravljen prst na gumbu, da bom zavrtel glasbo in da bodo plesalci zaplesali. Včasih plešemo tudi po 10, 15 plesov različnih zvrsti.

Ples je torej Vaša služba. Kaj pa ples zasebno? Se z Vašo ženo pogosto odpravita plesat, kadar imata čas?

Ne. Ti časi so mimo. Pa ne zato, ker sem prestar, ampak zato, ker toliko pleševa, da niti ne pomisliva, da bi šla še kam plesat. Če bi bila recimo pol leta ali leto brez plesa, potem bi seveda šla. Takrat bi naju verjetno "prijelo", ker imava ples vseeno tako rada. Plesat greva vsake toliko časa - takrat, kadar naju kdo povabi (prijatelji ali kakšna skupina tečajnikov). Pa še takrat greva bolj zaradi vljudnosti ali pa družbe, kot pa da bi komaj čakala, da greva na plesišče.

Kateri plesi so Vam najbolj pri srcu?

To je težko reči. Potruditi se moraš in poiskati značilnosti vsake plesne zvrsti, potem pa najdeš super stvari. Ko sva midva tekmovala, sva bila standardna plesalca. Torej sva imela najraje standardne plesne, kot so slowfox, valček ... Odkar pa sem učitelj, sem se moral naučiti tudi ostale zvrsti plesa (jazz, hip hop ...). Če izbiram glede na glasbo, so mi najbolj všeč latinsko-ameriški plesi. Drugače pa težko rečem, kaj imam najraje.

Hvala za pogovor.
Sabina, Tina, Klara, 8. b

Glasbeni smeh stoletij

Izbrali sva si nekaj anekdot o znanih glasbenikih, ki sva jih našli v knjigah Smeh stoletij in Smeh stoletij 2, katerih avtor je Slavko Krušnik. Ti dve knjigi pa ne vsebujeta le anekdot o glasbenikih, temveč tudi o drugih znanih ljudeh, povezanih z umetnostjo v preteklosti.

Prva dela **Ludwiga van Beethovna** leipziškemu glasbenemu ravnatelju Schichtu niso ugajala. Dejal je: „Beethoven je osel!“ in se ni več zanimal zanj. Pozneje se je skladateljev prijatelj posrečilo pregovoriti Schichta, da je prišel k uprizoritvi opere *Fidelio*. Molče je strogi kritik poslušal in nihče ni vedel, kaj misli. Nazadnje ga je nekdo vprašal, ali še vztraja pri svoji sodbi. „Moja sodba o oslu je bila že prava, le da sem osel jaz in ne Beethoven!“

Mladenič je zaigral **Rossiniju** svojo novo skladbo, ker je hotel vedeti za njegovo mnenje. Veliki glasbeni pedagog je dejal: „Sijano. Močnejši ste od Boga. On je usvaril svet iz kaosa, vi pa ste usvarili kaos.“

Beethoven je nekoč sedel v družbi, kjer je domača hčerka osrečevala navzoče z zelo slabim igranjem nekega preludija. Ko je gospodinja prosila skladatelja, naj o njenem igranju pove odkritosrčno mnenje, je Beethoven dejal: „Vidim, da je vaša hčerka globoko verna.“ „Kakšno zvezo pa ima njena umetnost z vero?“ se je začudila mati.

„Ona igra po načelih svetega pisma: naj levica ne ve, kaj dela desnica,“ je prijazno pojasnil Beethoven.

Poljski skladatelj in pianist **Chopin** je bil povabljen k vplivni dami na obed. Med kosilom so ga gostitelji spraševali vse mogoče stvari, tako da se ubogi umetnik niti najedel ni do sitega. Po obedu ga je gostiteljica prosila, naj jim kaj zaigra na klavir. Chopin ji ni mogel odreči, sedel je h klavirju in odigral kratko polko. Ko je vstal, ga je dama vprašala: „Ali nas hočete nasititi s tem kratkim delcem?“ Chopin je dejal: „Da, gospa! Tudi jaz nisem veliko jedel!“

Norveškemu skladatelju **Eduardu Griegu** se je pripetila na pariški ulici majhna nezgoda. Nепreviden šofer je s svojim avtomobilom zadel obenj in ga lahko poškodoval. H Griegu stopi prometnik in ga vpraša: „Ali ste si zapomnili številko avtomobila?“

„Tega ne,“ odgovori glasbenik, „spominjam pa se, da je bil ton hupe v a-molu.“ Veliki virtouz je mirno kadil v navzočnosti odličnih dam. Ena izmed njih ga je na to vljudno opozorila. **Paganini** je mirno kadil dalje, rekoč: „Madame, kjer so angeli, morajo biti tudi oblaki.“

Katja, Dominika; 5. d

8) P Pra

10) šáj - te ra - je

13) go - spo-dar dr - vi

DENI IN ANJA: Ples je del njunega življenja

Sedmošolca Anjo in Denija lahko večkrat vidite v šolskih predstavah. Seveda, to sta tista dva, ki tako lepo plešeta! Ko ju gledaš, si še sam zaželiš, da bi tako lahkotno drsel po plesišču ... A pot do tega ni tako enostavna. Zahteva trdo disciplino in veliko let treningov ...

Vemo, da že dolgo plešeta. Kdaj sta sploh začela in kdo vaju je za to navdušil?

Deni: Skupaj sva začela plesati v 1. razredu. Navdušil me ni nihče, odločil sem se sam, ker mi je bilo zelo všeč.

Anja: Mene je za ples navdušil moj brat.

Kateri klub obiskujeta?

Deni in Anja: Sva člana Plesnega kluba Novo mesto, plesati pa sva začela v Plesni šoli Urška iz Novega mesta.

Plešeta skupaj. Ali sta se sama odločila, da bosta plesni par?

Deni in Anja: Da, sama sva se odločila, da bova plesala skupaj.

Povejta kaj drug o drugem ...

Deni: Anjo bi opisal kot zelo živahno in delavno dekle. Včasih pa tudi malo pretirava in me rahlo spravlja ob živce.

Anja: Denija bi opisala kot zelo mirnega fanta. Redkokdaj se skregava, pa še takrat zaradi kakšnega nesporazuma. Drugače pa se dobro ujameva.

Vajini treningi so zelo naporni. Kolikokrat na teden jih imata in kje?

Deni: Trenirava 2 do 3 ure vsak dan od ponedeljka do petka v Športni dvorani Marof. Ob torkih in sredah imava treninge s trenerji (individualne ure in skupinski trening). Ponedeljki, četrtki in petki pa so namenjeni samostojnim treningom in utrjevanju posameznih likov.

Vsak drugi ponedeljek in petek se voziva na treninge v Ljubljano, in sicer v Plesni klub Urška Ljubljana. Ob sobotah pa naju čakajo tekme.

Kdaj sta začela uradno tekmovati?

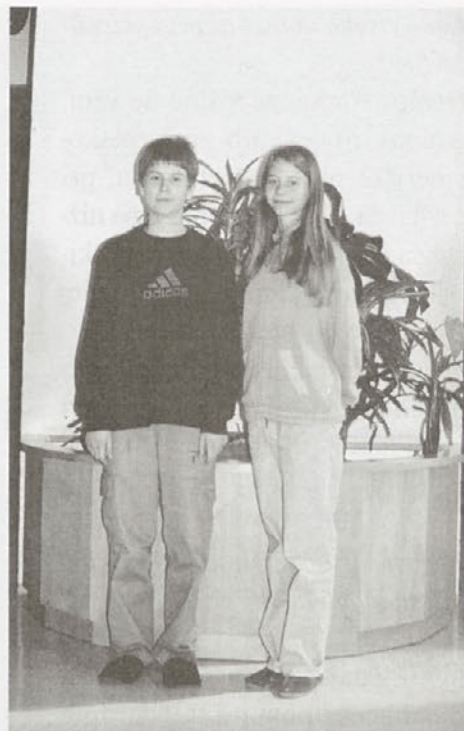
Anja: Uradno sva začela tekmovati, ko sva postala člana Plesnega kluba Novo mesto. Zdaj tekmujeva že peto leto.

Kakšni so vajini trenerji?

Deni: Imava štiri trenerje, dva za standardne in dva za latinsko-ameriške ples. Vsi naju veliko naučijo, saj so vrhunski plesalci in člani slovenske državne reprezentance. Trenirajo naju že tretje leto. Na treningih od nas zahtevajo trdo in resno delo. Znajo pa tudi poskrbeti za sprostitev in smeh.

Dosegla sta že veliko uspehov. Katerega bi posebej izpostavila?

Deni in Anja: Prvo mesto na mednarodnem turnirju Ljubljana Open 2002 v latinsko-ameriških plesih in drugo mesto na mednarodnem turnirju Maribor Open 2002 v standardnih plesih.

Kdo so vajini vzorniki?

Deni: Moji vzorniki so vsi moji trenerji.

Anja: Moja vzornika sta Andrej Škufca in Katarina Venturini ter moja trenerja Peter in Maja.

Ali se zgledujeta po njih?

Deni: Da, po njih se zgledujem.

Anja: Seveda.

Zdaj pa še nekaj o oblekah. Kdaj sta dobila prvo plesno obleko in čevlje?

Deni in Anja: Svoji prvi obleki sva dobila pred prvo tekmo. Čevlje pa sva dobila nekoliko prej, saj brez njih ne bi mogla trenirati.

Kako visoka mora biti peta plesnih čevljev?

Deni: Natančne višine ne vem. Ampak pri čevljih za latinsko-ameriške plesne je peta višja, pri čevljih za standardne plesne pa nižja. Za predpisano višino plete skrbijo čevljarji, ki mi izdelujejo plesne čevlje po meri.

Anja: Pri meni je višina plete pri nižjih kategorijah približno tri centimetre, pri višjih pa 5 in tudi 7.

Plešeta različne plesne. Ali morajo biti tudi obleke in čevlji drugačni?

Deni: Da, čevlji in obleke so različni. Zdaj, ko sva prestopila k mladincem, bom pri standardnih plesih potreboval frak, ki pa gotovo ne bo poceni.

Anja: Pri meni je latinsko-ameriška obleka krajša, standardna pa daljša.

Kje sploh dobite obleke in koliko stanejo?

Anja: Obleke nama po meri sešijejo krojači oz. šivilje, ki šivajo samo plesna oblačila. Cene se vrtiljo od 100.000 tolarjev naprej.

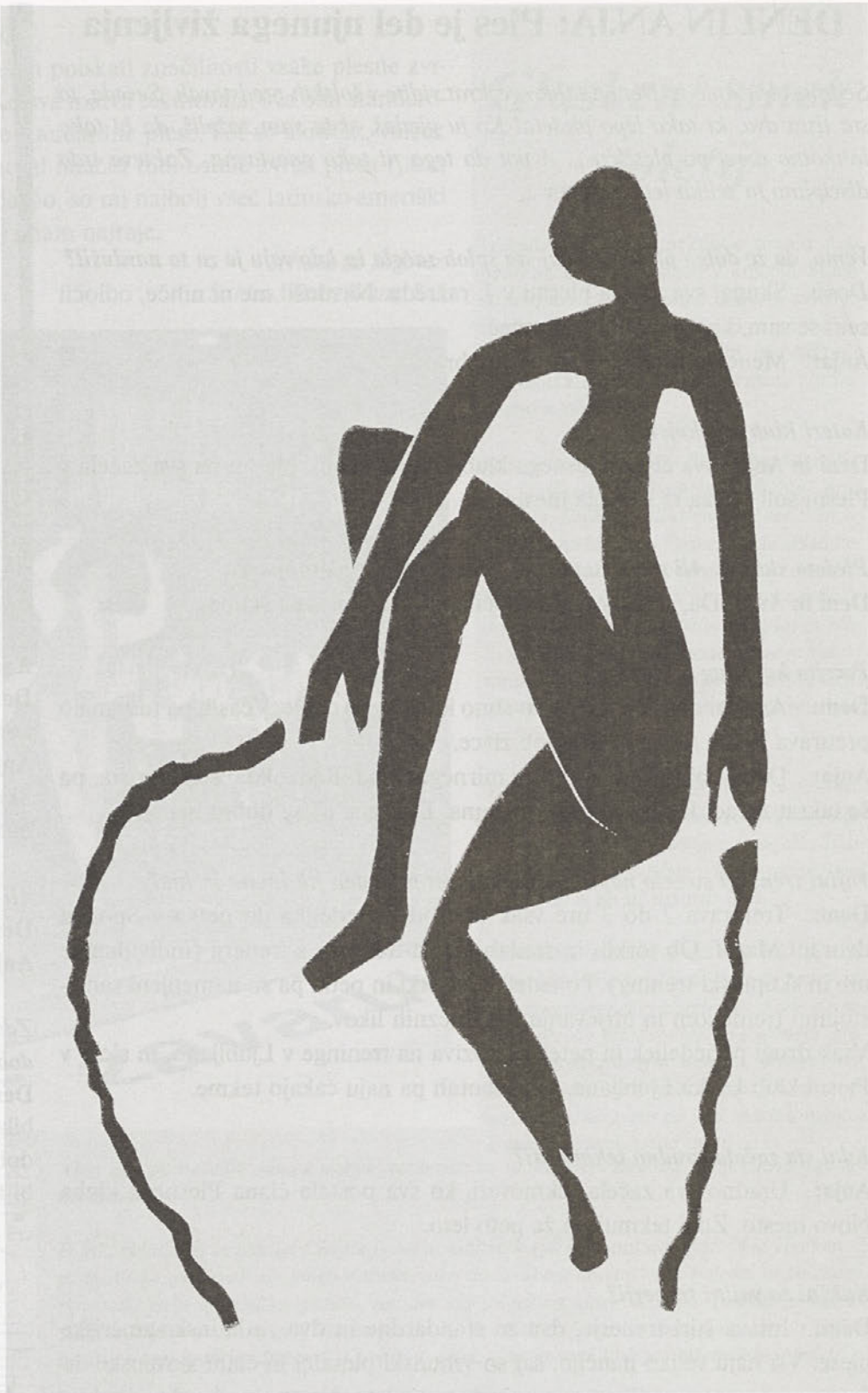
Vemo, da celo frizure vplivajo na ocene. Kakšne morajo biti?

Deni: Frizura mora biti urejena. Moje lase ukrotijo gel, lak in vosk.

Anja: Jaz za urejeno frizuro potrebujem veliko več laka in gela kot Deni. Plesalke moramo imeti lase gladko spete na glavi. Moje dolge lase je zelo težko ukrotiti, zato za eno frizuro porabim cel gel in zelo veliko laka.

Ali je v vašini plesni karieri kdaj prišlo do hujših zapletov, zaradi katerih sta hotela kar odnehati?

Deni in Anja: Ne, nikoli.

Mislita še dolgo plesati?

Deni: Nikoli nisem razmišljal, da bi nekoč nehal plesati. Pri športnem plesu je tako, da ko se enkrat začneš ukvarjati z njim, se nanj tako navežeš, da brez njega preprosto ne moreš več. Postane del tvojega življenja.

Anja: Da, mislim, da bom še dolgo plesala.

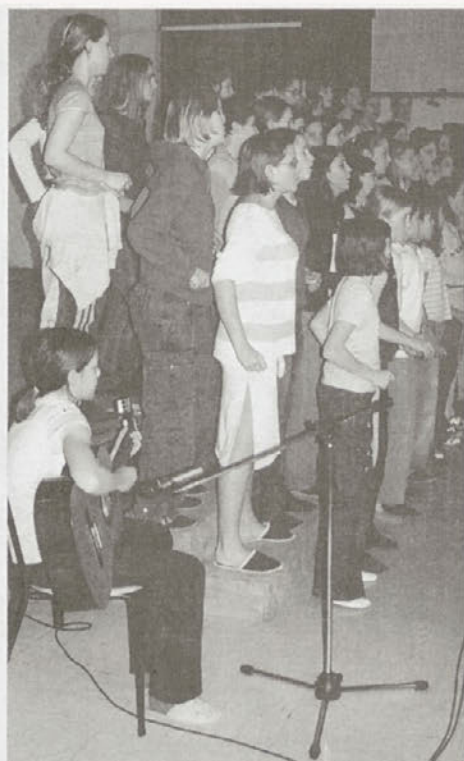
Novinarke iz 7.b

PETJE, KDO BO TEBE LJUBIL ...

Dobro vprašanje!

Dragi bralci Najče, rada bi vam predstavila pravi obraz pevskega zbora, ki na naši šoli deluje že vrsto let, pobira prestižne nagrade in je med vsakoletnimi obveznimi udeleženci vsake področne revije pevskih zborov (občinske sploh ni treba omenjati, ker sploh ni konkurence).

Vem, da večina med vami misli, da je pevski zbor le neko brezzvezno dretje in da pojemo kar neke ljudsko-goveje-narodnozabavne kancone in da smo tam samo priliznjenci, ki hočemo ZU oz. pet pri glasbi. No, saj zna to biti načeloma tudi res ... Toda ne vedno! Če mi verjamete ali ne, pri pevskem zboru sem že celih osem let brez prekinitve, celo tisto sramotno leto in pol, ko je zaradi nosečnosti gospe Čibej (njenega vzdevek se v spoštljiv liberalen časopis, kot je Najča, ne objavlja) na naši šoli gostoval čudežni otrok na orglah, ki ni imel pojma o pedagogiki - Mr. Burger. Se ga še spomnite? Mi se ga, saj je takrat udeležba zbora padla za več kot polovico. Pa še na reviji smo bili zanič. Kot od mrtvih je gospa Čibej prišla nazaj v "našem" četrtem razredu in vse se je vrnilo v normalo. Kaj pa sploh lahko pojmuje kot normalo v pevskem zboru? To pomeni, da se na začetku leta učiteljica malo potrudi in prinese kakšne "odcu-fane", za nas še profesionalno sprejemljive pesmice, ki, po njenih besedah "pri-dejo z'lo lušno zraven klavirja". Potem, po kakem mesecu ali več, pa se začne. Najprej kaka mala, komaj opazna ljudska pesmica, ki jo po možnosti vsi pozna-mo, toda za njo pride še cel plaz podobnih. Čista vojaška taktika, vam rečem. Najprej izvidnica, potem pa trifrontalni napad. You cannot escape. Kmalu zve-mo, zakaj. *Zaradi revije, jasno.* Zaradi nje smo obsojeni na zlata jabuka, pole, pobelena z ofcami in kar jih še takih pritiče. Torej ni kriva tovarišica. Kot pona-vadi je kriva država, ki zahteva vsaj eno ljudsko vižo. Bonus točke, če je belo-kranjska. Pa eno slovensko umetno - prosim vas, bodimo realni, Slovenci ni-smo kaj posebno dobri v glasbenem ustvarjanju, vsaj kolikor sem jaz slišala do zdaj. Tako da nam pogosto ne preostane drugega kot kakšen Trubar, Jakob Aljaž in priredbe tujih avtorjev, milijonkrat slabše od izvirnika. Zato prosim, ne znašajte se nad poustvarjalci in počakajte, da naša generacija odraste. Potem boste že videli vraga med skladatelji! Kar se tiče pa pesmi po izbiri (ki je na reviji tretja in zadnja v programu), pa se vedno potrudimo. Je že tako, da pona-vadi pojemo zelo specialno in zelo težko pesem, zato je pomembno, da nam je všeč, saj jo drugače "zaserjemo". Prištetje še rivalstvo med prvim glasom, ki je najmanjši in kdaj pa kdaj v neprimernih trenutkih "zafuša" in uniči celo pesem (npr. lanskoletna občinska revija - Donna Donna, čeprav se mi zdi, da je delno kriva ta grda sterilna šola na Drski, ki smrdi po ZELENEM), tretjim glasom, ki vsebuje največje zafrkante, ki se jim pogosto ne ljubi peti in raje kaj lepega povejo (tudi kaj grdega se najde), in drugim glasom, za katerega se pogosto iz zlobnih jezikov sliši, da so tam samo smetke, ostanki, ki jih nimamo kam strpa-ti, ne v prvi in ne v tretji glas, in so seveda najštevilčnejši, čeprav je res včasih ta glas težko peti, ker je kar nekaj vmes. Vanj je lahko pasti, težko pa je zlesti ven. Mnogim pred koncem osemletke ne uspe. Tako boste dobili približno razpolo-ženje pevstva v sedmi uri, ko bi vsi stokrat raje šli domov. Pa smo vseeno tam.

VELIK USPEH NAŠIH MLADIH PEVCEV V ZAGORJU

Sedmi februar 2004 bo našim pevcem zagotovo ostal v lepem spominu, saj so na državnem tekmovanju osvojili zlato priznanje. Kako sploh lahko osvojiš tako priznanje in še marsikaj drugega, pa nam je povedala zborovodkinja Sonja Čibej.

Kako ste se pripravljali na tekmovanje in kolikokrat na teden ste imeli vaje?

Redne vaje imamo dvakrat tedensko, en mesec pred tekmovanjem smo vadili trikrat tedensko, zadnji teden pa skoraj vsak dan, da smo bili v čim boljši pevski formi. Na tekmovanje smo se pripravljali v vseh smereh: poglobljali smo vokalno tehniko, pilili intonacijo, ritem in interpretacijo pesmi ter razvijali dobro psiho-fizično kondicijo.

Rada Molek, 8. b

In se "gulimo" in ponavljamo, kršimo svoja načela o izogibanju kiča, smo pa tudi veseli ob uspehu in lepih akordih. Smo pa tudi veseli, če odpade. Smo pač vedno veseli. Torej, v osmih letih petja sem spoznala, da ni važno, v katerem zboru smo, prvem - otroškem, drugem ali v mladinskem, **vedno** smo izmed vseh treh najboljši mi in sumim, da tovarišica to naenkrat govori vsem. Saj ni važno, komplimentov se nikoli ne naveličamo. Oh, točno, ne pozabimo, da se tovarišica dvakrat do trikrat na leto ob določenih kritičnih časih hudo prehladi, potem smo pa v ... hm, *težavah*, ker ne vadimo in potem tovarišico malo panika grabi, nas pa ne, ker se na reviji ne bomo mi osramotili, ampak ona. In potem kdaj pa kdaj "špricamo" pouk, da lahko nadoknadimo in v avli kaj lepega zapojemo ob spremljavi klavirja, s katerim smo redko zadovoljni. To je pa poglavje zase. Nekaj časa nas je na grbi imel gospod ... Butec? Ne ... Budak, točno, ki so mu ponavadi prinesli ojačan stol, dvomim, da bi ga normalen zdržal. Ker se je z nami "zafrkaval" in na reviji pred petimi leti namenoma pozabil kitico Krokodila pri zobarju, je bil nogiran.

Gospa Cvetka Krampelj, ena od naslednikov, je na področni reviji pred tremi leti v Krškem pokvarila enkratno uprizoritev moje najljubše pesmi Polovski plesi z najmanj petnajstimi napačnimi akordi, česar ji jaz, in očitno tudi gospa Čibej, nisva oprostili. Bila je nogirana. Trenutna žrtev, gospa Alenka Nekajekaj, pa sicer igra dobro, toda nikdar nima časa, kadar pride, odide po petih minutah ... Imam občutek, da bo kmalu nogirana. Toda najbrž se motim. Najbrž, ker se zdi prijazna.

Za konec naj vam po vseh teh slabih stvareh, ki sem jih natvezila, povem še to, da je pevski zbor zelo ugodna prilika za druženje, spoznavanje novih "frendov", na koncu leta dobiš priznanje, večkrat "špricaš", na revijah in koncertih dobiš sok in sendvič, med uro petja pokuriš 100 kalorij in tovarišica te pozna bolj kot sošolce, kar res zna biti uporabno pri glasbi. In *poješ*. To pa je ja najpomembnejše, kajne?

Pojmo bratje pesmi o svobodi!

Kako ste se sploh uvrstili na to tekmovanje?

Prijavili smo se na razpis Javnega sklada za ljubiteljske kulturne dejavnosti, organizatorja tekmovanja. Prijavi smo morali priložiti zvočne posnetke zborov, stare največ šest mesecev, opis delovanja in uspehov zborov, spored pesmi, ki se jih učimo v letošnjem šolskem letu ter partiture pesmi, ki smo jih nameravali izvajati na tekmovanju. Zbore je za tekmovanje nato izbral umetniški svet. Merila za izbor na prireditev so bila: kakovost prijavljenega zborov, umetniška vrednost programa in primernost programa zasedbi zborov. Nekateri zborovi so izpadli, nekaterim pa so predlagali udeležbo le na revialnem delu.

Kako tekmovanje poteka?

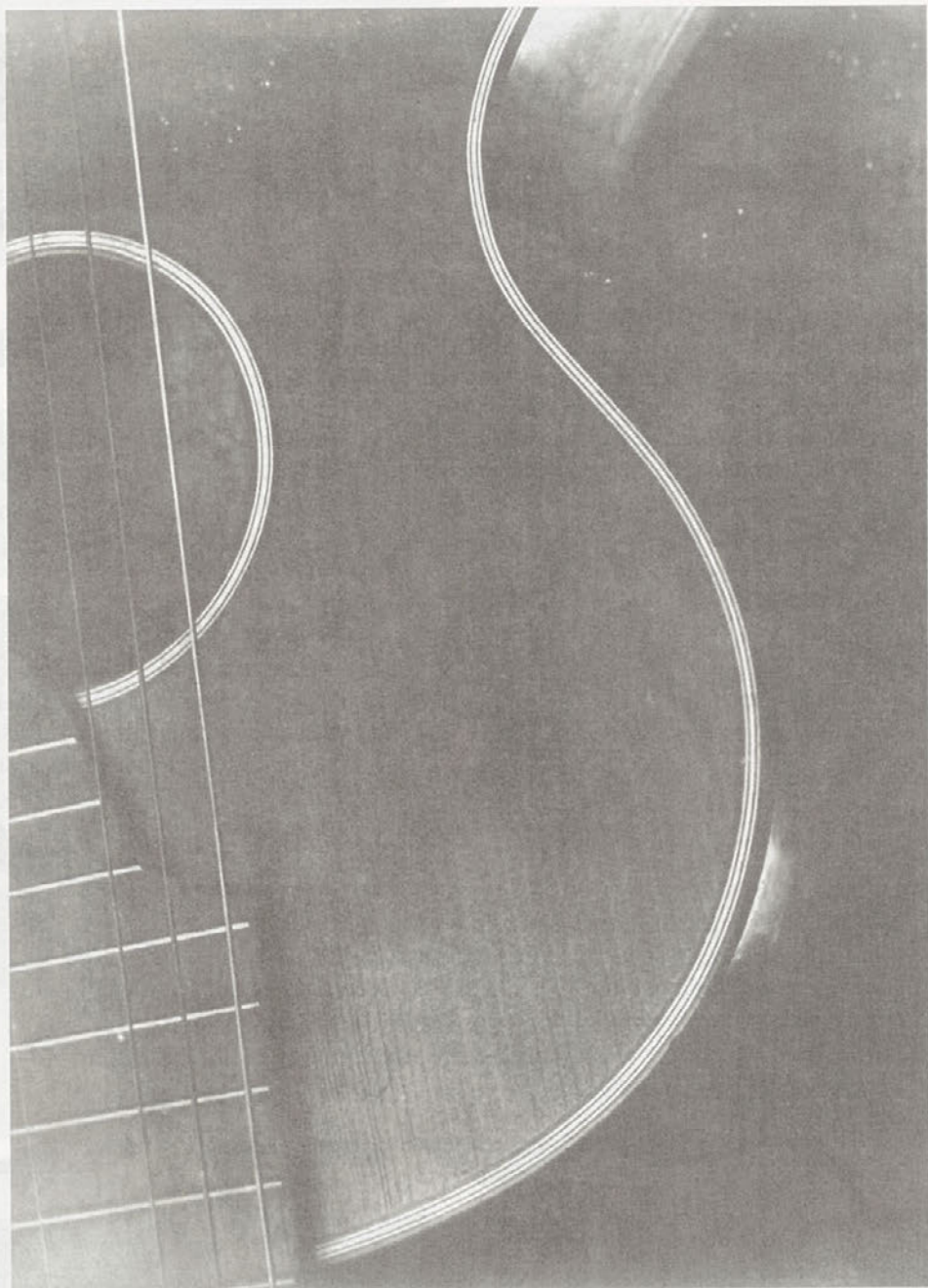
19. revija otroških in mladinskih pevskih zborov je potekala v dveh kategorijah: revialni (15 zborov) in tekmovalni (29 zborov). Predstavili so se osnovnošolski otroški in mladinski ter srednješolski zborovi (dekliški, fantovski, mešani mladinski zborovi). Revija oziroma tekmovanje sta potekala dva dni v Delavskem domu v Zagorju ob Savi, kjer se je zvrstilo osem koncertov.

Kdo in kako ocenjuje nastope ter kaj je pri ocenjevanju pomembno?

Vsak zbor se je predstavil s tremi ali štirimi pesmimi, med katerimi je morala biti umetna pesem slovenskega skladatelja, slovenska ljudska pesem (v obdelavi ali v izvorni obliki) in pesem po lastni izbiri. Predstavitve zborov in prepričljivost izvedb naših sporedov je ocenjevala petčlanska strokovna žirija, sestavljena iz uglednih strokovnjakov na področju zborovstva.

Kakšni so bili občutki ob uspehu?

Občutki so bili nepopisno lepi. Pevci so bili tisti dan zelo pridni, skoncentrirani in umirjeni. Na odru so dali vse od sebe, kar pomeni, da so se maksimalno

potrudili. In to je bilo najpomembnejše, bolj kot ocena, bolj kot zlato. Najpomembnejši je bil naš občutek zadovoljstva, naš občutek, da smo zapeli najbolje, kot znamo. Pevcem sem pred tekmovanjem neprestano govorila, da je bolj kot točke pomembno lepo doživetje, ki se ga bodo z veseljem spominjali. Pripravljala sem jih na srebro, zato najprej kar niso mogli verjeti, da so zlati. Tudi v šoli so se našega uspeha vsi iskreno razveselili, kar nam je zelo veliko pomenilo. Nato pa smo še nekaj dni vsi skupaj doživljali »naše« Zagorje.

Maja Poljanc

NAZAJ H KORENINAM

Se morda še spomnite Gusarjev s pustovanja v Marofu? Da, obiskala nas je gledališka skupina naravnost iz – nič manj in nič več kot strokovno povedano – geometrične sredine Slovenije, Vač, čeprav z drugo predstavo, Nazaj h koreninam. Pogovarjali smo se z dvema članicama Družinskega gledališča Kolenc, ki sta se morali kar pošteno namučiti, da sta dodobra naštudirali dolenjsko narečje, potrebno za nastop. Le zakaj se jima to zdi tako zelo težko? Ali smo Slovenci dobra publika? In ali veste, da boste morda prav njih srečali na morju?

Kako se je vse skupaj začelo?

Naša mama je slavistka in je vodila neko gledališko skupino. Ko smo otroci nekoliko odrasli, smo ustanovili družinsko gledališče, tam nekje pred desetimi, petnajstimi leti. Organizirane nastope imamo približno štiri, pet let in velikokrat imamo kar enega ali dva nastopa dnevno, zato je lahko tudi naporno.

Kdo organizira nastope in kje ste že nastopali?

V bistvu je Mojca naš menedžer, ki vse skupaj organizira. Bili smo že skoraj po celi Sloveniji, nastopali pa smo tudi že v Trstu in Gradcu za slovensko občinstvo. Igramo razne predstave za otroke, skeče itd.

Jana: Meni je najbolj všeč Pepelka, saj imam rada glasbo, balet, ples itd.

Mojca: Vsaka predstava ima svoj čar in vsaka mi je po svoje zelo všeč.

Od kod pravzaprav prihajate?

Prihajamo iz Vač, ki so znane po situlah. Tam imamo tudi razne predstave in programe ob kulturnih dnevih, ki privabijo veliko ljudi. Mi smo ljudsko gledališče, zato skušamo čim bolj vključiti v igro samo publiko in veliko improviziramo.

Kdo pa skrbi za obleke in make-up?

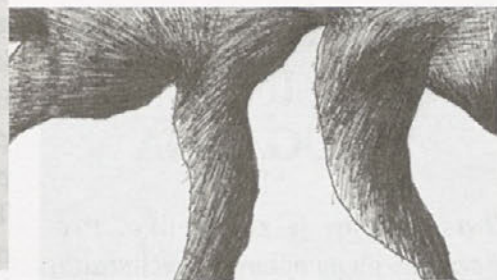
Za to nekako poskrbi Jana. Za obleke oblikuje zamisel in jo posreduje šivilji, ki potem to realizira. Zelo si pomagamo tudi s trgovino Šus v ljubljanskem BTC-ju, saj so tam obleke zelo različne, zanimive, pa še poceni!

Koliko dobička prinaša ukvarjanje z gledališčem?

Nam je všeč igra in se z gledališčem tudi poklicno ukvarjamo. Pri nas ni poudarek na sami reklami, saj se zanašamo bolj "na ljudsko izročilo" in ta način razširjanja. Če je donosno, pa je odvisno od tega, kaj pričakuješ, kaj in s kom delaš itd. V našem primeru pa čistega dobička ni ravno ogromno. Samo za neke normalne plače, ostalo pa vlagamo v nove projekte, avto, novo ozvočenje.

Ali smo Slovenci težka publika?

V bistvu je to zelo različno – odvisno od pokrajin. Občinstvo na Primorskem se npr. obnaša zelo spontano, so odprti. Na Štajerskem so vljudni, tudi dosti odprti, pravo nasprotje pa je Gorenjska, kjer so veliko bolj resni. Ukvarjamo se tudi s proučevanjem narečij in morava priznati, da nam je dolensko narečje zelo težko, lažje nam je gorenjsko in tudi štajersko. Najbrž zato, ker sta mama in oče s Štajerske, in pa zaradi okolja, kjer živimo.

Kaj lahko poveste o današnji predstavi?

Scenarij je nastajal kar nekaj let z zbiranjem raznih skečev, običajev. Tako je nastal nek cikel Nazaj h koreninam.

Vam je kak dogodek z vaših nastopov še posebej ostal v spominu?

Ja, npr. v Novem mestu je sredi predstave Sneguljčica začel kot naročen padati sneg. Pri Pepelki pa nam je veter odnesel kulise in je mama ostala na odru sama z lutkami, mi pa smo hiteli in lovili rekvizite!

Kaj še pripravljate v prihodnosti?

Načrtujemo nov projekt ob morju. Prirejali bomo namreč Gusarske večere za otroke.

Kako pa se razumete z drugimi skupinami?

Smo v stiku, za nas pa gledajo različno. Nekateri zviška, drugi pa spet ne. Tako pač je. Povsod imamo veliko prijateljev, ki so nam velikokrat tudi pomagali. Tako smo enkrat, ko smo imeli nek skeč o kresu, vse obleke pozabili doma, toda k sreči so nam pomagali prav prijatelji v bližini in nam posodili rekvizite. Veliko prijateljev imamo tudi v Novem mestu.

Od sedaj naprej jih imate še nekaj več!

Andrea Šetina in Rada Molek, 8.b

GLASBA - TAKA IN DRUGAČNA

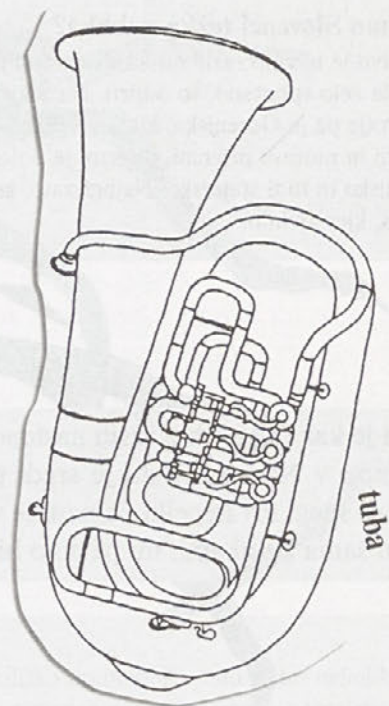
Zvrsti glasbe je zelo veliko. Prepoznamo jih po njihovih značilnostih, kot so npr. glasbila, ples, obleke ...

JAZZ je glasbena zvrst, ki se je začela v Ameriki na prelomu 20. stoletja. Povezovala je glasbo črncev in kasneje še belcev, uveljavila je določene instrumentalne zasedbe in zelo pomembno - improvizacije.

BLUES je glasba črncev, ki so se priselili v Ameriko in začeli peti nekoliko drugačne duhovne, delovne in dru-

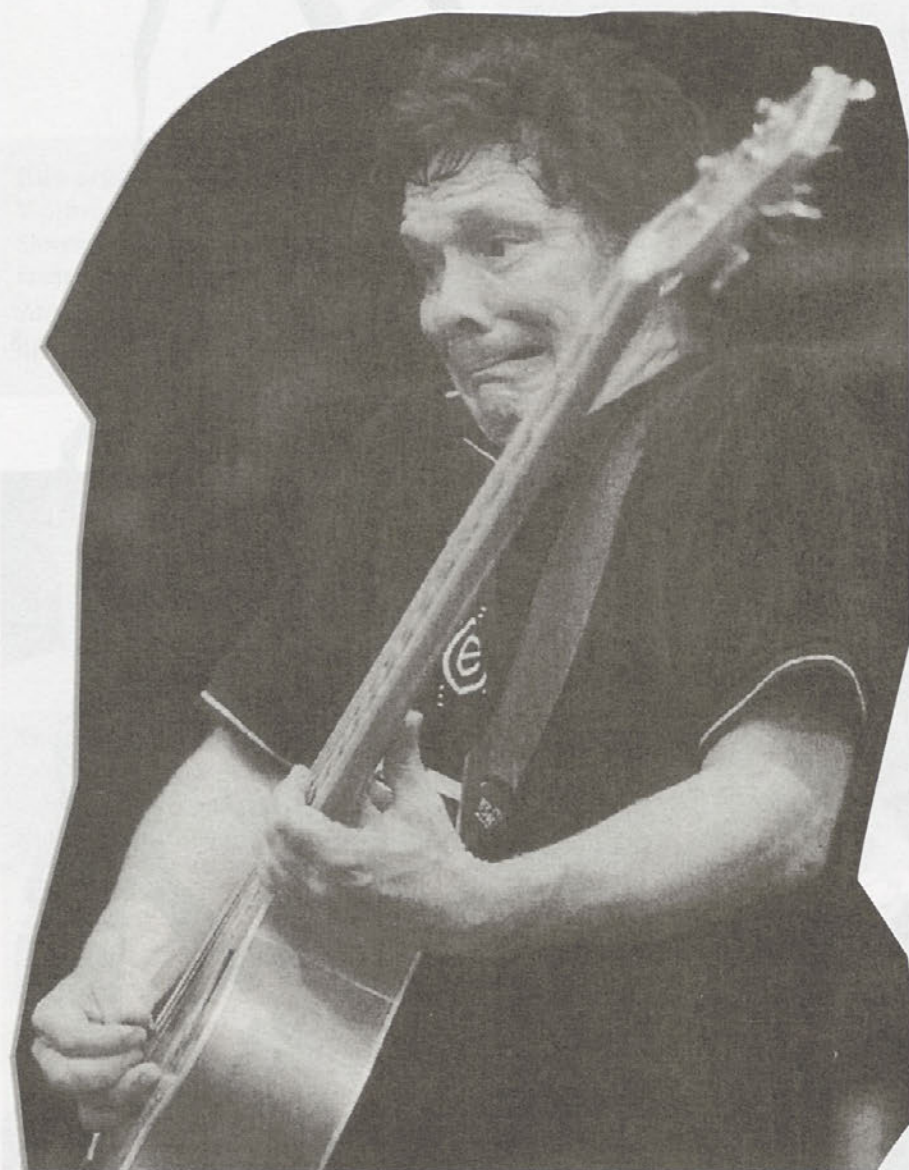
ge pesmi. Vsebovale so prvine afriške ljudske glasbe, kar pomeni, da so izstopale v ritmu, improviziranju in po posebnih tonskih višinah, ki so jih poimenovali blue notes (modri toni). To so bili nekoliko višinsko spremenjeni toni durovih in molovih lestvic. Molove lestvice dajejo melodijam otožen značaj in ime blues.

Skrajšana oblika besede popularno (kar po latinsko pomeni ljudsko) je **POP**. Pop glasba je zaživela po drugi svetovni vojni med ameriško mladino, ki je zavračala zabavno glasbo belcev. Navduševali so se nad plesno-glasbenimi skupinami z njihovo glasbo, imenovano rhythm and blues, in jo sprejeli za svojo.

ROCK AND ROLL je zlitje črnskih ritmov in ljudske glasbe belcev. Glasba je zaživela pod peresom Elvisa Presleya. Iz rock and rolla se je razvil nov slog igranja, **ROCK**, ki je po izboru naših učencev tudi na prvem mestu po poslušanju. Tu imajo pomembno vlogo besedila, saj razkrivajo probleme mladih upornikov ali širšega okolja. Pesmi so zelo pogosto ljubezenske, protestne, grobe, izzivalne, obenem pa tudi pozivajo k miru. Med instrumenti so v ospredju električno ozvočene kitare, bobni, sintisajzerji - elektronska glasbila ter druga zvočna tehnologija, kot so ojačevalci in močni zvočniki. Zelo izrazita je glasnost, svetlobni učinki na raznih rock shodih ter zunanja podoba izvajalcev. Zelo znani izvajalci rocka so seveda Beatlesi in njihov način igranja rocka, imenovan beat (udarec), John Bon Jovi, Rolling Stones, Guns'n'Roses, Green day, Good charlotte, Sum41, Dan-D, Siddharta, Nirvana ...

METAL je zelo podoben rocku, toda njihovo igranje je precej »trše«. Metal se deli na zelo veliko podzvrsti, kot so numetal, hard metal, goth metal, dead metal ... Nekatere skupine, ki

pripadajo dead oz. hard metalu, imajo zelo agresivna besedila, kar se večinoma odraža tudi v njihovem življenju. Oblačijo se strogo v črno, imajo pa tudi značilen ples, tako imenovano »slemanje«. Zelo znane skupine metala so Metallica, Iron Maiden, Korn, Slipknot ...

TECHNO imenujejo tudi računalniška glasba. Sestavljena je iz enakega ritma, to pomeni, da je v vsej pesmi enak oz. podoben ritem. Ponavadi ni solističnih delov instrumentov ali vokala, ampak so v ospredju »računalniški« zvoki. To zvrst lahko imenujemo tudi glasba 21. stoletja.

New York

RAP je zvrst, ki je nastala na ulicah New Yorka. Revnejši črnci, ki imajo tako rekoč že prirojen občutek za ritem, so se začeli zbirati na ulicah in ustvarjati govornjene rime. Petje oz. govorjeno besedilo je zelo ritmično in pripoveduje predvsem o življenju v getu. Splošno znano je, da beli raperji težje uspejo v tej zvrsti, ki opeva različne probleme, eden takih pa je tudi rasna diskriminacija.

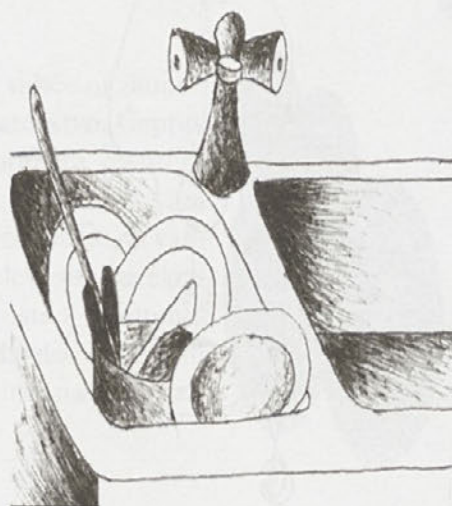
REGGAE je glasba, ki jo prepoznamo po značilnem poudarjanju lahkih dob (2. in 4.). Prihaja z Jamajke in je kombinacija španskih plesnih in afriških ritmov, ki so jih tja prinesli sužnji. V 60-ih letih so tam veliki bendi igrali instrumentalno glasbo imenovano ska, mešanico tradicionalnih in blues ritmov. Kasneje so ti bendi postali manjši, spreminjal se je zvok, izvajalci pa so dodajali besedila, ki so nastala pod vplivom delavskih pesmi z Jamajke. Najbolj poznan izvajalec te glasbe je bil Bob Marley s svojim bendom The Wailers.

Maja in Urška, 8. a

HIP-HOP je zvrst glasbe, ki se je začela v začetku sedemdesetih na Jamajki, vendar tukaj ni bilo še nič resnega. Prava zgodba se začne v New Yorku v Harlemu in Bronxu. Tu so se potepale in delale škodo razne bande črncev in belcev. Kmalu so oblasti ustanovile posebno policijsko enoto, imenovano Purple mothers. Njihova naloga je bila na vsak način razbiti bande in ustaviti kriminal. Krutost teh policijskih oddelkov je bila grozljiva. Ljudje so se počasi naveličali nasilja in so raje hodili na zabave. Vedno bolj popularni so postali DJ-ji. Najboljši med njimi je bil Kool Herc, ki se je l. 1967 z Jamajke preselil v New York, v Bronx. Takoj za njim sta na sceno stopila Grandmaster Flash in Afrika Bambaataa. Slednjega so poimenovali The godfather of hip-hop. Prej je bil član skupine Black spades, ki je izvajala punk rock.

Od tu naprej gre hip hop na svoj zgodovinski pohod po svetu. V Franciji jazzist MC Solaar prične z rapom, na Japonskem prvi prodre DJ Krush. V Londonu je podobna scena dance, ki se je usmerila v jungle in kasneje drum'n'bass. Fatboy Slim pa je hip-hop breakbeat uporabil kot osnovo za svojo dance glasbo.

Luka Štrasner, 5. d

Norveškemu skladatelju **Eduardu Griegu** se je pripetila na pariški ulici majhna nezgoda. Nepreviden šofer je s svojim avtomobilom zadell obenj in ga lahko poškodoval. H Griegu stopi prometnik in ga vpraša: „Ali ste si zapomnili številko avtomobila?“ „Tega ne,“ odgovori glasbenik, „spominjam pa se, da je bil ton hupe v a-molu.“

Veliki virtouz je mirno kadil v navzonosti odličnih dam. Ena izmed njih ga je na to vljudno opozorila. **Paganini** je mirno kadil dalje, rekoč: „Madame, kjer so angeli, morajo biti tudi oblaki.“

GLASBA NAMESTO BESED

Sedite v kino dvorani. Pravkar se od-
vija vrhunec vašega najljubšega filma.
Zelo je napeto, toda kar naenkrat ugo-
tovite, da ni nikjer niti sledu o glasbi
ali kakršnem koli znaku, da bo kdo
na platnu odprl usta. Kakšen trapast
film! Si sploh lahko to predstavljate?
Najbrž ne. Torej, zakaj je glasba tako
pomemben del vsakdana kot tudi fil-
ma?

Kar precej namigov iz vsakdanjega
življenja je, da obstaja povezava med
glasbo in čustvi. Kako se preslikava
svet glasbe v svet čustev in obratno?
To je pomembno predvsem pri filmih.
Na primer grozljivke se brez ustrez-
ne glasbene podlage gledalcem ne bi
zdele prav nič grozne. Resničnost te
trditve lahko preizkusite doma, tako
da med gledanjem filma utišate zvok
in opazili boste razliko. Film si je tež-
ko predstavljati brez glasbe. Torej
glasba v veliki meri odloča o tem, kak-
šen čustveni pomen bo imel film. Pri
tem je zanimivo, da lahko to doseže-
mo tudi samo z instrumentalno glas-
bo, brez vokalov. Filmska glasba v ob-
činstvu vedno vzbudi močna čustva.
Znano je tudi, da se večina ljudi na
isto glasbo isto oz. podobno odzove.
Ponavljajoči se toni nizkih frekvenc
nakazujejo strah. Samostojen ton, ki
postaja čedalje glasnejši, vliva tesno-
bo. Pavke izzovejo jezo, rezek sunek
visokih tonov z neubranim donenjem
basov pa poslušalca pripravi do pani-
ke.

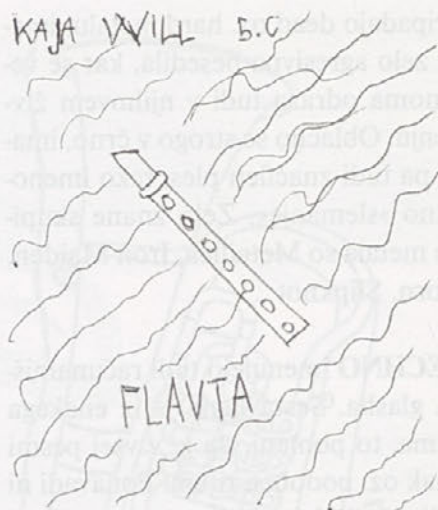
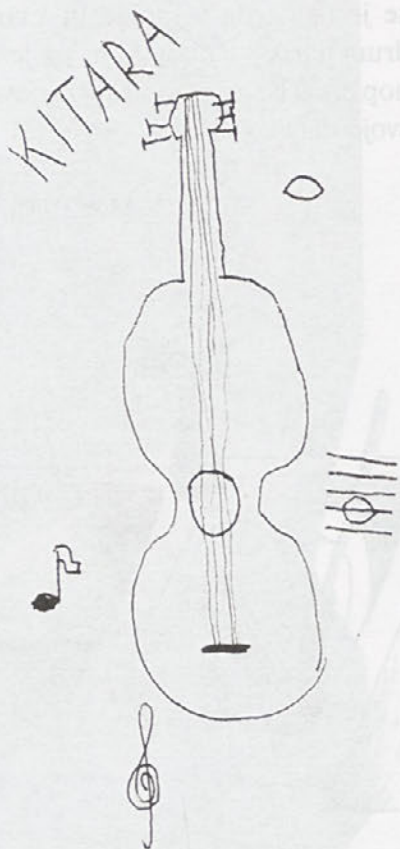
Glasba ima svoje pravo mesto tam,
kjer besede izgubljajo svojo moč. Je
organsko povezana s človekom, zato
ima posebno moč – izzove lahko moč-
no zbranost.

S filmsko glasbo so se ljudje začeli uk-
varjati v prvih desetletjih 20. stoletja.
Začetniki so bili Max Steiner, Alfred
Newman, Franz Waxman, Erich

Wolfgang Korngold, Hugo Friedho-
fer, Dimitri Tiomkin, Victor Young,
Miklós Rózsa in Bernard Herrmann.
Če bi radi izvedeli kaj več o zgodovi-
ni in spoznali umetniške ter življenj-
ske poti največjih ustvarjalcev filmske
glasbe, boste vse to in še več našli v
knjigi **Mitje Reinchenberga** z naslo-
vom **Devet veličastnih: uvod v zgodo-
vino filmske glasbe**. Avtor je napove-
dal tudi dve nadaljevanji tega dela, ki
bosta obravnavali še ostale ustvarjal-
ce vse do današnjih dni.

John Barry je brez dvoma eden naj-
boljših skladateljev filmske glasbe
vseh časov. Filmskemu občinstvu je
znan kot skladatelj nepozabnih film-
skih tem za filme, kot so na primer
Out of Africa, Dances With Wolves,
Frances, James Bond.

KAJA WILL, 5.0

Zanimivost:

- Verjetno vsi poznate trilogijo *Gospodar prstanov* (eden največjih spektaklov). Tu je bil za glasbo zadolžen Howard Shore, ki je napisal glasbo za vse tri dele. Vsi trije deli so skupaj dolgi približno 8 ur in pol, glasba pa je dolga za celih 5 oper. Pri zadnjem delu trilogije je pela Annie Lenox, ki je včasih pela tudi pri bendu Eurythmics, bolj znanem v 90-ih letih (zdaj tega benda ni več). To je skladatelja, orkester in pevko stalo veliko truda, toda ves njihov trud je bil poplačan z oskarjem.

Nina, Klara, 8. b

NAJČIN HOROSKOP

Tokrat sva vedeževalki imeli kar nekaj težav z napovedovanjem prihodnosti. Steklena krogla se nama je namreč razbila, zato ne jemljite vsega dobesedno! Pomagali pa so nama: piškotki, čokoladice, sočna limonada, lep pomladanski dan in seveda vedeževalni pomožni globus za nujne primere. Želiva vam prijetno branje, po možnosti na prelepi peščeni plaži na vročem soncu in v družbi mrzlega sladoleda!

OVEN

Začeli ste se ozirati za sebi nedosegljivimi, nekoliko bolj "prisebnimi" ljudmi. Pazite, da ljubezni ne boste preveč vneto iskali, saj se vam lahko rogovi pretirano podaljšajo in začnejo spominjati na antene. Nikoli niste imeli težav z denarjem in tudi tokrat se to ne bo spremenilo. Vemo, da sta sadje in zelenjava zelo zdrava, toda prekomerno uživanje banan ni priporočljivo (imajo veliko kalorij in povzročajo karies)!

BIK

Vaša lenoba je čudežno izhlapela, kar se pozna tudi na ocenah. Ne bodite suženj drugih, saj vas to lahko pripelje v napačne vode. Če boste tako nadaljevali, boste namreč pregloboko zabredli (že so vam začele poganjati škrge, kar preverite!). Lepo je, da imate navado hoditi ob pravem času spat, zato ste vedno čili in spočiti!

DVOJČEK

Po dolgem času, ko vam nihče ni zaupal, ste si pridobili novo prijateljstvo. Čeprav ste vi dvojček, to še ne pomeni, da mora on/ona biti vaš dvojnik. Po novem vam bo zelo všeč neka slavna osebnost, ki vam bo celo pomežiknila (s televizijskega ekrana, da se razumemo!). Niste v takim minusu, kot ste bili še nedavno, vendar to ne pomeni, da pa zdaj lahko na veliko zapravljate.

RAK

sto prašni! S kleščami se boste vztrajno upirali vabilom ven, toda notri tudi ne morete večno tičati! Zaenkrat ste še kar dobro založeni z denarjem, vendar pozor! Prihajajo počitnice!

LEV

Vaša griva bo navdušila mnogo predstavnikov nasprotnega spola in dobili boste veliko omnoževalk oz. omnoževalcev, pardon, oboževalk oz. oboževalcev. Tako popularni ste, da vam že kar škodi. Očitno vam sonce daje veliko energije, kajti skoraj nič več se ne učite, ocene pa so še vedno bleščeče!

TEHTNICA

Svojemu srčnemu izvoljencu boste odtehtali ravno pravnjono mero ljubezni, kar vama bo dobro delo. Če je že skoraj konec šole, to še ne pomeni, da se lahko skregate s prav vsemi učitelji. S prijatelji se boste zelo dobro razumeli, tako kot do sedaj, še več, celo nova prijateljstva boste osnovali.

DEVICA

Če boste tako nadaljevali, boste bankrotirali, kajti vaše bančno stanje je vse prej kot vzorno! Ni potrebno vseh skrivnosti vsem izdati, saj se ob tem nihče ne bo prav nič prijetno počutil. To poletje boste presenetljivo veliko shujšali (ne zgledujte se po bobi palčkah!).

ŠKORPIJON

Vaša nezaupljivost bo druge pripeljala na rob živčnega zloma! Če boste tako nadaljevali, se vas bodo vsi začeli izogibati. Ne dovolite tega! Stanje na vašem mobitelu se bo začelo višati, vendar kljub temu previdnost ni odveč. Vaš strupeni rep bo zaradi vpliva sonca zelo zdrav (zdravi boste tudi vi sami). Upajmo, da ga ne boste uporabljali.

STRELEC

S svojimi puščicami boste nenehno streljali v prazno. Le glejte, da ne boste ob ves pogum! Čeprav se počasi začenjajo poletne počitnice, še ne pomeni, da umivanje zob ni priporočljivo. Šola: le tako naprej!

KOZOROG

Na glavi vam bo zrasel še en (zlat) rog, saj ste v šoli tako reče no zlata sredina. Staršem boste povzročili 5-krat več sivih las zaradi nenavadno dolgih telefonskih pogovorov. S prijatelji se boste dobro (kar je zelo čudno) razumeli.

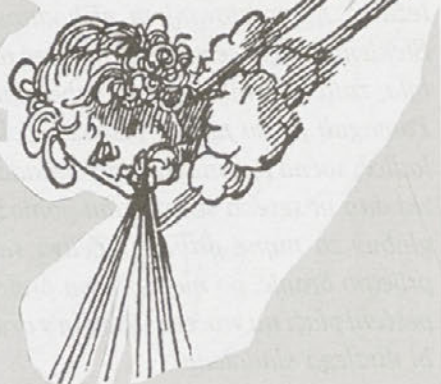
RIBI

Grozi vam preobrazba v aro! Kradli boste vse tuje ideje in se krasili s tujim perjem, kar niti najmanj ne bo všeč vašim prijateljem. Odvadite se tega! Zaplavali boste v bazen, poln ljubezni. Toda pazite, da se ne bo prekmalu izpraznil (saj veste: poletje, suša itd.). Vaše plavutke se bodo za nekaj časa čisto izsušile (ribja gripa razsaja v vaši mlaki), ker jih boste prenehali uporabljati. Vzrok za to pa je seveda lenoba.

VODNAR

V ljubezni na žalost ne boste imeli niti kančka sreče. Smola smolasta! V šoli boste zelo zaostajali (kar se tiče redne snovi). V denarju se boste kar utapljali! Med prsti na rokah in nogah ter celo na glavi vam bo začela poganjati plavalna kožica. Zaradi tega ne boste mogli trezno razmišljati.

**BOREAS
AQVILO.**

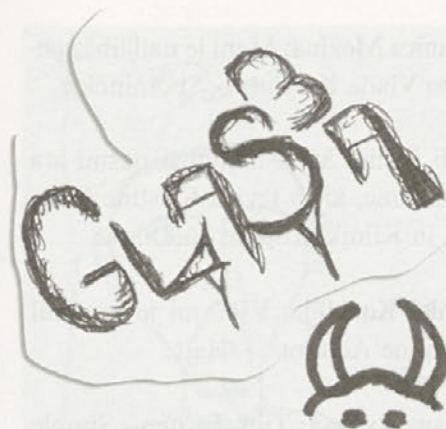
Tomaz Koncilija:

Tudi meni je najbolj všeč rock glasba in mislim, da je to kar neko realno stanje, pričakovano. Je pa vprašanje, če so vsi, ki so glasovali sploh vedeli, kaj je rock. Mogoče bomo tej temi namenili več pozornosti tudi pri šolskem radiu.

Boris Janičjevič:

Mislim, da je taka razvrstitev čisto normalna. Torej, te tri zvrsti: rock, rap in pop se mi zdijo res najbolj poslušane, čeprav se med seboj razlikujejo. Menim pa, da na to, kaj poslušajo mladi, vpliva predvsem MTV in glasbene lestvice, čeprav so okusi različni. Sam bi bil sicer bolj vesel, če bi bil na prvem mestu jazz, vendar tudi te zvrsti rad poslušam.

KATERE ZVRSTI GLASBE POSLUŠA- MO GRMČANI?

Anketa na predmetni stopnji je pokazala, da je med našo mladino najbolj priljubljen rock. Upamo samo, da vsi vedo, kaj sploh je rock ... V nasprotnem primeru pa si opise različnih zvrsti glasbe lahko preberete tudi v tokratni Najči!

← STROKOVNA MENJA

Za mnenje o vrstnem redu naše ankete smo povprašali tudi tiste, ki se bolj spoznajo na glasbo.

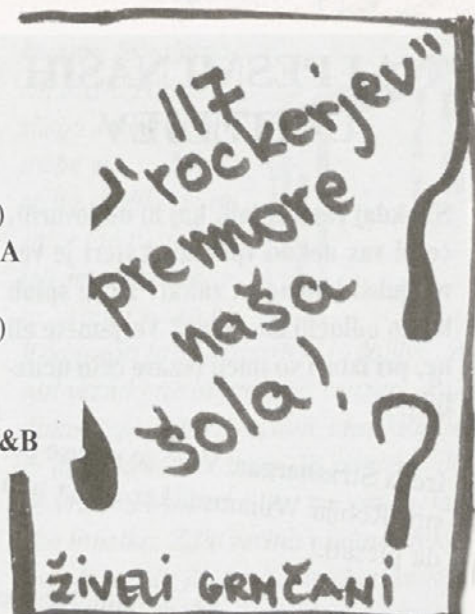
Branka Moškon:

Mislím, da je vrstni red prvih treh pričakovan, meni najboljše od prvih treh pa je rock, čeprav imam še vedno najraje evergreene. Mislím, da v pesmi mora biti neka melodija, da res lahko nekaj slišiš. Mi pa v današnji glasbi ni vseč to razbijanje po instrumentih, to pripovedovanje pa tudi ne ...

Sonja Čibej:

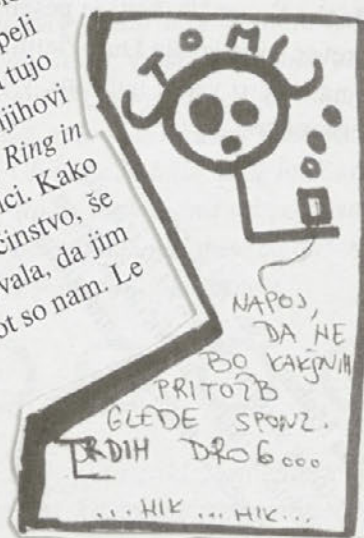
Razplet se mi zdi pričakovan. Mislím, da imajo mlajši, peti in šesti razredi, raje pop glasbo, medtem ko višji razredi poslušajo rock, predvsem fantje pa tudi rap. Najbolj vseč mi je rock.

1. ROCK (117 glasov)
2. RAP (74 glasov)
3. POP (51 glasov)
4. METAL (34 glasov)
5. HIP-HOP (24 glasov)
6. NARODNOZABAVNA (22 glasov)
7. TECHNO (13 glasov)
8. HOUSE (2 glasova)
9. PUNK (2 glasova)
10. JAZZ, DANCE in R&B (po 1 glas)

Redmenjave
Gotovo vsi poznate rockovsko skupino Red hot chili peppers vsaj po njihovem megahitu California casion. Skupina je bila ustanovljena leta 1983 v zasedbi Slovaka. Do sedaj se je njihova zasedba basista Flea in kitarista Slovaka. Večina jih zamenjala že kar šestkrat. Vročina njih je zapustila skupino zaradi prepira. Slovaku pa je slovo ukazala usoda zaradi prevelikega odmerka heroina. V rockovskem svetu seveda to ni nič nenavadnega.

Zmaga Siddharte
V februarju je skupini Siddhartha uspelo priti na televizijo MTV. Tako so uspeli uresničiti svoje cilje in prodrati na tujo glasbeno sceno. Vsak torek se njihovi spoti, in sicer Rave, T. H. O. R., Ring in Napoj vrtijo na glasbeni lestvici. Kako se bo odzvalo svetovno občinstvo, še ne vem, vendar bi pričakovala, da jim bodo postali vseč, tako kot so nam. Le tako naprej, fantje.

NAJ PESMI NAŠIH UČITELJEV

Ste kdaj razmišljali, kaj bi odgovorili, če bi vas nekdo vprašal, kateri je vaš najljubši komad in zakaj? Bi se sploh lahko odločili za enega? Verjamete ali ne, pri izbiri so imeli težave celo učitelji!

Irena Strasbergar: Všeč so mi vse pesmi Robija Wiliamsa, ker se na njih da plesati.

Nataša Vranešič: Moja najljubša pesem je Dan ljubezni. Všeč mi je, ker je besedilo spevno in si ga hitro zapomniš.

Andreja Spudič: Moja najljubša pesem je Poletna noč. Všeč mi je, ker je romantična, saj sem tudi sama romantičen človek.

Tončka Rozman: Všeč mi je pesem Cvetje v jeseni, in sicer zato, ker je romantična ter sem jo tudi sama že igrala na zvončke.

Lili Vavžik: Moja najljubša pesem je Knockin' on the heaven's door. Všeč mi je zato, ker mi je všeč tudi pevec, ki jo izvaja - Bob Dylan.

Stanka Šonc: Všeč mi je pesem Stay forever, ki jo izvaja Duo Platin, govori namreč o večni ljubezni, v katero verjamem.

Majda Mohar: Všeč mi je pesem Something stupid in love, ki jo izvajata Robbie Williams in Nicole Kidman, ker je nežna, mirna in romantična.

Slavko Seničar: brazilska glasba

Renata Blatnik: Všeč so mi pesmi z novega CD-ja Celine Dion, ker mi je všeč tudi pevka.

Mateja Ašič: Nimam najljubše pesmi, saj si glasbo izbiram glede na razpoloženje.

Simona Smuk: Rada imam vse pesmi, ki so melodične.

Vanja Jakše: Všeč so mi vse pesmi, ki imajo dober ritem, ker rada plešem.

Irena Može: Moja najljubša pesem je Yesterday, ki jo izvaja skupina The Beatles. Všeč mi je, ker ima lepo melodijo in sem jo rada poslušala, ko sem bila še mlada.

Danica Možina: Meni je najljubša pesem Vlada Kreslina - Spominčice.

Lili Mitič: Moji najljubši pesmi sta Sunshine, ki jo izvaja Kristine Milani, in Klinik skupine Siddharta.

Erika Koncilija: Všeč mi je musical skupine Aquarius - Hair.

Vesna Rakuša: Tina Turner - Simple the best. Pesem mi je všeč ker mi vzbuja spomine na lepe skupne dogodke z možem.

Matjaž Stopar: U2 - New year's day

Katja in Eva, 5. d

Jožica Fink: Pepel in kri - Dan ljubezni

Zlata Dobovšek: latino glasba

Milena Koprivnik: Pepel in kri – Dan ljubezni. Pesem se mi zdi lepa, ker me na nekaj spominja ...

Majda Križe: Natalija Kolšek – Tiho padla solza je na dlan. Katera pesem ti je všeč, je čisto odvisno od razpoloženja. Ta se mi pa enostavno zdi zelo lepa.

Tomaž Koncilija: Ledd Zeppelin – Stairway to heaven

Jerica Eržek: Všeč mi Eric Clapton, še posebej njegova pesem Wonderful tonight, saj imam rada mirne, romantične pesmi.

Darko Cujnik: Eagles – Hotel California

Ada Stegnar: Parni valjak

Čisto vse njihove pesmi so mi všeč, saj so preprosto dobre!

Helena Hrovatič: Puff Daddy – I'll be missing you

Branka Moškon: Dan D – Pleši z menoj

To je prva pesem, ki sem se jo spomnila in mi je enostavno všeč.

Anton Bučar: The Beatles: Yesterday
Všeč so mi Beatli.

Sonja Čibej: Všeč mi je Andrea Bocelli, ker je operni pevec, operna glasba pa mi je všeč. Drugače pa zelo rada poslušam tudi latino glasbo.

Darja Kastelic: Helena Blagne – Srebrna reka

Videla sem spot, ki mi je zelo všeč zaradi lepe pokrajine, pa tudi pesem je seveda lepa.

Andrea Šetina in Rada Molek, 8. b

Prihaja srednji vek, temna doba, vsesplošni zaton girl bandov. Tega smo mi, stari mački, sicer že navajeni, ker smo bili pač priča propadu mnogih boy bandov toda ... Kar je preveč, je pa preveč. Prvič: razpadle so **No Angles**, ker so se nekatere članice pametno odločile za solo kariero. Drugič: veliko se govori o razpadu **Sugababes**, ker naj bi imele določene konflikte s producenti glede svojega non sexy videza. Držite se, punce! Tretjič: **Atomic Kitten**. Že dolgo se govori, pa se spet ne govori, pa se spet govori o njihovem razpadu. Ni sicer skrivnost, da so že zaradi nosečnosti ene od članic razmišljale o solo karierah, potem pa spet vse zanikale ... Ampak saj veste – kjer je dim, je tudi ogenj.

Kurt Cobain, pokojni pevec skupine Nirvana, je v intervjuju za revijo *Uncut* izjavil, da bi se raje pridružil skupini Hole, kajti z njimi naj bi se bolje razumel. Tudi zato je hotel zapustiti Nirvano, ker je želel, da bi se ga ljudje spominjali kot klasičnega pisca pesmi, ne pa kot grungerja. Intervju je nastal 10. avgusta 1993, osem mesecev pred njegovo smrtjo.

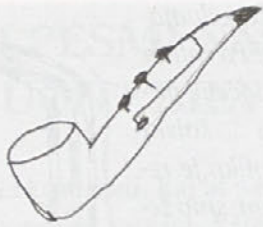
Pa smo že v domačih logih! Po šoli se slišijo določene pritožbe na ... šolski radio. Koliko je resnice v tem, smo želeli preveriti z anketo, vendar pa so bili odgovori tako razburjeni in žaljivi, da niti vezniki ne bi preživeli cenzure. Pojdimo k splošnim dejstvom, prav? Radio je demokratična stvar. To pomeni, da se vrti VSA muzika, ne pa vsa metalška muzika. Zdaj večina v odmorih komaj čaka, da jih bo konec, ker zvokov praskanja mačk po konzervi ne prenašajo prav dobro. Razen redkih izjem na naši šoli, ki pa so ... oh, poglej no poglej ... v sejni sobi! Resnično mi je žal, ampak najboljši DJ na naši šoli se mi zdi Zvone, ki kdaj zavrti še narodnjake, pa še kaj. Po moje bi bilo lepo, če bi v znak sprave s trpečo šolo lahko zavrteli kakšno pesem z lestvice. Pa brez zamere. Konkurenco je pač treba zatolči.

J. Lo., bolj srečna in obdarjena polovica ponesrečenega dua Bennifer, ima nov boy toy. Imenuje se Marc Anthony in ima 34 let. Zdi se, da si je zvezdnica zaželela spremembe v ljubezni, oddih od igralcev, zato si je za novo igračo izbrala pevca, ki pa je pri nas precej neznan. No, res je, da naj bi bil precej "luštn", toda že iz izkušnje z bivšim možem Chrisom Juddom bi se lahko naučila, da je najbrž ena od poglavitnih stvari, ki si jih pevec obeta od duženja z Jenny – medijska pozornost.

N.E.R.D. v Ameriki zasmehujejo "piflarje", trojka pa je s tem okrajšala misel *No One Ever Really Dies* (nikoli zares ne umreš).

POVEJ MI, KAJ IGRAŠ, IN POVEM TI, KAJ SI

Anketa med učenci predmetne stopnje je pokazala, da jih precej obiskuje glasbeno šolo. Vas zanima, zakaj so si izbrali določen inštrument? Naju je, zato sva takoj šli v akcijo ...

Nuša, 5. c:

Igram klavir, ker mi je všeč. Nad njim sem se navdušila, saj nimam nobenega vzornika.

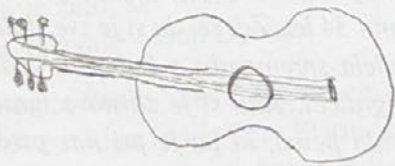
Anja, 5. d:

Igram sintisajzer, navdušili pa sta me soseda in moja sestrična. Všeč mi je, ker lepo zveni in lahko posnema zvok vsakega inštrumenta. To mi omogoča, da z igranjem na en inštrument pravzaprav lahko slišim igrano skladbo v izvedbi različnih inštrumentov.

Jana, 5. d:

Igram klavir. Za to me je navdušil moj brat, ki je klavir igral že pred mano, ter tudi oče, ki je glasbenik. Zanimajo pa me tudi nekateri drugi inštrumenti.

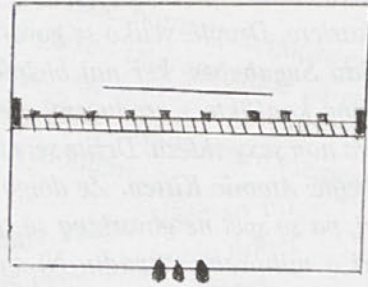
Andrej, 7. b/9:

Igram violino, ker mi je všeč. Zanj me je navdušila učiteljica, ko je prvič zagrala. Pod drugo izbiro bi uvrstil prečno flavto.

Tjaša, 5. a:

Igram saksafon, ker mi je zelo všeč. Za ta inštrument so me navdušili vsi moji

družinski člani. Če bi ponovno izbirala, bi igrala flavto ali bobne.

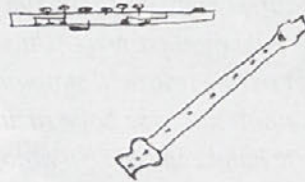
Maja, 8. a:

Igram klavir, za katerega me je navdušil oči. V družini smo zelo glasbeno usmerjeni. Imam dolge prste, zato lahko pridem čez oktavo. Če bi lahko igrala kaj drugega, bi igrala bobne.

Maruša, 5. b:

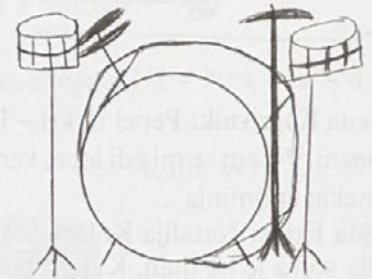
Igram flavto, izbrala pa sem jo zaradi lepe pesmi pri Levjemu kralju. Navdušila me je tudi moja sestra. Če bi lahko igrala kaj drugega, bi igrala klavir.

EVA 5d

Jani, 7. a/9:

Igram kitaro in če bi ponovno izbral, bi se zopet odločil zanjo. Za igranje me je navdušila moja sestra.

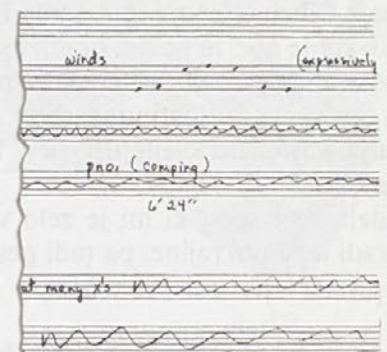
Urška, 8. a:

Igram klavir, izbrala pa sem ga, ker mi je bil zelo všeč in je bil prost inštrument. Če bi se odločila za kaj drugega, bi verjetno igrala bobne ali kitaro.

Rafaela, 8. b:

Blok flavto sem začela igrati s šestimi leti. Sprva sem hotela igrati klavir, ker pa sem imela zelo kratke prste, takrat še nisem mogla prijati oktave, zato mi je mami predlagala igranje blok flavte. Zdaj igram altovsko flavto, ker je blok flavta le začetniški inštrument za pihalce.

Eva in Katja, 5. d

8.
A

Za razliko od drugih predmetov smo pri zgodovini zelo tiho. Le zakaj? Omeniti moram tudi, da so naši fantje rojeni medmizni nogometaši. Vsak odmor igrajo "fuzbal". In vsake toliko časa imajo turnirje. Punce še čakamo na olimpijske igre.

Tožarjenje v našem razredu ne obstaja. Držimo skupaj. A smo kot posamezniki dovolj "fer", da priznamo napako. Vsak razred pa ima tudi razredničariko. Naša je Jerica Eržek. In tudi brez nje naš razred ne bi bil tak, kot je. Pomagala nam je pri pomembnih odločitvah, nam pomagala in svetovala, včasih pa solila pamet. Zato se ji zahvaljujemo.

To je naš razred na kratko. Ostali bomo prijatelji, čeprav se naša pota razhajajo. Skupaj smo preživeli osem let, sedaj pa bomo odkorakali v nov svet z lepimi spomini na preteklost.

Tjaša

8. a

Člani sedanjega 8. a smo večinoma skupaj že od prvega razreda. Nikoli nismo (in mislim, da tudi sedaj ne) veljali za pretirano grozen ali priden razred. Bili smo pač a-jevci. A-jevci od tihih do glasnih. Pridnih in porednih. Pri nas so zmešani vsi karakterji. Imamo raglje, sramežljivce in drzne osebke, take in tiste malo drugačne. A tudi samo brez enega to ne bi bili več mi. Ko sem v razredu spraševala po kakšni ideji, kako predstaviti naš razred, sem dobila različne odgovore. Nekateri so bili precej nenavadni, drugi pa zanimivi in uporabni. Izpostavila pa bom le nekaj ključnih lastnosti našega razreda.

Velja, da imamo veliko domišljije. Morda kdaj tudi negativne. Ko smo se pogovarjali, kako se predstaviti na valeti, smo predlagali, da s francosko revolucijo. Revolucija sploh ni imela zveze z našim razredom, tako da ni bila izvedljiva. Za naš razred tudi 100 % velja, da ne znamo "špricati" kontrolk. Kolikokrat smo se že menili, da bomo kaj "špricali", pa nikoli ni bilo nič iz tega. Morda le posameznik ali dva, nikoli pa cel razred. Če že ne znamo "špricati", pa zato bolje plonkamo (vsaj pri nekaterih predmetih), čeprav bi si nekateri želeli še bolje.

8. b

Proletarci in kapitalisti, severni in južni pol, Nato in Varšavski pakt ... Na kaj vas to spominja? Ne, to ni povzetek zgodovinskega leksikona ali učbenika, to je ... 8. b! Mi smo razred, poln nasprotij: majhnih, velikih, prijaznih, razgrajaških, metalcev, raperjev, poleg tega pa smo tudi pravno podkovan razred (izjava našega advokata).

In to že od nekdaj. Res smo se prav vsi od prvega razreda kar precej spremenili, toda ostali smo tisto, kar smo vedno bili. Striktne individualci. Vsak posameznik je posebnost, razred zase. Individualci, ki za nobeno ceno svojega značaja niso hoteli utopiti v skupini. Moramo pa priznati, da smo pri učiteljicah imeli veliko srečo. Te so nas vodile, usmerjale, spodbujale in nam svetovale. Najprej Stanka Vukšinič, Marija Berginc, Jožica Fink in kasneje še Majda Čengija. Z njimi smo skupaj doživeli marsikaj, se spoznali in velikokrat tudi nasmejali.

Tako smo na primer ugotovili, da je sarkofag »kamnita kiša za crkovino«, da se prebivalci Azije prehranjujejo z bananami, da je Janko Kersnik pisal Agregate in da se glagol think v angleščini sprega »tink, tunk, tunk«. Prav tako smo učitelje seznanili, da narod s prvo knjigo dobi seveda knjižnico, da so pripadniki Mlade Bosne zbolevali za (j)Etiko ter pri telovadbi učitelja Cujnika spravljali ob pamet z zmagovalno pesmijo Sester. Pri uri tehnike je ena od učenk učitelja Pluta dodobra prestrašila, ko mu je sredi ure vsa nasmejana rekla: »Olupim te, pojem te!« Revež je bil najprej nekaj časa kar v šoku. V našem razredu je tudi učenka, ki so jo napadle nore krave, in učenki, ki sta si izmislili zgodnico o tem, da je našo ravnateljico povozil avtobus, samo zato, da bi se prepričali, kako hitro se širijo novice (verjemite nam: neverjetno hitro!). Mi smo bili tisti, ki smo spravili vso teorijo pri matematiki na glavo z odkritjem, kako odpraviti oklepaje v računu: odgovor je preprost - uporabiš logiko in oklepaje kar pobrišeš! Kaj ni tako veliko bolj enostavno?! Škoda le, da to ni bilo vseh učiteljic Plantanovi ...

Po dolgih letih znanstvenega raziskovanja in globokega tuhtanja smo le ugotovili, kateri je najbolj »tarcialski« kabinet, da v Sarajevu (še vedno!) divja huda vojna in da so prvomajske počitnice tam nekje okoli 1. maja. Dejstvo je tudi, da znamo biti zelo iznajdljivi. Nekje smo staknili telefonsko številko učiteljice in jo ravno med spraševanjem nenehno klicali. To se ji je nekam čudno zdelo, namreč, da ji mobilni zveni vedno ravno pri naši uri, toda kljub temu nas dolgo časa ni odkrila. Pri gospe Koprivnik smo si tudi pridobili »minutko za zdravje« in tako se pri kemiji in biologiji namesto učenja velikokrat veselo razgibavamo! Pri enem od eksperimentov pa se nam je zgodila nesreča! Medtem ko smo poskušali pogasiti goreči petrolej, se je vžgala goba za brisanje table (učiteljica je bila namreč mnenja, da voda pri gašenju ni potrebna!). Toda to ni naša edina čudna navada. Pohvalimo se lahko tudi s tem, da učitelju Stoparju vsako leto, ko ima rojstni dan, na začetku ure prijazno zapojemo: »Happy birthday.« Nismo pa edini, ki se lahko s čim pohvalimo. Tudi učitelj Stopar se lahko pohvali s svojim odličnim poznavanjem Šolskega pravilnika in tako je marsikoga upravičeno opozoril: »Prekini s prehranjevanjem!« (tako naj bi pisalo v Pravilniku). Znani smo tudi po vsakoletnih prireditvah, ko igramo razne igre, povezane z aktualnimi dogodki. Tako smo v igri Harry Potter gostili našega učitelja Stoparja, ki se je, na veliko presenečenje, odlično izkazal! Ubogi učitelj je pa z nami imel tudi nekaj neprijetnih izkušenj. Nekoč je šel na začetku ure v kabinet in v vratih pustil

8. b

ključ, eden naših učencev pa ga je zaklenil noter. Revežu je preostalo le tolče-nje po vratih in vpitje: »Odpri vrata!« K sreči so ga pozneje spustili ven. Dekleta smo osnovala debatni krožek, ki ima zasedanje vsak dan po šoli pred vhodom. Nekateri učitelji sicer sumijo, da se tam zbiramo zaradi klica-nja dežja, vendar poudarjamo, da temu ni tako! Trenutno pa smo zelo zapo-sleni, saj še vedno nismo doumeli nove enačbe, ki jo je odkril g. Troha: balon = kondom. Ne glede na vse je to zelo pomembna iznajdba, ki jo bo treba še preučiti.

Kot smo se učili pri biologiji, mutacije niso nujno nekaj dobrega, so pa nujno potrebne za razvoj živega sveta. Tako ni nujno, da nam je všeč to, da se bomo morali raziti, je pa nujno za naš nadaljnji razvoj. Vsak bo skušal vse slabe stvari pozabiti, lepe ohraniti v spominu, čim bolj pogumno stopati po svoji poti in razvozlavati uganke življenja ...

Dekleta iz 8. b

8. c

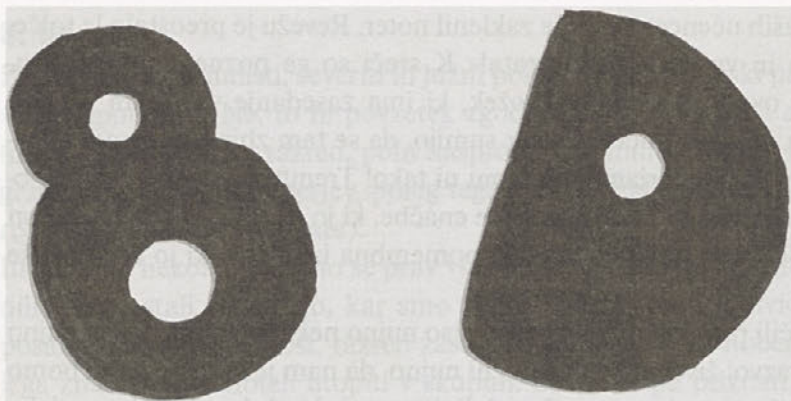
Ko vas bo čez leto, dve ali več čakala naloga, da napišete kaj o svojem razredu, boste ugotovili, da je naloga vse prej kot lahka. Še posebno, če ste tako neorganiziran razred, kot smo mi. Z nekaterimi smo postali najboljši prijatelji, z drugimi pa komaj da kdaj spregovorimo.

V osmih letih se je naša zasedba večkrat zamenjala, ampak vedno smo ostali na številu 22. V 4. razredu sta odšli Tea in Sintija, prišla pa sta Kristijan in Katja. Do nje smo bili večkrat nesramni in sedaj to obžalujemo (oprosti, Katja!). Katja je za nekaj časa zamenjala člana razreda, ki ga vsi poznate, Zvoneta (ne zaradi obnaša-nja, temveč zaradi izstopanja). Zvone ne zdrži, ne da bi vsake toliko časa nekemu zatežil, ta nesrečnež pa je velikokrat naš Metod. Metod trenira odbojko in si že od nekdaj želi postati arheolog. Poleg njega pa imamo v razredu še veliko drugih šport-nikov, večinoma atletov. Vid, ki mora vedno nekaj delati po svoje, Vesna, ki je precej zasanjana, a ko začne vpiti, je še preveč glasna. Atletinja je tudi Ana, ki rada poma-ga, njena najljubša tema pogovora pa so cunje (in Tomi). Teja je vsestranska šport-nica, ki obožuje parfume in RK Celje Pivovarna Laško. Ker smo že pri športu, naj omenimo še odbojkašico Evo, ki je navdušena nad Norveško in bi rada postala športna novinarka. Potem je tu Manca, njeni najljubši predmeti (poželenja) pa so GTV (gledanje televizije) in fantje. Petra in Sara sta prijateljici že iz vrtca, a sta si čisto različni. Petra je eno najglasnejših bitij v našem razredu, Sara, ki jo mora ves čas miriti, pa je nora na uhane vseh oblik in barv. Med nami sta še Tjaša in Nataša, ki sta bili vse do lani zelo tihi in mirni, letos pa je ravno obratno (hormoni!). Puber-teta se pozna pri vseh, najbolj pa pri Aljoši. Aljoša je skupaj z Dorianom v skupini Nobis, ki ste jo na naši šoli že videli, igral električno kitaro. Skupina je na žalost razpadla in sedaj se začneja nov projekt. Kitarist je tudi naš Claudio, ki pa je prej kot to razredni klovn, ki v smeh spravi tudi učitelje (največkrat gospoda Stoparja). Tadeja J. bo težko kdo spregledal, saj spada med večje v našem razredu, njegov soimenjak, Tadej M., pa med manjše (strup je v majhnih stekleničkah). Borut je rokometaš, letos pa se mu je pridružil še Ivan, ki se skoraj zjoka, ko je vprašan. Kristijan ima zagotovo najdaljše nohte v našem razredu, kuha pa presenetljivo do-bro. Dejan ima bujno pričesko, ki mu jo zavida vsako dekle, Matej pa je eden izmed družčine z visokim IQ-jem.

V taki postavi ni v našem razredu nikoli dolgčas. A sedaj je prišel čas, ko se bomo razkropili po različnih šolah in kmalu bomo ugotovili, da se pogrešamo. Čez 10, 20 let bomo začeli pozabljati imena svojih sošolcev, kot govorijo izkušnje naših staršev.

Eva, Teja, Ana in pomočnice

8. d

Nich, to je to. Sedaj smo osmi klas in naslednje leto nas že ne bo več ... Na tej šoli mislim. Živeli bomo (upam) še vsi. Večinoma se bomo razdelili po šolah in nekateri se verjetno nikoli več ne bomo videli. Zato se mi zdi pravi trenutek za obnavljanje naše zgodovine.

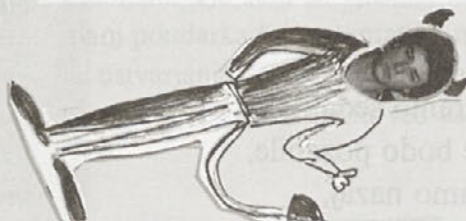
V prvem razredu nas je sprejela "tršiiiica" Lili Vavžik. In nas na našo zahtevo imela še v drugem. Najraje bi jo obdržali vse do osmega, pa nam nekako niso odobrili te želje. Našo žalost pa je hitro zbrisala Zdenka, takrat Mojstrovich, ki jo večina še danes priznava za najbolj "originalno". Še najbolj smo se zabavali pri urah spolne vzgoje, zelo dejavna pa je bila tudi

pri "parčkanju" v našem razredu. Še danes nas včasih vpraša: »Kate-ri parčki so pa zdaj v razredu?«

V četrtem razredu je prišla na njeno mesto Vanja Jakše. Z njo smo bili zelo zadovoljni, saj je bila vedno razpoložena za kakšne štose. Le takrat ji ni bilo všeč, ko smo izvedli "skupinsko špricanje" (sicer ne vsi, ampak velika večina). V bistvu smo se skrili v veceje ... tako, "za hec". Takrat so padali podpisi, kot da bi jih iz žaklja stresal.

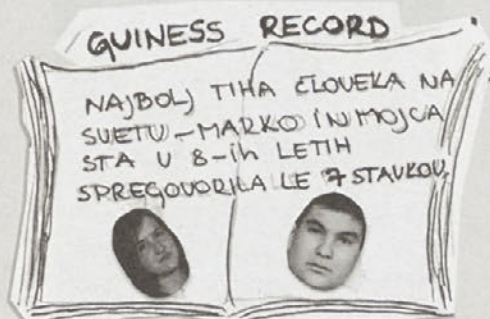
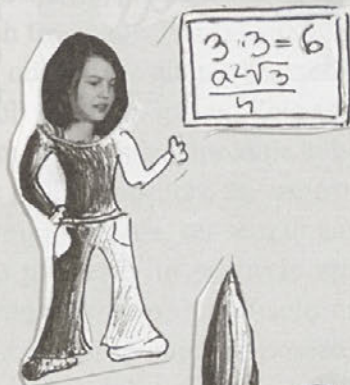
V petem smo nato dobili gospo Marijo Pavlin, sedaj že upokojeno učiteljico matematike. Ker smo bili zadnji razred, ki ga je imela kot razredničarka, nam je ZELO popuščala. Pri neki kontrolni je tako

znižala kriterij, da je bila v celem razredu vsaj ena petka. Tako smo tisti, ki bi morali pisati cvek, dobili tri. In spraševanje matematike je bilo kot v sanjah. Skoraj vsako uro se je nekdo javil.

V šestem pa smo dobili gospo Zlato Dobovšek, ki nas ima še sedaj. Spretno nas je pripeljala skozi zadnja tri leta, nas priganjala k delu, da smo končali leto, kot je treba. In to počne še sedaj.

Naš razred ni nikoli zelo izstopal. Nekaj časa smo celo veljali za najbolj priden razred na šoli. To smo v zadnjem letu malo "popravili". V teh osmih letih so se nam nekateri pridružili, nekateri pa so odšli. Ampak sedaj smo celota, kljub temu da je vsak po svoje drugačen, vsak je unikatnen. Zato se bodo naše poti ločile, prav tako pa se zaradi tega ne bomo nikoli pozabili. Vedno se bomo spominjali: Mak-sima (nesmrtno zaljubljen v določeno punco iz 8. c), Črta (elektro-

nika loverja), Željka (glavnega maserja od 6. 4. 2004 naprej), Blaža (oklican kot kurbl ..., to pove vse), Luke (s krutimi pripombami med uro), Anžeta (ki je prav tako zacopan v tisto določeno punco iz 8. c), Sandre (ki od svojih odločitev ne odstopa), Mersihe (večne športnice), Mateje (malo manj večne športnice, a drugače zelo zabavne punce), Kaje (razredne slikarke, ki je ne briga nič drugega; razen mogoče osebnega življenja določene osebe), Nastje in Mojce (deklet s čudnimi idejami), Anite (inteligentne in srečne), Jasmine (z nenavadnimi nagnjenji ..., ampak v bistvu v redu človek), Brigite (vedno zaljubljene), Leje (mirne in pridne), Matka (elektronika loverja št. 2), Tomaža (o stvareh ima svoje mnenje, celo politično prepričanje si je že izoblikoval), Marka (vedno tiho, vedno vse), Mitje (ekscentričnega šaljivca), Domna (elektronika loverja št. 3) ter Teje in Neže (cHIBI AND DEAD_MACE PO DOMAČE), ki bosta najbrž prirasli skupaj, če bosta tako nadaljevali).

In tako

V svet gremo sedaj,
 stvari se bodo pozabile,
 ne gledamo nazaj,
 solze se bodo posušile.
 Skupaj smo bili,
 morda še kdaj se vidimo,
 "zato zdaj bratje vsi
 kozarce zase vzdignimo ..."
 (pa brez alkoholizma, prosim, pijte sok!!)

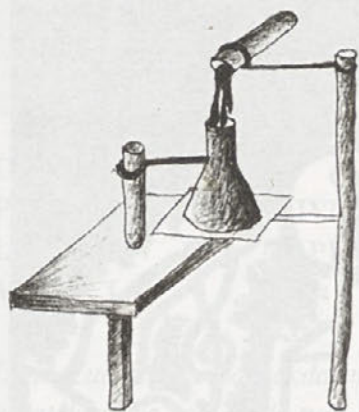
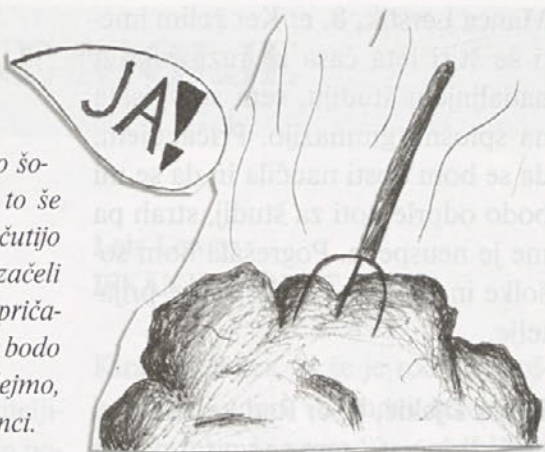
Teja, Neža, 8. d

Teja in Neža, 8. d

SE VESELIMO SREDNJE ŠOLE?

Osmi razredi so se vpisali v srednjo šolo, vse ostale učence OŠ Grm pa to še čaka. Zanimalo nas je, kako se počutijo zdaj, ko se bliža trenutek, ko bodo začeli obiskovati srednjo šolo, kaj sploh pričakujejo od nje, ali se je veselijo in ali bodo pogrešali osnovno šolo. No, pa pogledjmo, kako so odgovorili naključni izbranci.

Maj, 8. b: Vpisal sem se na biotehnično gimnazijo. Od nje pričakujem, da se bom veliko naučil. Veselim se je, ker me to veseli. Osnovne šole ne bom pogrešal, ker sem jo že prerasel.

Uroš, 8. b: Vpisal sem se na biotehnično gimnazijo, od katere pričakujem, da se bom veliko naučil (predvsem o kvasovkah). Veselim se zato, ker me veseli in ker bomo v 4. letniku delali pivo (ha ha ha ha). OŠ ne bom pogrešal, ker je nezanimiva.

Špela, 8. b:

Vpisala sem se na splošno gimnazijo in pričakujem, da mi bo bolj všeč kot tukaj (čeprav je OŠ Grm boljša osnovna šola od vseh, ki jih poznam). Gimnazije se po eni strani veselim, po drugi pa ne. Veselim se je, ker bom spoznala nove ljudi. Ne veselim pa se zaradi tega, ker preveč zahtevajo. Osnovno šolo bom pogrešala, ker smo se s sošolci imeli zelo dobro in smo se veliko zabavali.

Nejc, 8. b: Vpisan sem na srednjo šolo za gostinstvo in turizem, smer gostinski tehnik. Hm ... Pričakujem dobro hrano. Zelo se veselim, ker bom gostinski tehnik – bom dober kuhar, dober šef kuhinje, veselim pa se tudi zaradi dobrih kuharic. Osnovne šole

zagotovo ne bom pogrešal zaradi učiteljic.

Kaja, 8. d:

Vpisala sem se na srednjo šolo za oblikovanje in fotografijo (SŠOF) v Ljubljani. Tja sem se vpisala, ker je manj poudarka na matematiki in več na ustvarjanju. Seveda se veselim, ker bo več časa za risanje in več ustvar-

jalnih krožkov. OŠ mi ni bila všeč zaradi preveč strogih kriterijev. Razen g. Šustra. Njega bi vzela s sabo povsod.

Nastja, 8. d:

Vpisala sem se na splošno gimnazijo. Pričakujem, da se bom morala veliko učiti. Iz OŠ bom pogrešala le prijatelje. Srednje šole se ne veselim preveč zaradi izgube prijateljev in ker bom morala nehati "zabušavati".

Mersiha, 8. d:

Vpisala sem se na srednjo kemijsko šolo. Od nje pričakujem veliko učenja in manj prostega časa zaradi športnih treningov. Pričakujem, da bo lažja od športne gimnazije, zato se bom bolj posvetila športu. Zelo se je veselim, ker kemija napreduje in bom lažje našla zaposlitev. Ja, osnovno šolo bom pogrešala, ker sem tu našla veliko prijateljev in preživela zelo lepo, dolgo otroštvo. Na to šolo mi bodo ostali lepi spomini, še posebej na nekatere učitelje.

Ana Štrasner, 8. c: Vpisala sem se v splošno gimnazijo – športni oddelek, ker treniram atletiko. Malo me je strah novih profesorjev. Spomini na OŠ so lepi, precej pa bom pogrešala sošolce in sošolke.

Klara, 8. b

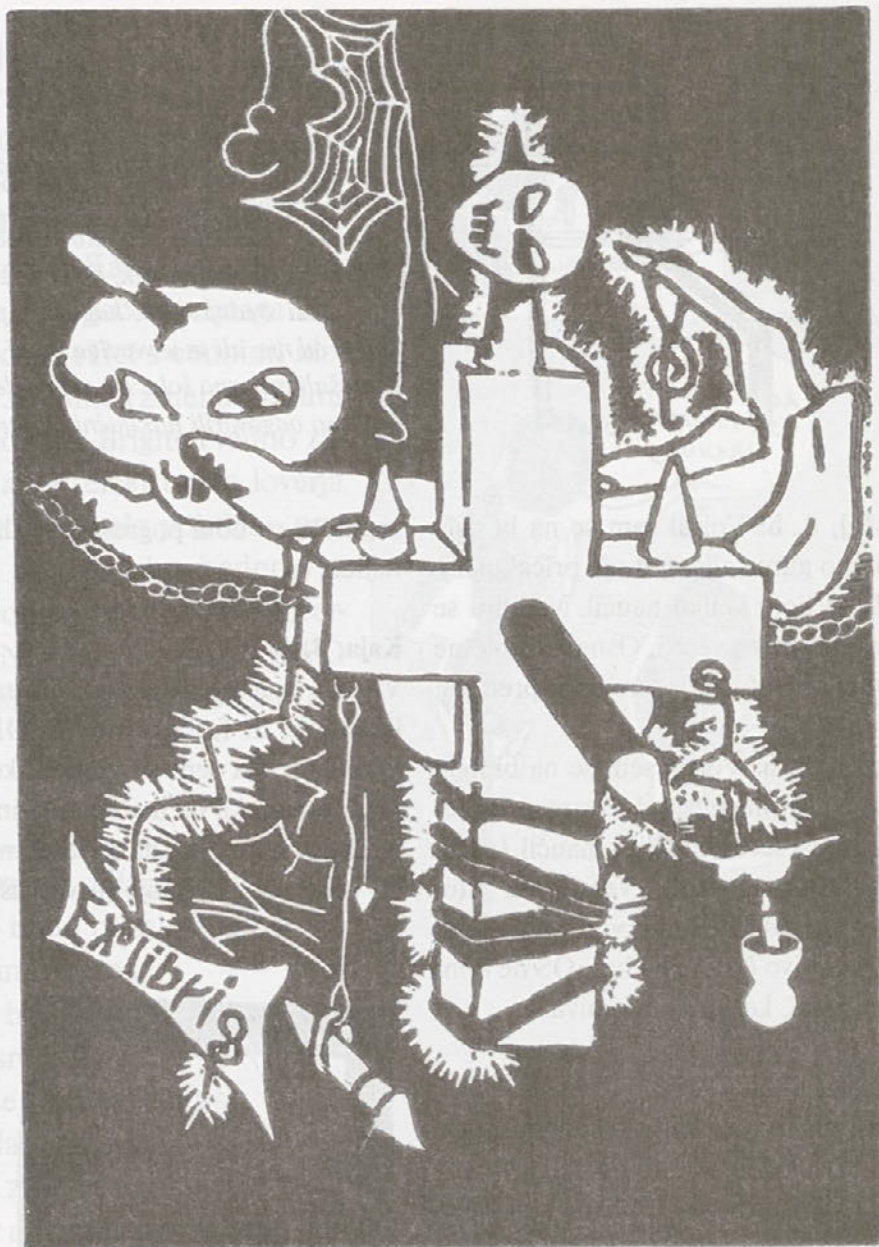
Manca Levstik, 8. c: Ker želim imeti še štiri leta časa za razmislek o nadaljnjem študiju, sem se vpisala na splošno gimnazijo. Pričakujem, da se bom dosti naučila in da se mi bodo odprle poti za študij, strah pa me je neuspeha. Pogrešala bom sošolke in sošolce in tudi druge prijatelje.

Dejan Djekić, 8. c: Rad kuham razne jedi in zato sem se vpisal na gostinsko šolo, smer kuhar. Od srednje šole pričakujem, da se bom veliko naučil in od tega kaj odnesel. Najbolj se bom spominjal sošolcev in prijateljev.

Borut Perše, 8. c: Vpisal sem se na gostinsko šolo, smer gostinski tehnik. To mi je všeč, ker bodo tam moji prijatelji in ker rad kuham. Pričakujem, da se bom veliko naučil o gostinstvu, verjamem pa, da bo težko. Spomini na OŠ niso najlepši, so pa na sošolce toliko lepši.

Teyč

David Zupanc, 8. a: Vpisal sem se na biotehnično gimnazijo. Upam na dobre ocene, strah me je učiteljev, a vendar mislim, da bo boljše kot na OŠ. Na OŠ imam lepe spomine, čeprav je bila zelo dolga.

2/20 ORIG. LIP. EX LIBRIS KAJA 8. D

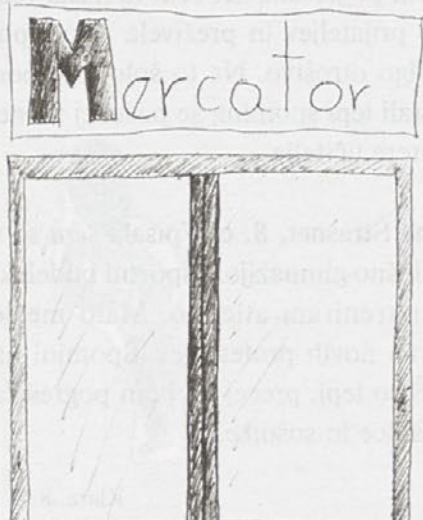
David Golubič, 8. a: Vpisal sem se na gostinsko šolo. Pričakujem veliko punc, novih prijateljev, dobre učiteljice in večji uspeh. Upam, da pozimi ne bomo plavali (puščanje strehe). Spomini na slabše trenutke v OŠ bledijo, a lepi ostajajo.

Amela Gabeljič, 8. a: Drugo leto bom obiskovala trgovsko šolo. Strah me je novih učiteljev, sošolcev in odnosov med nami. Upam, da bo veliko luštnih tipov in potrudila se bom za boljši uspeh. OŠ mi bo ostala v spominu, pogrešala pa bom sošolce in učitelje.

Jan Novak, 8. a: Vpisal sem se na kemijsko šolo, ker so tam dobre punce in je "simpl" šola. OŠ je bila predolga, a kljub temu sem se imel dobro in razburljivo.

Petra Lukman, 8. a: Vpisala sem se na biotehnično gimnazijo. Pričakujem razumevajoče učitelje, dobre ocene, dobre sošolke in sošolce. Na OŠ mi ostajajo lepi spomini in prijatelji.

Tjaša, 8. a

KOTIČEK ZA KNJIŽNE MOLJE

Cathy Hopkins:

PRIJATELJICE, SKRIVNOSTNI LEPOTCI IN NAPIHLJIVI MODRCI

Izi in Lucy sta že od nekdaj najboljši prijateljici. Na šolo pride tudi Nesta, s katero Izi kmalu postane dobra prijateljica. Lucy misli, da je Izi več ne mara, ker se preveč druži z Nesto, vendar bi bila Nesta tudi rada Lucyjina prijateljica. Lucy se kmalu zaljubi v skrivnostnega lepotca, kot so ga poimenovali. Vsak dan ga čakajo, da bi izvedele kdo je. Ko pride Nestin polbrat Tony, Lucy ve, da je to on. Prijateljicama tega ne pove, vendar Izi to ugane in za to izve tudi Nesta. Nato pa tudi Lucy in Nesta postaneta dobri prijateljici. Lucy podari Nesti in Izi majčki, ki ju je naredila sama. Izi in Nesta pa ji podarita napihljiv modrc. Skupaj se zabavajo ter si pripovedujejo skrivnosti.

Knjiga mi je bila všeč, saj se ob njej lahko zelo nasmeješ.

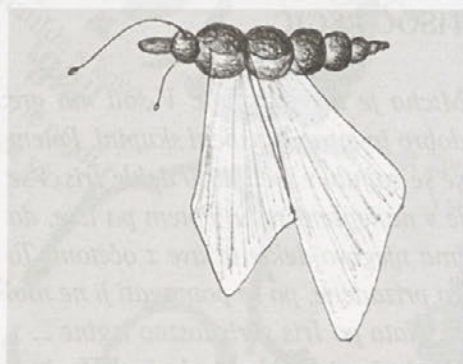
Joachim Friedrich:

SKRIVNOST UČITELJICE BI- OLOGIJE

4 prijatelji so družina detektivov. Pred tremi tedni je nekdo oropal banko in mislili so, da je bila učiteljica biologije ena izmed roparjev. Prej se je oblačila staromodno, naenkrat pa se je pripeljala z novim rdečim avtom in oblečena je bila zelo modno. Seveda so detektivi mislili, da je ona oropala banko, ker se je kar naenkrat spremenila. Odločili so se, da jo bodo zasledovali na vsakem koraku. Ko pa je nekega dne izginila tudi iz šole, so bili prepričani, da je res oropala banko. Poleg tega pa je bil še eden od

prijatelj zavljubljen v svojo učiteljico. Našel je tudi psička, ki je nato postal član družine. Ko so se odpravili iskat učiteljico biologije, pa so se izgubili. Nato je eden izmed njih našel kočo, v kateri naj bi bila učiteljica. Mislili so, da je v nevarnosti ...

Ali je res oropala banko ali ne? To boste izvedeli, če boste prebrali knjigo!

Goran Gluvić:

FANTJE, ŽOGA, PUNCE

Že sam naslov pove, da knjiga govori o ljubezni in košarki. Lahko ljubezen vpliva na igro? Morda. Košarkarji in košarkarice se borijo za polfinale turnirja ŠKL. A ravno pred pomembno tekmo jih vse po vrsti napade bolezen ljubezen. Trenerja norita in privijata treninge. Srečna ali nesrečna ljubezen lahko zelo zameša štrene ne le v knjigi, temveč tudi v vsakdanjem življenju. Težave pa lahko rešimo sami ali s pomočjo detektivov ...

Tjaša Cesar, 8. a

Lois Lowry:

ISKANJE MODRE

Kira je deklica, ki se je rodila s poškodovano nogo. V njihovi deželi morajo otroke, ki se rodijo pohabljeni, odnesti na Polje, kjer naj bi bile zveri. Kirinega očeta so požrle divje zveri, ko je odšel na lov, še preden se je rodila. Njena mati jo je naučila tkati, vendar je tudi ona kmalu umrla. Kira je ostala popolnoma sama. Ženske so si hotele prisvojiti posest njene mame in jo izgnati. Vendar je moral o tem odločiti Svet varuhov. Ker pa je bila Kira zelo spretna, so se odločili, da bo ostala. Živela je v Palači Sveta varuhov, kjer je živel tudi Tomas, ki je rezbaril. Oba sta imela pomembno nalogo. Tomas je moral obnoviti Pevčevo palico, Kira pa Pevčevo oblačilo. Pevec je vsako leto pel pesem o njihovem nastanku. Kira in Tomas sta ponoči večkrat zaslišala tudi otroški jok. To je bila mala Jo, ki je ravno tako živela v Palači. Kira se je pri Anabeli učila barvanja preje. Anabela je kmalu umrla. Kirin najboljši prijatelj je Mat, ki je imel kužka Vejico. Nekega dne je Mat izginil, ko pa je prišel nazaj, je imel za njo dve presenečenji, ki sta jo zelo razveselili ...

Tadeja Ambrožič, 7. a

Damijan Šinigoj:
OČKOV KOTIČEK

Iz knjige:

Ker so jim v vrtcu povedali, da se zobe umiva po vsakem obroku, je Maks odšel v kopalnico, da bi si jih umil, a se je kmalu prikazal pri naju.

»Nekdo mora z mano v kopalnico.«

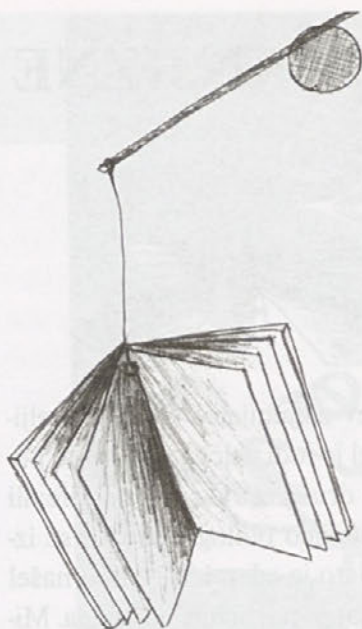
»Zakaj?«

»Saj vesta, da če grem sam, celo goro zobne paste stisnem, potem sta pa huda ...«

Kar je res, je res, a ne zato, ker bi se bala, da bi bankrotirala, temveč zato, ker mu tudi iz ritke prihajajo balončki, če pretirava. Poskušal sem ohraniti resen obraz: »Pa stisni toliko zobne paste, kakor je potrebno.«
»Saj bi, pa ne morem, ko je tako lepa in nova tuba.«

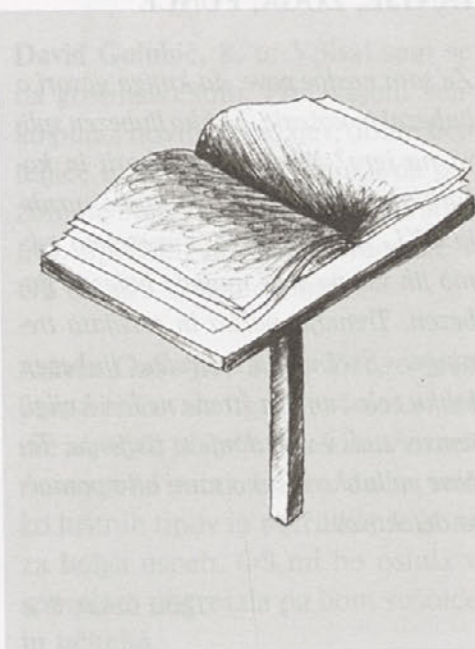
S takšnimi in drugačnimi problemi se je ukvarjal pisatelj Damijan Šinigoj ob odraščanju svojih sinov. Pisal je v obliki dnevnika in ga objavljaval v reviji Mama. Lani so vsi zapiski izšli pri založbi Goga v knjigi Očkov kotiček. Knjiga je polna zanimivosti in ob branju zagotovo ne boste mogli ostati resni. Jaz sem se najbolj smejala ob branju odlomka, kjer je pisatelj opisoval, kako se je spravil k previjanju sina, in ker res ni šlo drugače, je poiskal masko iz vojne, ki je bila 91. leta. Le tako je namreč lahko zadihal. Res da je knjiga namenjena odraslim (če si jo boste hotel izposoditi, bo treba iti v oddelek za odrasle), vendar jo priporočam tudi starejšim grmčanom.

Teyč

Hussaarts Josee:
TISOČ PEGIC

Micha je uspešen fant. V šoli mu gre dobro in igra v glasbeni skupini. Potem se še zaljubi v svetlolaso dekle Iris. Vse je v najlepšem redu. Potem pa izve, da ima njegovo dekle težave z očetom. To ga prizadene, pa še pomagati ji ne more. Nato pa Iris skrivnostno izgine ... Zanimiva in lahkotna knjiga. Z njo si lahko krajšate počitnice in prosti čas. Priporočila bi jo starejšim od 12 let, ki so jim všeč romantične zgodbe. Vi boste nad knjigo skoraj 100 % navdušeni.

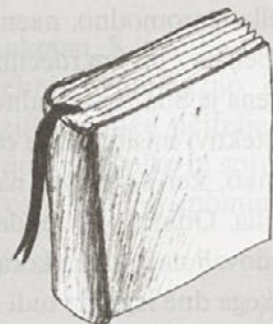

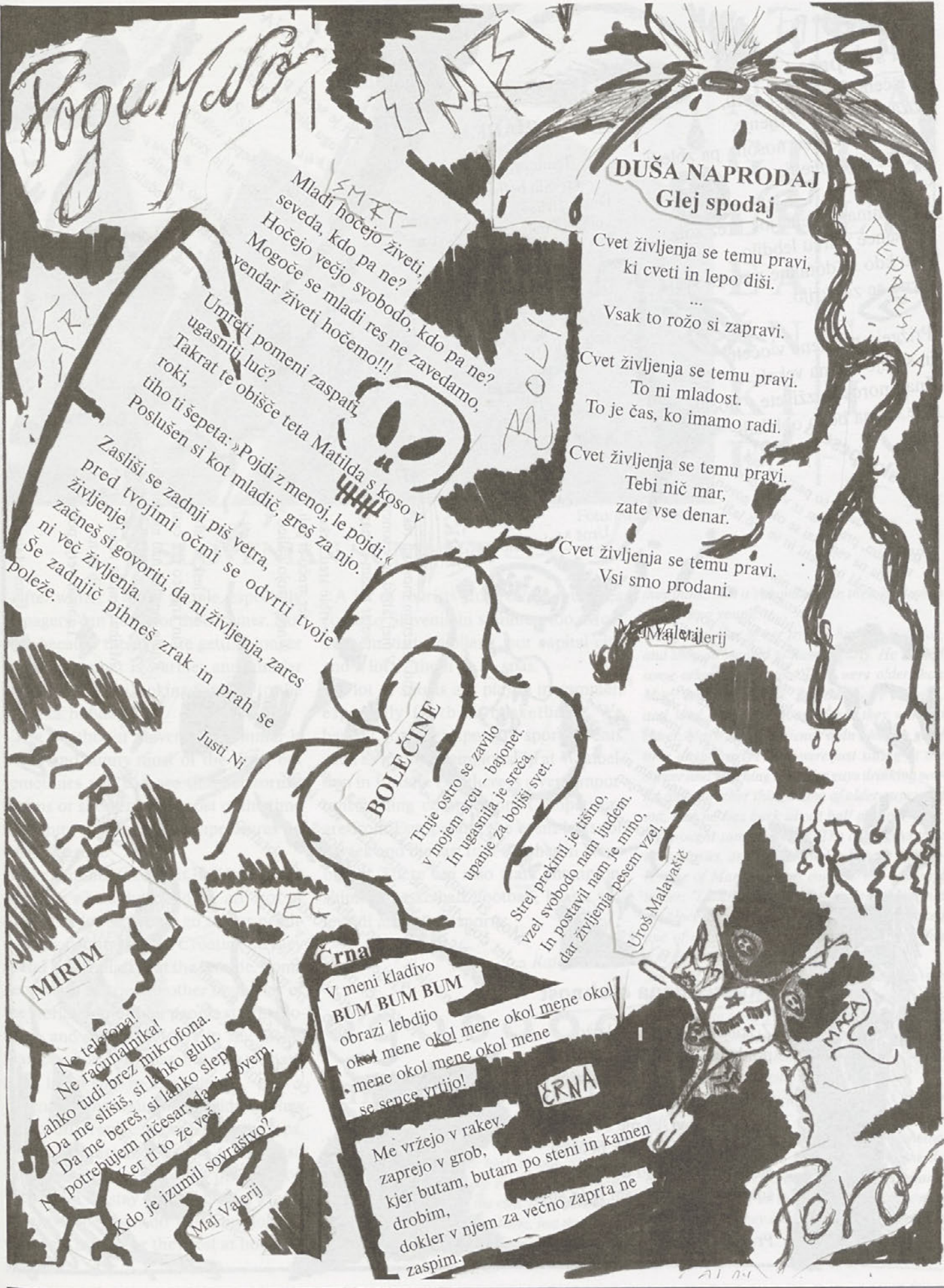
William Nicholson:
MOJSTROVI SUŽNJI

Mesto Aramant je postalo prijaznejše, prebivalci pa enakopravni. Vendar mesto napadejo Mojstrovi vojaki, ga požgejo in zaslužnijo Mante, veliko Mantov pa tudi pomre. Edina, ki je ne zaslužnijo, je Lunja Haas. Lunja se odloči, da bo poiskala svojo družino in ostale Mante in jih rešila. Na svoji poti pa sreča tudi princeso Johdilo, s katero postaneta dobri prijateljici. Johdila naj bi se poročila z moškim, ki je zaslužnil njeno družino in ostale Mante. Lunja pa skupaj z Johdilo potuje proti Mojstrstvu. Johdila se še ne želi poročiti, vendar se mora. Mantom v Mojstrstvu dodelijo delo, ki jih veseli, in hiše, kjer bodo živeli. Da pa ne bi pobegnili, vsak dan v kletko zaprejo nekaj Mantov. Puščavnik, ki je Pevec, pa Strelcu pove, da lahko edino on premaga Mojstra. Ko Johdila prispe v Mojstrstvo, njeno poroko prekine Zohon, ki je poveljnik Kraljeve vojske. Manti želijo pobegniti, a če jim to uspe, boste izvedeli le tako, da boste prebrali knjigo ...

Knjiga je del trilogije Ognjeni veter. Prvi del je Vetrna piščal, Mojstrovi sužnji so drugi del, tretji del, Ognjena pesem, pa še ni izšel.

Tadeja Ambrožič, 7. a

Fogus

SMRT
Mladi hočejo živeti,
seveda, kdo pa ne?
Hočejo večjo svobodo, kdo pa ne?
Mogoče se mladi res ne zavedamo,
vendar živeti hočemo!!!
Umrjeti pomeni zaspati,
ugasniti luč?
Takrat te obišče teta Matilda s koso v
roki,
tiho ti šepeta: »Pojdi z menoj, le pojdi.«
Poslušen si kot mladič, greš za njo.

DUŠA NAPRODAJ
Glej spodaj

Cvet življenja se temu pravi,
ki cveti in lepo diši.
...
Vsak to rožo si zapravi.
Cvet življenja se temu pravi.
To ni mladost.
To je čas, ko imamo radi.
Cvet življenja se temu pravi.
Tebi nič mar,
zate vse denar.
Cvet življenja se temu pravi.
Vsi smo prodani.

DEPRESTA

Zasliši se zadnji piš vetra,
pred tvojimi očmi se odvrti tvoje
življenje,
začneš si govoriti, da ni življenja, zares
ni več življenja.
Še zadnjič pihneš zrak in prah se
poleže.

BOLEČINE

Trnje ostro se zavilo
v mojem sreč - bajonet,
In ugasnila je sreča,
upanje za boljši svet.

Maj Valerij

Strel prekinil je tišino,
vzel svobodo nam ljudem,
In postavil nam je mino,
dar življenja pesem vzel.

Uroš Malavastič

KONEC

Justi Ni

MIRIM

Ne telefona!
Ne računalnika!
lahko tudi brez mikrofona.
Da me slišiš, si lahko gluha.
Da me bereš, si lahko slepa.
potrebujem ničesar, da ti povem.
ker ti to že ves.
Kdo je izumil sovraštvo?

Maj Valerij

Črna

V meni kladivo
BUM BUM BUM
obrazi lebdijo
okoli mene okoli mene okoli
mene okoli mene okoli mene
se sence vrtilijo!

ČRNA

Me vržejo v rakev,
zapejo v grob,
kjer butam, butam po steni in kamen
drobim,
dokler v njem za večno zaprta ne
zaspim.

Fero

Psihopat

Iščem srečo, kjer je ni,
za rep lovim življenje.
Ga imam pred nosom, pa zbledi,
kaže mi trpljenje.

Praznina v meni, jok brez solza,
le sence v srcu lebdijo.
Ko kdo se dotakne mojega sveta,
črno se zaiskrijo.

Prizgejo plamene v očeh
in stalijo led na vekah.
Znak norosti, izživete v nočeh
je le kri na belih oblekah.

Verska pesem

Bog, kako danes so pametni vsi,
to vidim, preberem iz vaših oči,
in kot da ne vem, kaj se okrog govori,
hinavski nasmehi in se več laži.

Sem nora,
neumna,
hladna,
nerazumna -
in vi ste kot ponavadi popolni,
od zdaj naprej si ne delam utvar -
pa pokazal bo čas.

Ne poznate me,
jaz pa še manj vas,
kdo prav je imel,
pa pokazal bo čas.

In trenutno vam ni
preveč naklonjen.

BY: Pač kr nekdo

BY: Pač kr nekdo

Razcepljena osebnost

Z zobmi raztrgam ti kožo,
pohlepno pijem tvojo kri,
v krvavi pijanosti ne opazim
tvojega nasmeha, ki ne zbledi.
V trenutku vržeš me s sebe,
noč razpara moj krik bolečin.
Ko zjutraj pridejo do tebe,
šokiran izveš, da sem le še spomin.

Prejšnje noči se ne zavedaš.

DIAREJA

Temu pravijo mi oni,
kri njih bolna je denar.
Dnevi življenja mojega so šteti,
njim ni mar za prazno stvar.

Ni denarja,
ni vladarja.
Demokracija je zarja!

Cvet je srečo prebudil,
rjavo zoro je spodil.

Le pojoj, le pojoj,
večno dete moj.

Uroš Malavašič

ČRNA LUNA

Kri je sence prepojila,
vragu blizu je pustila.

Slišal sem šepet volkov,
zvok odmeval je zvonov.
Oči nemirne so zastale,
noge dekletu se predale.

Smirni kri je zadonel,
mrzle groze onemel.

Kjer srce je prej ležalo,
trnje ga je pokopalo.
Uroš Malavašič

Pod železnim mostom reka Krka teče.
V njej labod se v soncu kopa,
veter ribam ni napota.

Le ribič sred' reke stoji
ter srečo si goji.
Vneto svojo palico vlini.

Veje lesk se šibijo
in kraljico rek častijo.

Rahle meglice nad njo lebdijo.

Majhna kaplja umetne snovi,
rib že ni.

Labodu perje posivi.

Uroš Malavašič

MOJE ŽIVLJENJE

Moje življenje je makadamska cesta.
Splet dogodkov me premetava sem in tja.
Ne sem več, kje sem doma.

Zločinu sledi kazen, lahko je tudi obratno.
Življenje bo grozno ...
Razen, če prestaviš v vzvratno.
Preteklost je lepa,
zato je ne maram.

Nebo se konča za gorami,
če jaz tako hočem.
Vse je lahko med nami,
a jaz tega nočem.

Smrt je lepa,
ker je v bistvu sploh ni.
Smrt za sabo luč pusti.

Foto: Matevž Klinc

A S E P
 N T N A
 G T G G
 L R L E
 E A I
 Š N S
 K I H
 E

A SLOVENIAN SUMMER

After winter a lot of people, especially teenagers, can't wait for the summer. Not only because the days are getting longer and the weather is warmer and sunnier but they also are looking forward to the summer holidays.

The weather in Slovenia in summer is warm and sunny most of the time, but sometimes you can see thunderstorms, storms or showers. But most of the time it's sunny and hot with temperatures up to 35 degrees.

Most families take their holidays in the summer when the children are not at school. A lot of people go to our neighbouring country called Croatia and they spend their holidays at the seaside. Some people go on trips to other countries of the world. Some older people stay in Slovenia and go on holidays to the Slovenian coast or go to spas, because we have got a lot of spas in Slovenia.

Teenagers have summer holidays. They go to different camps (sports camps, camps for learning English...), they visit their grandparents and go on holidays with them or stay on holidays at grandparents', they can do part-time jobs to get some money or they rest at home all summer.

A lot of tourists from other countries come to Slovenia in summer, too. Most of them visit Ljubljana, our capital city and a lot of them go to spas.

A lot of sports are played in summer, especially football, basketball... We haven't got any important sports events such as tennis championship at Wimbledon in Britain. But there is a very important cycling competition. Competitors are from Europe and the event lasts for a week and the last tour finishes in Novo mesto. There are also state championships in basketball, football, beach volleyball and other sports.

Rafaela, 8. b

TEARS FOR ROBERT

Mary is only sixteen years old. And she is one of the best students in her high school. She goes out with her friends every Friday. They usually go in one of the bars in the city. They have lot of fun. They drink one or two beers, but they never get drunk. They never take any drugs, because

they think, that it's stupid to ruin their lives when they are so young.

One Friday one of her friends had his birthday, and they all wanted to have a party. He invited some other friends, too. They were older than Mary and her friends. But they were so rude, and loud and they thought that they were so clever. Mary and her friends didn't have a good time at the party. They were just sitting in the corner and watching the older guys drinking vodka and the other things. One of older guys went out, and he was back about half an hour later. He brought some ecstasies. The older guys took the ecstasies, and they started to behave strangely. One of Mary's friends came to her and said to her: "Listen Mary we are leaving, this is not the place for us. What do you think?" Mary liked one of older guys so she wanted to stay. "You can go, I want to stay. I like it here."

She said goodbye to her friends, and then she went to that guy that she liked. She really wanted to talk to him. Then she said to him: "Hi, I'm Mary!" She looked straight into his eyes. He was a pretty boy, but she knew that he wasn't such an angel, that she hoped him to be. He gave her a smile, and said: "Hi, I'm Robert!"

They talked for hours, and Mary had to go home, but she didn't want to leave Robert. So she decided to stay. The other guys drank and drank. Some of them lay on the floor, because they were so drunk, that they didn't even know where they were.

Mary had a great time with Robert. He was amusing, and older. She couldn't wait to tell her best friend Suzy about that night. She hoped to be with Robert forever. She wanted his hug and his kiss desperately.

While she was picturing them together forever, something exploded. She looked around and she saw one of the guys holding a gun. She was scared, because that guy was drunk, and he was still holding the gun.

He was swinging it around. And then he shot again. The bullet went very close to me. She thought that she was dead. But she wasn't. Someone else shouted. Someone that she liked a lot. She looked at Robert and his blood was everywhere. She was shocked. She didn't know what to do. She just screamed and cried. She took off her shirt, and she covered him. He was shaking, he was getting cold, and he had blood in his mouth. His friend called for an ambulance. But he was already dead.

Mary cried and hugged his dead body. She repeated his name several times. His blood was everywhere. But she didn't care for her clothes. She just wanted him to be alive. She lay on his body until the ambulance arrived.

Then the police arrived and they arrested the guy who shot Robert. They also arrested the other drunk guys, and they took her home. When Mary and a policeman came to her door, her mom opened it. She was shocked when she saw her daughter with the policeman. She was three hours late and the strangest thing was blood on her daughter's clothes.

She didn't understand anything. Then the policeman explained what had happened. Mary ran into her room. She lay down on her bed and she cried. She felt she had known him for years. She cried herself to sleep.

She will never forgive herself for that day. "Why, why Robert? Why wasn't it me instead of him? Now she misses Robert and cries almost every day.

WHO STOLE THE JEWELS?

Betty Owens is a rich woman and she lives in London. Last Sunday there was a ball in a hotel and she put on her jewels. She danced all night. When she came home, she went to sleep, because it was already two in the morning. When she woke up, the jewels were not around her neck.

When she came home, these people were in the house:

- her younger sister, Cindy
- her older brother, Edward
- her mother, Louise.

When she found out that the jewels had disappeared, she called the police. Smart Alec, a private detective came with them. He asked some questions:

1- What's your name?

My name is Cindy Owens.

- Can I ask you some questions?

Yes, of course.

- Where were you when the jewels disappeared?

I was in my room.

- What were you doing?

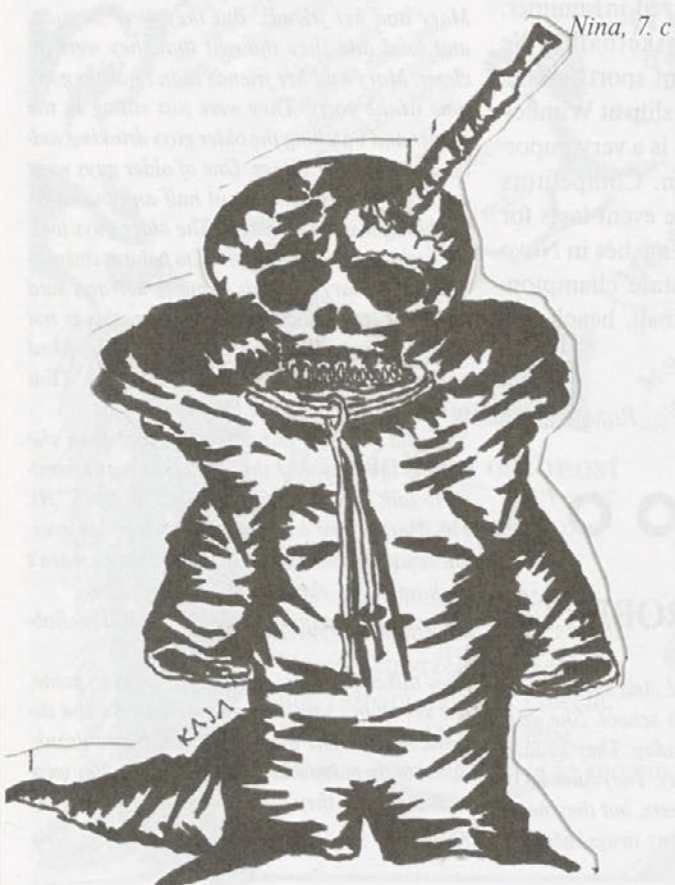
I was watching TV.

- What do you think, who stole the jewels?

I think Edward did it.

- Thank you, Miss Cindy Owens.

2- What's yours name?

My name is Edward Owens.
 -Can I ask you some questions?
 Yes, why not.
 -Where were you when the jewels disappeared?
 I was in a casino.
 -What were you doing there?
 I was playing poker with my friends.
 -Do you often go there?
 Yes, every weekend. Why?
 - Oh, I just wondered. When did you come home?
 I came home at about 3.15 am.
 -What do you think, who stole the jewels?
 I think Cindy did it, because she hates her sister!
 - Oh, thank you, Mr Edward Owens.
 3-What 's your name?
 My name is Louise Owens.
 - Can I ask you some questions?
 Yes, naturally.
 - Where were you when the jewels disappeared?
 I was in my room, I was sleeping.
 - What do you think, who stole the jewels?
 I think Edward did it, because he needed the money for his debt in the casino.
 - Thank you, Mrs Louise Owens.
 4- What 's your name?
 My name is Betty Owens.
 - Can I ask you some questions?
 Yes, of course.
 - When did you come home yesterday?
 I came at about 2 am.
 - What did you do when you came home?
 I went to sleep, because I was very tired
 - When did you see that the jewels disappeared?
 I saw it this morning.
 - Where did you get those jewels?
 I got them from my mother for my 30th birthday.
 - What do you think, who stole them?
 I don 't know, I just want them back.
 - Thank you, Miss Betty Owens.....
 -.....Let me think for a moment. Well, I found out that Edward had stolen the jewels, because he needed the money to pay his debt. Is that right, Edward?
 - I mmm I...Yes, that 's right.
 - Well you must return the jewels to your sister and go with me to the police.
 - But I..... I have already sold them!

Marina, 7. c

Foto: Matevž Klinc

MR. SCARY

Once, there was a boy who was called Mr. Scary. His real name was Warren. Well, he had short black hair, a long nose, big blue eyes and he was always pale. He was our new school friend. Everyone was afraid of him, because he looked cruel and misterious. But the third day of the first term he was suddenly very different. He had a smile on his face. His marks were getting better and better. Everybody saw that he was happy. But why?

Even the teachers were wondering what was the matter. One day after school I went home. Warren was walking behind me. I didn't pay any attention and he was whistling one of my favourite songs. I turned around and asked him for the reason of his happiness. He just looked at me and smiled. I repeated my question at least five times, but he didn't give me any answer. We stopped. A few minutes later he told me why he was so happy. It was because he got new parents. I was speechless.

I didn't even know that he didn't have parents. He was an orphan. His mother was a drunk and his father had divorced seven wives. No one could take care of him, so he went to the orphanage by himself. It was a very long and sad story. But that was a long time ago.

But then I found out that Warren was in fact my half brother!!! I had no idea until then.

We have the same father. My mother was his second wife. We're best friends now. I'm so happy that he is so friendly and nice.

Well, that was my story, can you tell me yours?

THAT'S ME!

Hi! My name is Božo. I'm 14 years old, born in Novo mesto in the late eighties. I have lived in Novo mesto for all my life and I mean to stay here. I'm quite short, thin, grey eyed and I have short, brown hair.

I'm not very reliable, because I often forget things, and I'm not very hard-working either. But I can say that I'm humorous and generous. But most of it depends on my mood. I can say that I'm a better person if I'm in a good mood.

I like to watch TV, play computer games and listen to music. My favourite TV programme is Southpark and my favourite musicians are Slon in Sadež.

Božo, 8. a

SUMMER TIME

- What is the weather like?

In summer it's very hot. Temperatures are more than 30 degrees. There is almost no rain. It's very dry, so you don't need your umbrella. Sometimes it's windy, too.

- What things do people do?

People enjoy in the summer, when they're in the water at the seaside or in the shadow.

- How do people spend their holidays?

Most of them go to the seaside, to Croatia. Some people go to the mountains or lakes. In Slovenia we've got a little bit of a coast, but there are not a lot of tourists. Some popular things we do or play in the summer are: basketball, volleyball, swimming in the sea and running in the morning. We also like picnics, when it cools down.

- Are there any special events?

In Novo mesto one of the biggest events is running. Cycling is important, too.

Tina, 8. b

NAMIZNI TENIS - področno prvenstvo

starejši dečki:

Nejc Majster - 3. mesto

Uroš Zadnik - 4. mesto

mlajše deklice:

Sara Gruden - 4. mesto

GIMNASTIKA: državno prvenstvo

mlajše deklice:

Jana Zajc - 12. mesto

Ana Cirnski - 15. mesto

Kdo je zmagal? Mi!

Je kdaj že minilo leto, ki bi se zavrtele brez naših zmag? Ne. Tudi to polletje ni bilo izjema. Večina športnikov in športnic ni bilo razočaranih, saj so si kar pridno nabirali medalje in pokale. Slednjih se je v tridesetih letih nabralo že toliko, da nimamo več prostora za shranjevanje. Pa saj so škatle čisto v redu. Pa naj se opravičim tistim, ki niso omenjeni v tem članku. Napisala sem le tiste, ki so se prebili čez občinsko - že teh je veliko.

KOŠARKA

starejše deklice: 12.-16. mesto v državi

starejši dečki: 12. mesto v državi

mlajše deklice: 1. mesto na področnem tekmovanju

ROKOMET

starejše deklice: 12.-16. mesto v državi

ODBOJKA

starejše deklice: 5.-6. mesto na področnem prvenstvu

VELESALOM: področno prvenstvo (vsi nekategorizirani):

deklice (89 in 90 letnik):

Nina Grom - 5. mesto

dečki (89 in 90 letnik):

Marko Pucelj - 10. mesto

dečki (91 in mlajši):

Domen Bratož - 6. mesto

Uroš Repše - 10. mesto

Josip Franz - 15. mesto

Matic Markovič - 17. mesto

DESKANJE: področno prvenstvo (vsi nekategorizirani):

Martin Špringer - 1. mesto

Matej Božič - 3. mesto

Jure Pajer - 4. mesto

Marcel Mihalič - 5. mesto

Teyč

KAKO JE NASTAL ORKESTER

Nekega dne so prišla glasbila k dirigentu. Ker ni bilo nobeno od glasbil v službi, so zahtevala službo. Dirigent je premišljeval in se spomnil, da bi lahko naredili orkester. In tako je nastal orkester.

Ana Lisac, 2. a

KAJ JE POMEMBNO ZA GLASBO

Nekega dne je Ana pisala, kaj je pomembno za glasbo. Uporabila je naslednje besede: ton, melodija, ljudska pesem, skladatelj in besedila. Ana je to pokazala učiteljici. Vse je imela pravilno. Prišla je domov in mamica je bila zelo vesela.

Saša Planinc, 2. A

INŠTRUMENTI

Nejc igra na boben, ker je Domnu podoben. Na violončelo igra Eva, ki v šolskem zboru prepeva. Domen na blokflavto igra, ki mu veselje da. Inštrumentov je še več, a nanje ne znamo igrati, znamo pa vsi plesati.

Anja in Alja, 3. a

Ples in petje

Moja najljubša hobija sta ples in petje. Ko pojem in plešem, se sprostim. Ples in petje ustvarita sožitje med ljudmi. Človek, ki poje in pleše, ne misli slabo. Še najlepša pa je pesem iz otroških grl.

Katja Legan, 2. b

Živa glasbila

Otroci, veste, da za novo leto glasbila oživijo? Ne vidite jih, lahko pa jih slišite, če dobro prisluhnete. Če v to verjamete, se vam lahko uresniči želja.

Marko Klinc, 2. a

Ton išče prijatelje

Ton je iskal prijatelje, da bi lahko sestavili pesem. Nekega dne se je spomnil na prijateljico Melodijo, na Ljudsko pesem, na Skladatelja in Besedilo. Zdaj so lahko sestavili celo pesem.

Žiga Zatežič, 2. a

Moja pesem

Le kdo je izumil ton, melodijo in besedilo? Vse pri pesmi se ujema in rima. Le kdo je napisal ljudsko pesem? Nihče je ni napisal. Prehaja iz roda v rod. Skladatelj mora biti nekdo, drugače ne bi bilo te pesmi.

Lara Potočar, 2. a

GLASBA

IZBIRA INŠTRUMENTA

Izbira inštrumenta je pravzaprav zares težka. Mnogi bi mislili, da inštrument le izbereš, in to je to. Toda pozor! Inštrument se ponavadi igra vsaj leto! Če nehaš po enem mesecu, kaj imaš od tega? Ne moreš reči: »Igral bom flavto!« in čez en mesec: »Če pomislim, je kitara boljša.« Ne, ne, ne, tako žal ne gre! Imam pa zato nekaj predlogov, kaj bi lahko igrali: če si umirjen/-a in mogoče rad/-a poslušáš klasično glasbo, sta posebej zate primerni flavta in violina. Ali se mogoče neizmerno rad/-a zabavaš in se nikakor ne moreš umiriti? Električna kitara, splošna kitara ali sintitizator (pravilno črkovanje »sintisajzra«) te že čakajo! Rad/-a tolčeš? Bobni, kaj pa drugega! Še in še bi lahko naštevala, a končna odločitev je gotovo že v tvojih rokah!

KAKO DO INŠTRUMENTA

Če je inštrument majhen, na primer takšen kot flavta, je najbolje, da si ga kar kupiš, a izbrati moraš pravega. Ne sme biti plastičen, če je običajen ponavadi lesen. Torej, priskrbeti si moraš originalen inštrument. Če pa je tvoj inštrument večji ali dražji, ti predlagam, da si ga izposodiš v glasbeni šoli, saj bo to veliko bolj enostavno in ceneje. Povsod si iskal/-a ta inštrument, nikjer pa ga nimajo. Kaj storíš? Rešitev je v tujini, mogoče pa tudi v izbiri novega inštrumenta.

KJE SE UČITI

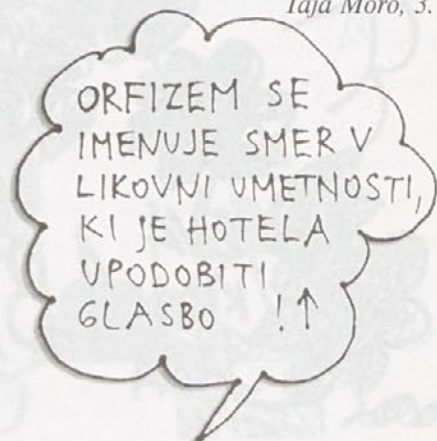
Najbolj priporočljiva bi bila seveda glasbena šola, ki pa žal zahteva zelo

veliko vztrajnosti in potrpežljivosti. V klasično glasbeno šolo moraš ponavadi hoditi dvakrat na teden, kar seveda ni nujno, vendar moraš vključiti tudi teorijo, ki ti vzame še en dan več. Se pravi trikrat na teden. Ne pozabi pa še vaditi doma. V glasbeni šoli se pišejo tudi preverjanja in ocenjevanja znanja. Odsvetujem ti učenje doma, saj se ne naučiš veliko, če te uči kdo iz družine, če seveda ni učitelj prav tega inštrumenta, ki si ga želiš igrati. Najbolj priporočljive so privatne ure oziroma zasebna šola. Tam ni preverjanja in prav tako ocenjevanja znanja. Ni treba hoditi na teorijo, a se moraš prav tako veliko učiti.

KAKO SE UČITI

Učiš se sproti, v glasbeni šoli oziroma pri učnih urah, a vseeno moraš še vaditi, vaditi in še enkrat vaditi! To pravzaprav ni tako težko ali pa lahko, odvisno od tvoje tehnike učenja, ki pa jo boš sproti že našel/-a. Srečno!

Taja Moro, 3. b

KVIZ

KAKŠNO MNENJE IMAŠ O GLASBI?

Igraš kakšen inštrument?

- a) Ne, vendar si to iz srca želim in najbrž nekoč še bom.
- b) Ne, sovražim igranje.
- c) Da, enega.
- d) Da, kar nekaj inštrumentov (2 ali več).

Ali bi nekoč rad/-a sodeloval/-a v plesni ali glasbeni skupini?

- a) Da, v obeh.
- b) V eni skupini, ki je sestavljena iz plesa in petja.
- c) Ne, nikoli!
- d) Da, v eni izmed njiju.

Si doma večkrat prepevaš ali se ogleduješ v ogledalu in sproti plešeš?

- a) Seveda, to počnem pogosto, a se mi zdi, da ne pretiravam.
- b) Da, a samo, kadar sem sam/-a.
- c) Nikoli! Kaj si pa mislite, da sem?
- d) Redko kdaj, a se zgodi.

Koliko časa na dan posvečaš glasbi?

- a) Uro.
- b) 5 minut. Nimam veliko časa.
- c) Uro in pol ali več, saj obožujem glasbo.
- d) Pol ure.

Se med poslušanjem glasbe zabavaš?

- a) Mogoče malo, a ne preveč.
- b) Seveda, nikoli se ne morem upreti temu, da zaplešem!
- c) Ne!!! Kdo je rekel, da sploh poslušam glasbo, kaj šele, da uživam ob njej?
- d) Večinoma da.

Na televiziji je oddaja non-stop music, na drugem programu pa neka komedija. Kaj boš gledal/-a?

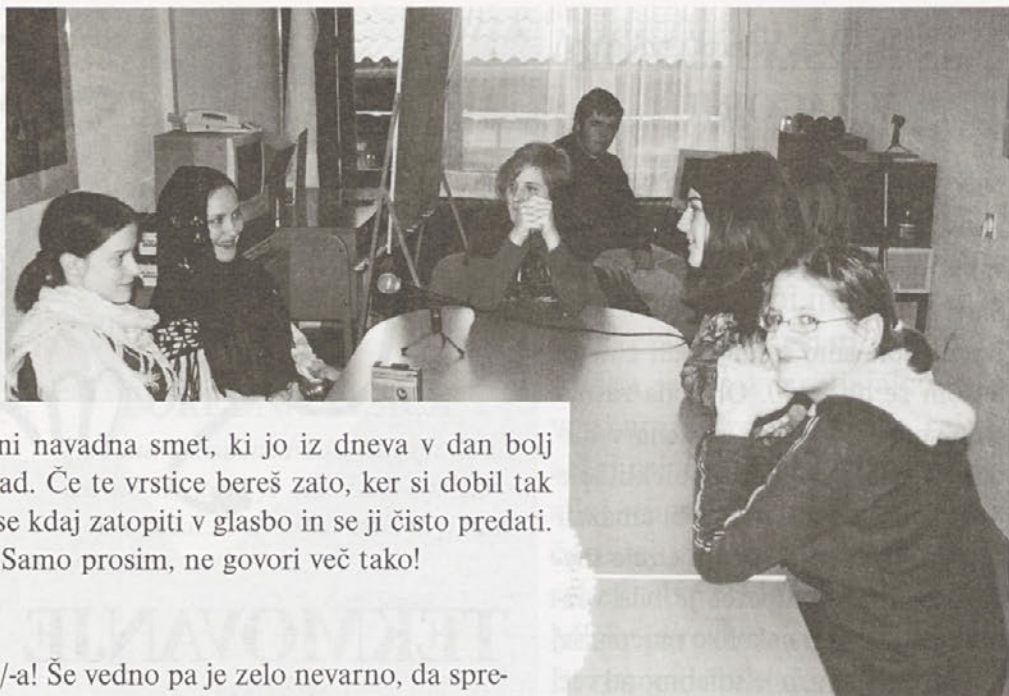
- a) Gotovo komedijo!
- b) Non-stop music, pa pika!
- c) Nič, grem stran.
- d) Nenehno premikam programe in se potem odločim, kaj mi je bolj všeč.

Tvoja starša imata obletnico poroke. Pripravljáš jima presenečenje. Katero glasbo jima zavrtiš?

- a) Kakšno pop glasbo.
- b) Klasično glasbo.
- c) Mirno in sproščeno.
- d) Sploh jima ne zavrtim glasbe.

EVA
KIM
SARA 1.B

	a	b	c	d
1.	2	1	3	4
2.	3	4	1	2
3.	4	2	1	3
4.	3	1	4	2
5.	2	4	1	3
6.	1	4	2	3
7.	1	4	3	2

0-9 točk

Ali sploh veš, kaj je glasba? To ni navadna smet, ki jo iz dneva v dan bolj mešamo. Lahko bi rekli celo zaklad. Če te vrstice bereš zato, ker si dobil tak rezultat, si velika izjema. Poskusi se kdaj zatopiti v glasbo in se ji čisto predati. Gotovo boš spremenil/-a mnenje. Samo prosim, ne govori več tako!

10-15 točk

Potolaži se s tem, da nisi najslabši/-a! Še vedno pa je zelo nevarno, da spremeniš mnenje na slabše in potem bo še huje. Kaj ti pomeni radio? Ali se ti zdi, da je to le super popularen izum takoj za televizijo? O ne, ne, dragi/-a moj/-a. Tole si se pa pošteno zmotil/-a! Gotovo imaš svojo najljubšo skupino. Kje si prvič slišal/-a njihovo pesem?

16-21 točk

Čestitam! Dosegel/-a si najboljši rezultat! Nisi preveč zavzet/-a za glasbo niti je ne sovrašiš. Dobro mnenje imaš o glasbi, zato ni potrebno, da ga spremeniš! Včasih se res še zmotiš pri kakšni malenkosti pri glasbi, a iz napak se učimo. A lepo te prosim, ne spremeni mnenja, če bo prijateljica ali prijatelj mislil drugače. Le tako naprej! Ne bom ti rekla, da ostani še naprej tak/-a, ker vem, da boš.

21-28 točk

Še kar v redu, a pretiravati ni treba. Že res, da veš veliko o glasbi. A to ni dovolj. Vedeti moraš tudi, kaj je premalo, kaj je dovolj in kaj preveč. Ah, daj no. Zaradi tega pa res ni vse na svetu kar naenkrat narobe! Mogoče boš pa uspel/-a v plesu. Ali v pisanju. Mogoče v kuhanju. Nikoli ne veš, kaj vse ti lahko življenje da, pa tega sploh ne opaziš!

Taja Moro, 3. B

NAŠ PEVSKI PRAZNIK V ZAGORJU

Naš pevski zbor je v sredo, 7. aprila 2004, nastopil na državnem tekmovanju pevskih zborov v Zagorju ob Savi.

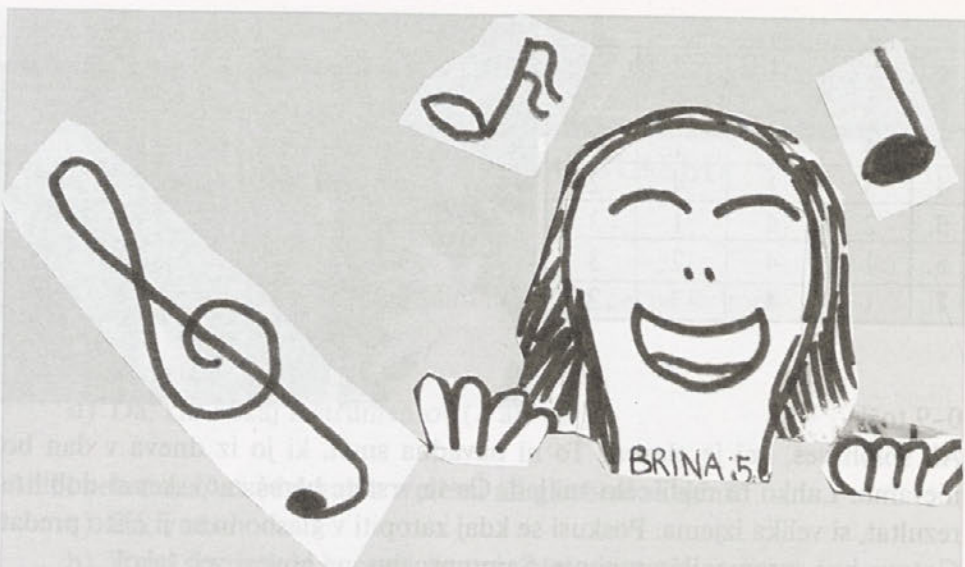
Izpred šole smo se odpeljali z avtobusom že ob 7. 20. Oblačila za nastop smo imeli lično zložena v torbah. Vanje smo se preoblekli šele pred koncertom, da se ne bi umazali in pomečkali. Med vožnjo je zelo snežilo. Za nekatere pevce je bila vožnja z avtobusom nekoliko mučna, saj jim je bilo slabo in je šofer moral večkrat ustaviti.

Takoj ko smo prispeli v Zagorje, smo dobili malico in pijačo. Okrepčani smo odšli na generalko v dvorano Delavskega doma. Občutek sem imela, da bomo uspešni, saj smo že na generalki dobro zapeli. Zborovodkinja nas je ves čas spodbujala.

Čas je tekel zelo hitro in že smo se morali preobleči v bele srajčke in temne hlačke. Na srajčke so nam učiteljice pomagale pripeti pisane pentlje. Potem smo se še malo opevali. In napočil je veliki trenutek, ko je bilo treba stopiti na oder. Malo treme mislim, da je bilo. Vendar pravijo, da je to dobro. Naš pevski program smo odpeli kot slavčki. Kljub veliki konkurenci smo poželi velik aplavz in prejeli zlato priznanje. Ves naš trud je bil poplačan.

Zborovodkinja Sonja Čibej si je želela, da bilo to tekmovanje za nas le prijetna izkušnja in pevski praznik. In to je bilo kljub slabem vremenu. Naslednji dan je učiteljica Sonja kupila vsakemu pevcu čokolado. Ponočna sem, da sem član tako uspešnega pevskega zbora.

Ana Gregorič

TEKMOVANJE V ZAGORJU

Živjo. Sem Pia Hribar. Obiskujem pevski zbor, ki ga vodi Sonja Čibej. Na neki vaji nam je povedala, da se bomo udeležili republiškega tekmovanja otroških pevskih zborov v Zagorju. Vsi smo se že veselili in napočil je dan, ko me je mami zbudila. Takoj sem se oblekla in odšla. Pot do Zagorja je bila kar zahtevna, vendar nam to ni vzelo veselja. Končno smo prišli v Zagorje, kjer nas je čakala učiteljica, vsa dobre volje. Razdelili smo malico in odšli v svoj prostor, kjer smo odložili nahrbtnike in malico, ter odšli v dvorano, kjer smo vadili, dokler ni prišel drug zbor. Odšli smo v stekleno dvorano, kjer smo povadili, potem pa odšli v dvorano, kjer smo imeli generalko. Zapeli smo vse tri pesmice, to pa so: Od Rib'ne do Rakit'nce, Vre, vre, vre, Sem Ribn'čan Urban in veseli koledniki. Po generalki smo odšli v svoj prostor, kjer smo malicali in se preoblekli. Bilo me je strah in srce mi je bilo veliko hitreje. Pred nastopom smo zopet odšli v stekleno dvorano, kjer smo zadnjič povadili pred nastopom. In že so nas poklicali. Ko smo prihajali na oder, sem gledala publiko. S prijateljico Ano sva se zadnjič prijeli za roke in si dali vzpodbudo. Imela sem strašno tremo, vendar ko smo začeli peti, je le-ta kar izginila. Prepustila sem

se pesmicam in naši zborovodji Sonji. Po nastopu smo odšli v stekleno dvorano, kjer nas je učiteljica zelo pohvalila. Pozneje smo odšli po nahrbtnike ter se z avtobusom odpeljali na kosilo, kjer smo se najedli in odpeljali domov.

Med potjo nam je ena od učiteljic povedala, da smo dobili zlato. Čeprav sem bila utrujena od vožnje, sem bila polna lepih misli in občutkov.

Zame je bil to zelo lep in poseben dan, ki mi bo ostal v spominu za vedno.

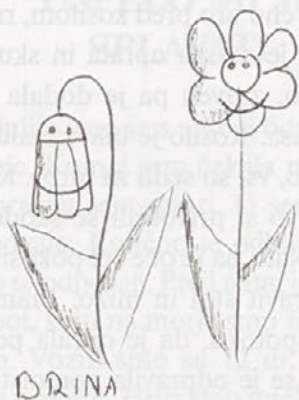
Pia Hribar

ZVONČEK NAJDE PRIJATELJE

Živel je zvonček, ki ni imel niti enega prijatelja. Sam s sabo se je igral in pogovarjal. Zelo se je dolgočasil, ker je bil sam na travi. Nekoč pa je prišla trobentica, ki ni imela prijateljev. Potem sta bila najboljša prijatelja.

Barbara Doberdrug, 1. b

O SNEŽAKU

Posijalo je sonce. Zima se je bližala koncu. Sončni žarki so spremenili snežaka Toneta v vodo. V deželo je prišla pomlad. Iz zemlje so pokukali prvi spomladanski cvetovi. Iz toplih krajev so priletele ptice in pričele gnezditi. Ptica Mica si je naredila gnezdo na zapuščenem loncu snežaka Toneta. Pričela je gnezditi. Veliko je premišljevala o svojih prvih mladičkih, ki jih je nestrpno čakala. Nekega dne je lupinica počila in iz nje je prišel ptiček. Bil je zelo prestrašen, ko je zagledal svet okoli sebe.

JERNEJ SMOLEJ, 2. A

POREDNA LISICA

Poredna lisica medvedu nagaja. Medved ne ve, kam je šla. Lisica je šla v temen gozd. Medved jo najde in ji navije ušesa.

Žan Sašek, 2. c/8

PTIČKA

Na veji je bila ptička. Ptička je videla pikast lonc in se naselila vanj. Ko se je vselila v lonc, je dala vanj slamo in mimo je priletela čebela. Ko je ptička zaspala, je sanjala, da je dobila jajca.

Žan Dravinec, 2. c/8

MIŠKA JE ŠLA K ZAJCU

Nekoč je živela miška, ki je lezla čez plot in si je pretrgala trebušček. Rekla si je, da bo odšla k zajcu. In res. Miška je šla k zajcu. Ko je prišla k zajcu, ga je prosila: »Zajec, mi lahko prosim zašiješ trebušček?« Zajec je rekel: »Daj mi korenje.« Miška je odšla h korenju in ga je prosila: »Mi daš prosim en koren?« Korenje ji je reklo: »Daj mi vodo.« Miška je šla k vodi in jo prosila, če ji da vodo. Voda ji je rekla: »Daj mi volno.« Miška je šla k ovci in jo prosila, če ji da volno. Ovca ji je rekla: »Daj mi travo.« Miška je hitro vzela koso in hitro pokosila travo. Travo je nesla ovci. Ovca ji je dala volno. Volno je odnesla vodi. Voda ji je dala vedro vode. Vodo je odnesla korenju. In korenje ji je dalo en koren. In koren je odnesla zajcu. In zajec ji je zašil trebušček.

Anja Medle, 2. c/8

MIŠKA JE ŠLA K ŠIVILJI

Nekoč je živela miška. Nekega dne je lezla čez plot. Pri tem si je pretrgala trebušček. Miška je tekla k šivilji, da bi ji zašila trebušček. Šivilja ni imela šivanke in je rekla: »Prinesi mi šivanko.« Miška je šla k prodajalcu s šivankami. Prodajalec je rekel: »Daj mi denar.« Miška je rekla: »Saj nimam denarja.« Šla je k čarodeju Boštjanu in čarodej je rekel: »Izpolnim ti eno željo.« Miška je rekla: »Želim si denar.« In res je dobila denar. Z denarjem je odšla k prodajalcu s šivankami. Miška je kupila šivanko in odhitela k šivilji. Šivilja je miški zašila trebušček.

Tilen Lesjak, 2. c/8

MALA POŽERUHICA

Nekoč je živela opica, ki je kar naprej jedla. Na dan je pojedla kar 20 banan. Joj, joj! je rekla papiga. Kaj pa druge opice? Kaj pa one? Nič niso dobile. In vedno, ko greste v Afriko, boste, videli, da le ena opica ne je nič.

Petra Bajec, 1. a

KAKO SAM IZDELAŠ ROG?

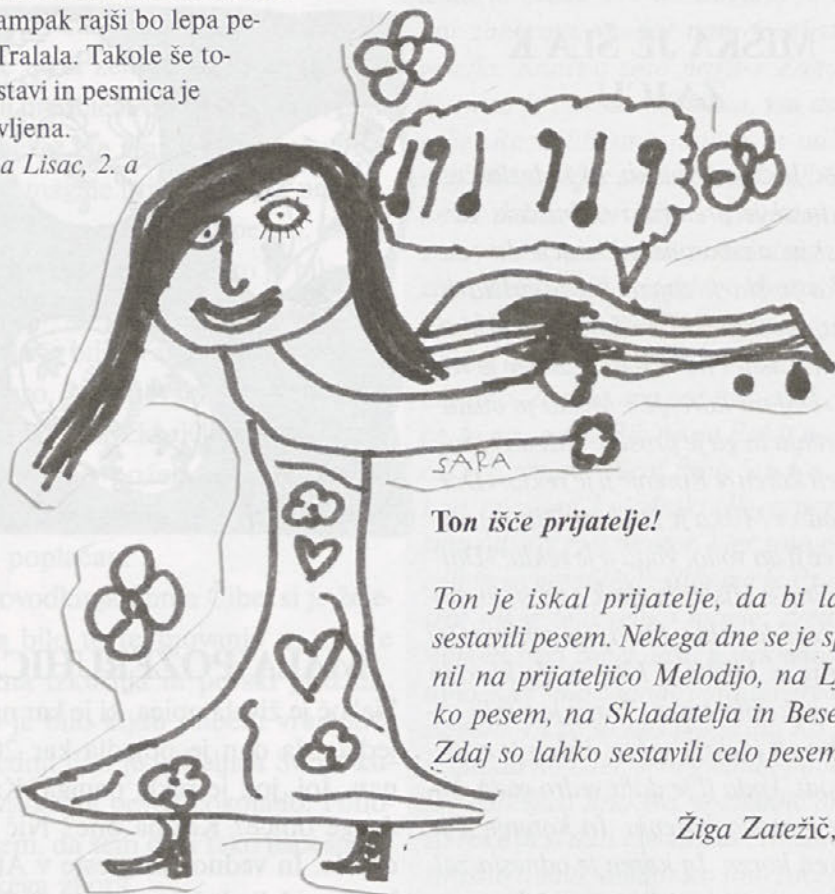
1. V gozdu posekaš 1 m dolgo in 3 cm debelo kostanjevo palico.
2. Spiralno oblikuješ 10 cm.
3. Spiralo olupiš.
4. Spiralo oblikuješ v rog.
5. Na koncu zaključiš z lesenim žebličkom.
6. Iz drobne kostanjeve palčke nareliš piščalko in jo vstaviš v tanjši del roga.
7. Trobiš.

Ivan Samaržija

SKLADATELJ PIŠE PESEM

Skladatelj vzame papir in svinčnik v roke in pesem napiše. Na list napiše besedilo in za besedilom s toni sestavi še melodijo. Ljudska pesem bi lahko bila, ampak rajši bo lepa pesem Tralala. Takole še tone sestavi in pesmica je sestavljena.

Ana Lisac, 2. a

Ton išče prijatelje!

Ton je iskal prijatelje, da bi lahko sestavili pesem. Nekega dne se je spomnil na prijateljico Melodijo, na Ljudsko pesem, na Skladatelja in Besedilo. Zdaj so lahko sestavili celo pesem.

Žiga Zatežič, 2. a

KMETIJA

Na nekem zapuščenem kraju je stala kar velika hiša. Poleg nje pa je stal star hlev. Tam je živela družina, ki so jo sestavljali: Tonček, Metka, oče Jože in mami Nežka. Imeli si velika polja, vrtove, kokoši, prašiče, krave, psa in štiri mačke. Zgodba pa se je začela takole. Nekega dne sta Tonček in Metka odšla na vrt, dolgo sta nabirala različne vrste zelenjave. Domov sta prišla točno eno uro pred kosilom, ravno prav, da je mama oprala in skuhala zelenjavo, zraven pa je dodala tudi malo mesa. Kosilo je bilo kmalu pripravljeno, vsi so sedli za mizo. Ko so pojedli, so si privoščili še skodelico mleka. Nato pa je oče šel pokosit travo, popraviti stol in mizo. Mama je odšla k potoku, da je oprala perilo, nato pa se je odpravila pomolst kravo. Tonček in Metka pa sta odšla na sprehod. Oče in mama sta se že vrnila v hišo, Tončka in Metke pa še vedno ni bilo. Tonček in Metka sta še vedno tavalala po gozdu. Stemnilo se je in hotela sta domov, a poti na žalost nista videla. Vsa utrujena od hoje sta ob drevesu kar zaspala. Oče in mama pa sta vsa prestrašena hitro poklicala svoje sorodnike. Jutro se je že prebudilo. Tonček in Metka sta se prebudila ob drevesu in kmalu sta začela iskati pot do doma. Sorodniki in starša pa so še vedno iskali Tončka in Metko. Deček in deklica, ki so ju iskali, sta šla k potoku pit vodo, pred njima pa se je prikazala lisica. Vsa prestrašena sta se pognala v tek, nista pa vedela, kam sploh tečeta. A kmalu sta se zaletela v dve odrasli osebi. Pogledala sta ju in videla, da sta to njuna starša. Veseli in srečni so se odpravili domov. In živeli so srečno do konca svojih dni. In tako se je ta zgodba končala.

Urška Čobanovič, 3. b

NIČ NE VEM

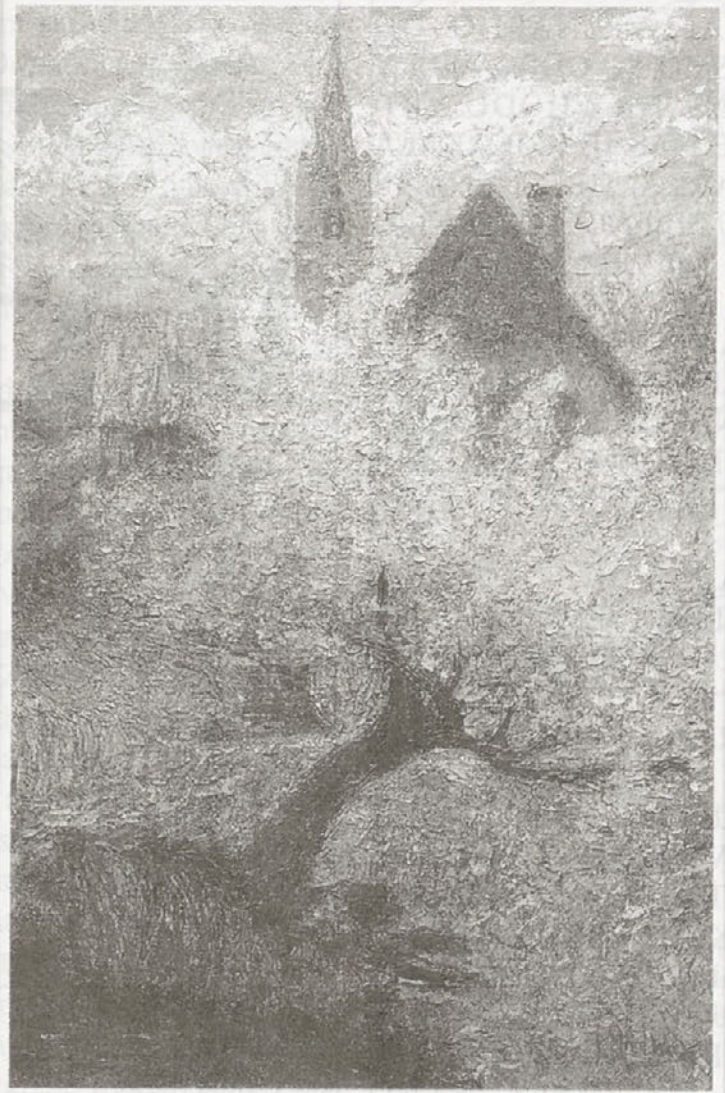
Jaz pa nič ne vem. Ne vem, koliko je 1+1. Če grem na sprehod, ne pridem domov. Ne vem, kaj je za domačo nalogo. Če me peljejo k zdravniku, rečem: »Nič ne vem.«

Tilen Lesjak, 2. c/8

USPELO MI JE SPLAVATI

11. julija smo se s sosedi odpravili na morje. Komaj sem čakala na ta dan. Pripravila sem stvari, ki sem jih potrebovala. Končno je odbila ura, ko smo se odpeljali. Pred nami je bila dolga pot, kajti na morje smo šli na Korčulo. Vozili smo se 12 ur. Končno smo prispeli. Hišo smo imeli izredno veliko in lepo. Lastnik hiše nam jo je razkazal. Potem smo se namestili in se odpočili. Po počitku smo odšli na plažo. Vsi so zaplavali, samo jaz ne, ker še nisem znala. Mamica mi je obljubila, da me bo to leto naučila plavati. Skupaj sva odšli v vodo. Pokazala mi je, kako naj delam z rokami, nogami in kako naj diham. Skupaj sva kar nekaj časa vadili. Prvi dan mi je uspelo narediti le nekaj zamahov, kajti bala sem se, da bi se utopila. Naslednji dan sva z mamico ponovno vadili. Šlo mi je že veliko bolje. Preplavala sem že kakšen meter. Vsak dan sva vadili in vedno mi je bilo lepše in z veseljem sem se učila plavati. Dobila sem pogum in vsak dan preplavala kakšen meter več. Proti koncu dopusta pa sem plavala že zelo daleč. Vesela sem bila, ker mi je uspelo, da sem se naučila plavati. Hvaležna sem mamici in očiju, da sta me naučila plavati. Ponosna pa sem na sebe, da mi je uspelo.

ANJA KOS, 3. A

Ljubezen vedno najde pot. Niti vojna je ne ustavi.

(Timotej Hrovatič, 2. a)

Ljubezen je sreča in mir. Prepusti se okužbi virusa prijateljstva in ljubezni, ta je zdravilen tudi zate.

(Tajda Zoran, 2. c/8)

Otroci niso krivi za vojne in grozote. Naj se odrasli naučijo ljubiti in ne sovražiti, naj ne uničujejo tistega, kar otroci gradijo.

(Družina Lenart, Špela Lenart, 2. b/8)

Živeti v vojni pomeni živeti v grozi. Naša družina si želi, da bi nekoč lahko vsi živeli v miru, svobodi in sožitju.

(Luka Golob, 2. c/8)

Vsi otroci tega sveta si želimo mir in svobodo. Odrasle sveta pozivamo, da ustavijo nesmiselne vojne in nasilje med ljudmi.

(Robert Bele, 2. c/8)

V TOREK DOPOLDNE SMO OBISKALI VRTNARIJO. OD ŠOLE SMO SE ODPRAVILI V KOLONI. NA VHODU VRTNARIJE NAS JE PRIČAKALA VRTNARKA. OBLEČENA JE BILA V ZELENO HALJO, KI JO IMAJO VSI VRTNARJI.

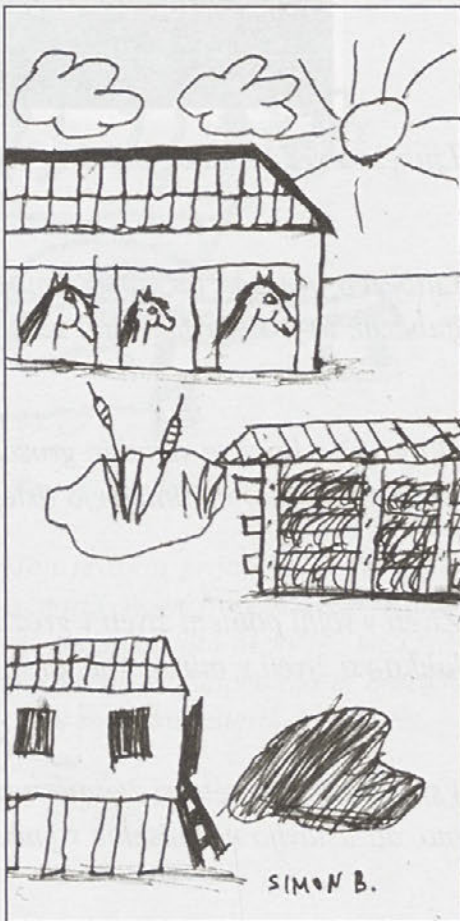
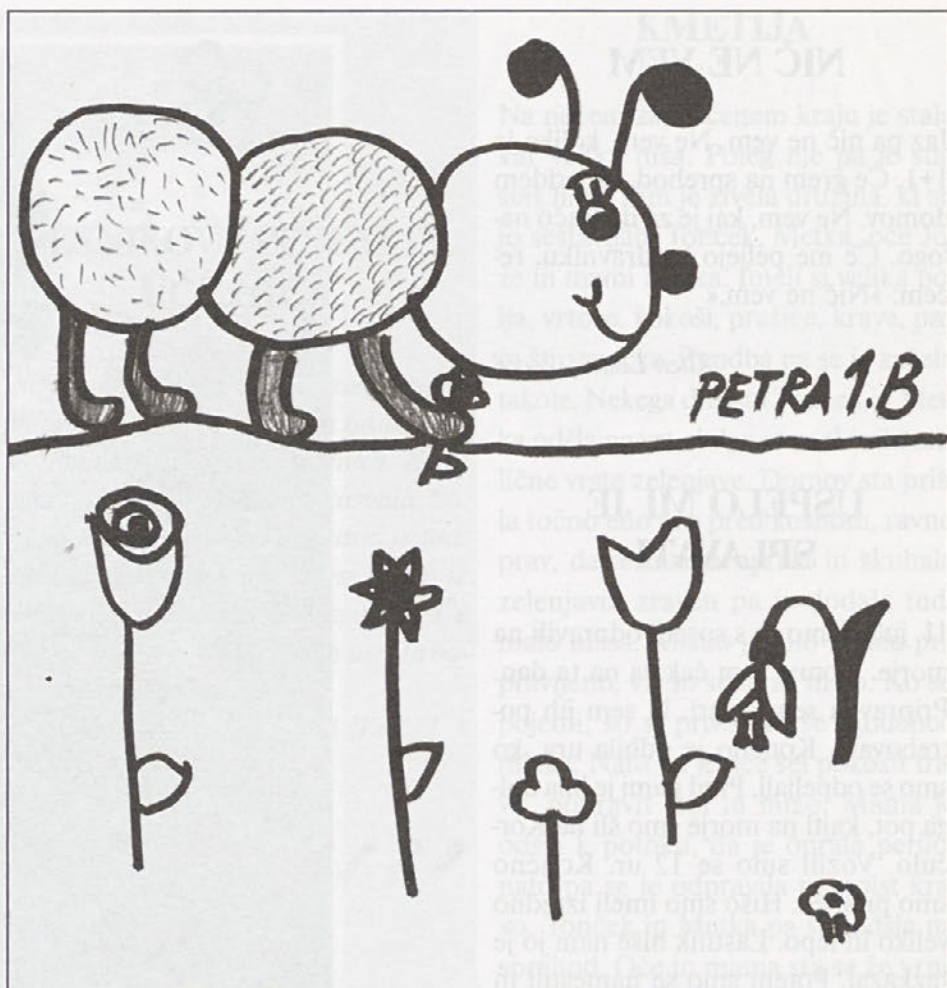
GREDA 1

NAJPREJ SMO SI OGLEDALE SEMENA. VIDELI SMO SEMENA ZELENJAVE, RAZLIČNIH VRST TRAV IN ROŽ.

GREDA 2

PO OGLEDU SEMEN SMO ŠLI V TOPLO GREDO ŠTEVILKA 2. TO JE TAK OGROOOOMEN ŠOTOR, POKRIT S FOLIJO. V TOPLI GREDI SO IMELI SADIKE ROŽ. POSAJENE SO BILE V MALIH LONČKIH. NEKATERI SO MANJKALI. LONČKI SO BILI NA MIZAH, ZATO DA SE VRTNARJI NE PLAZIJO PO TLEH, KADAR JIH UREJAJO. NEKATERE ROŽE SO IMELE SAMO NEKAJ LISTKOV, DRUGE SO PA ŽE CVETELE. ČEPRAV ROŽ NISMO SMELI PULITI, JE NEKATERIM SOŠOLCEM TO USPELO NA SKRIVAJ. NAJBOLJ ZANIMIV PA JE BIL STROJČEK ZA SAJENJE ROŽ. TO JE ZAPLETENA NAPRAVA, KI NA ENI STRANI ZAJEMA ZEMLJO S POMOČJO KOLUTA. TO ZEMLJO POTEM NASUJE V PRAZNE LONČKE, KAMOR DELAVCI POSADIJO SADIKE ROŽ. NA KONCU SO NEKATERI DOBILI ROŽICO ZA DOMOV. OBISK VRTNARIJE MI JE BIL ZELO VŠEČ. UPAM, DA BOM ŠE KDAJ ŠEL TJA.

GAL PAVLIN, I. A

V VRTNARIJI SMO VIDELI SEMENA, ČEBULICE, MALO ORODJE, GRABLJICE, MALO MOTIKO, ROŽE, ZEMLJO. ŠLI SMO V TOPLE GREDE. TAM SMO VIDELI TROBENTICE, DUHALI SMO VONJ ROŽ. VIDELI SMO TUDI VELIKO ORODJE: VELIKO MOTIKO, LOPATO, GRABLJE. VIDELI SMO TUDI, KAKO ROŽAM IN SADIKAM DOVAJAJO VODO. IMELI SO VELIKO BRŠLJANK RAZLIČNIH VELIKOSTI. BILE SO V LONČKIH. VIDELI SMO TUDI POLIVINIL, S KATERIM SE POKRIJE GREDA.

NASTJA GAZVODA, I. A

V TOREK, 9. 3. 2004, SMO SE ODPRAVILI V TRGOVINO, KJER PRODAJAJO ROŽE. VIDELI SMO ZELO LEPE IN RAZLIČNE ROŽE. POLEG ROŽ SMO VIDELI TUDI RA-

ZLIČNO SADJE IN ZELENJAVO.

ARDIAN ZOGAJ, 1. A

UN SOD JAM KAN NĚ KOPŠT. KAM PAE ŠUM LLOJE T LULAVE, LULET IŠIN ŠUM TĚ BUKURA. PRVEČ LULEVE. KAM PA EDH E PERIME TJERA, SI KEP, HUDRA KUMPIRA DHE SERA.

ADRIAN ZAGOJ, 1. A

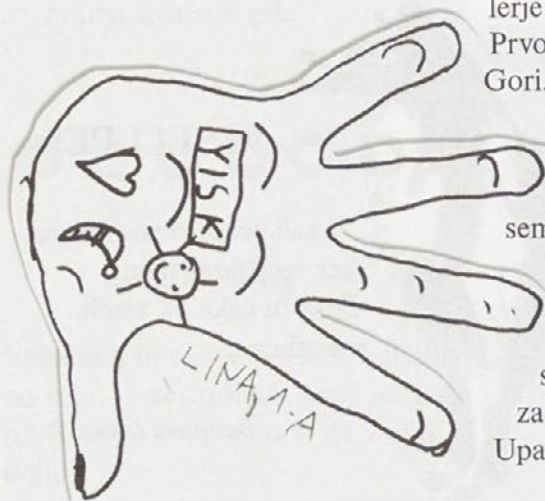

Postala sem nevidna

Bil je lep in vroč poletni dan. Sonce na nebu je pripekalo. Ker je bil dan tako vroč, sem bila žejna. V kozarec sem si nalila vodo, jo spila in postala utrujena. Ulegla sem se na posteljo in zaspala. Medtem so me drugi iskali. Mislili so, da sem se vdrla v zemljo. Zbudil me je hrup. Še vedno so me iskali. Oglašila sem se. Nič. Še enkrat. Ponovno nič. Pogledala sem se v ogledalo. Videla nisem ničesar, niti rok niti nog. Nič. Šele tedaj sem se za-

vedala, da sem postala nevidna. Nič me ni skrbelo. Celo veselila sem se. Odhitela sem v mesto. Nagajala sem ljudem, ki mi niso bili všeč. Kako je bilo zabavno! Nekega dne pa sem spoznala deklico, ki je bila ravno tako nevidna. Skupaj nama je bilo lepše. Hodili sva po trgovinah, najraje v take, ki so prodajale igrače. Tam sva se igrali po cele dneve, saj nama ni bilo dolgčas ob tolikšni izbiri, pa tudi nihče naju ni podil stran. Še rajši pa sva hodili v trgovino z bonboni in čokoladami. Še dobro, da me mami ni videla! Tako je bilo nekaj dni. Potem pa ... Postalo nama je dolgčas. Zaželeli sva si še drugih otrok, prijateljic, sošolk in sošolcev. Tuhtali sva, kaj morava storiti, da bi naju ljudje zopet videli. Sredi mesta sva zagledali vodnjak. Razmišljali sva: če sva popili vodo in postali nevidni, morava mogoče spet popiti vodo, da postaneva vidni. Vredno je poskusiti! Stekli sva do vodnjaka, v dlan ujele nekaj kapljic vode in spili. Zbudila sem se doma, v postelji. Ob njej je sedela mamica, ki mi je povedala, da sem v sanjah tekala po stanovanju. Kaj takega se mi kasneje ni nikoli več sanjalo.

AMADEJA ANCELJ, 4. b

RADIRKA

Sem radirka in brišem, če se svinčnik kaj zmoti. Svinčnik je moj prijatelj. Imam tudi brata, ki mu je ime šilček in šili, če se komu od mojih prijateljev zlomi špica

Anja Medle, 2. c/8

ZASLUŽIM SI POHVALO

Moj najljubši šport je rolanje. Prve rolerje sem dobil za četrti rojstni dan. Prvo tekmovanje je bilo v Kranjski Gori. Proga je bila dolga 4 km. Bilo je zelo vroče. Ob prihodu na cilj so me polili z vodo. Bil sem prvi in tega sem bil zelo vesel. Ko sem stopil na stopničke, me je bilo strah, ker so mi vsi ploskali. Za nagrado sem dobil zlato medaljo, pohvalo in vrečko, v kateri so bili oblizi, majica in ščitniki za kolena.

Upam, da bom še kdaj zmagal.

Rok Primožič, 2. c/8

KUŽA

Pelji ga na sprehod.
Nekaterim psom brišeš rit.
Psa strižeš.
Psa kopaš.
Psa češeš.
Kuža je kosti.
Kuža ima ovratnico.

Sara Krnc, 2. a/9

KUŽA LUŽA

NEKOČ JE ŽIVEL KUŽA, KI MU JE BILO IME LUŽA. ŽIVEL JE PRI ZELO BOGATIH LJUDEH. IMEL JE PRIJATELJICO LIZO. AMPAK KER GA ONA NI MARALA, JE BIL ZELO ŽALOSTEN. NEKEGA DNE JE ŠEL V MESTO Z GOSPO MCGOLN. NAŠEL JE SVOJEGA STAREGA PRIJATELJA FRANCA. PROSIL JE GOSPO MCGOLN, DA GRE Z NJIM. GOSPA MCGOLN MU JE DOVOLILA. DOMA STA SE IGRALA, DA JE KAJ, POTEM JU JE DALA SPAT. ZASPALA STA IN SPALA DO POPOLDNE. KO STA SE ZBUDILA, JE LUŽA POKAZAL FRANCU LIZO. A LIZA TUDI NJEGA NI MARALA. VENDAR VAŽNO JE, DA IMA LUŽA PRIJATELJA.

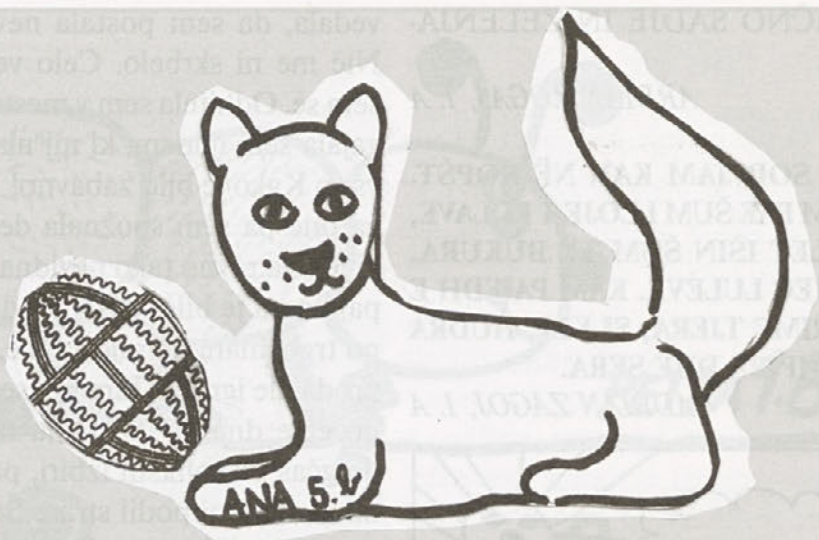
ANDRAŽ GRULJA, 2. B

VESELI PES

Veseli pes z repom maha,
ker vesel je ta dan.
Že v uti čaka na veseli
rojstni dan.

Damjana Luzar, 2. b

MUCA JE MEHKA

Muca je mehka kot gobica bela. Ampak zakaj je muca mehka? Ker ima dlako. Zakaj ima pa dlako? Ker bi jo drugače zeblo in ker ji je zrasla.

Sabina Košmerl, 2. c/8

Lina Sekereš, 2. c/8

MUCKA MICA

*Naša mala mucka Micka.
Ko je žejna, pije mleko,*

MAČKE

Mačke so zveri. Imajo kremplje. Rajši kot miši jedo dunajske zrezke. Sosedovo mačico smo našli v naši hiši.

Rok Klobučar, 2. a/9

VELIKONOČNI ZAJČKI

NEKOČ JE ŽIVELA ZAJČJA DRUŽINA. BILA JE SEVEDA VELIKONOČNA ZAJČJA DRUŽINA. ZAJČJI OTROCI SPLOH NISO VEDELI, KAJ JE TO PIRH. NEKOČ SO MALI ZAJČKI MORALI RAZNAŠATI PIRHE. IN OTROCI SO BILI ZELO VESELI IN VELIKONOČNI ZAJČKI TUDI.

PETRA BAJEC, 1. A

SLONČEK IN PAPAGAJČEK

SLONČEK IN PAPAGAJČEK STA SE GUGALA. IN KAR NAENKRAT - RESK! GUGALNICA JE PADLA. JOJ! JE VZKLIKNIL PAPAGAJČEK IN SLONČEK JE BIL NA TLEH. GLASNO JE ZATROBIL IN VES SVET JE POSKOČIL.

PETRA BAJEC, 1. A

UGANKE

Šivaš z njo, le ugani, kaj je to?

(ŠIVANKA)

TINA GUŠTIN, 1. B

Knjiga velika, v njej je ves svet. Če jo prelistaš, prepotuješ ves svet. Kaj je to?

(SVTLV)

EVA FABJAN, 1. B

UGANKE IZ 2. A

Ropotamo, tolčemo ... Kaj je to? Zraven glasbo spremljamo ... Kaj je to?

(BOBEN)

Ana Lisac

Spušča glasove - BUM BUM. Zelo glasno se sliši. Kaj je to?

(BOBEN)

Marko Klinc

Ima črne tipke. Veliko otrok nanj zai-gra lepe tone. Kaj je to?

(KLAVIR)

Je simbol naše pošte in je glasen za tri. Kaj je to?

(ROG)

Mitja Čarman

Da lahko igraš glasbilo, potrebuješ ... Kaj?

(LON)

Žiga Zatežič

NA NAŠI ŠOLI

Na naši šoli so dobri učitelji in učiteljice. Ni pa mi vseč, da je šola zane-marjena. Spomnim se svojega prvega šolskega dne. Bil je zelo lep. Všeč mi je bilo predvsem to, da sem spoznal veliko prijateljev. Všeč pa mi je tudi to, da so razna tekmovanja v znanju. Pri športni vzgoji se mi zdi v redu projekt Zlati sonček. Dobro pa je tudi to, da ima šola svoj grb.

LUKA GOLOB, 2. c/8

JULIJA

Julija sedi in se smeji. Hodi v glasbe-no šolo, se uči violino, ker ji je to fi-no. Hodi v šolo, se uči, da v šoli 5 dobi.

Katja Didovič, 2. c/8

Eva, 3. a

MORSKI PRAŠIČEK

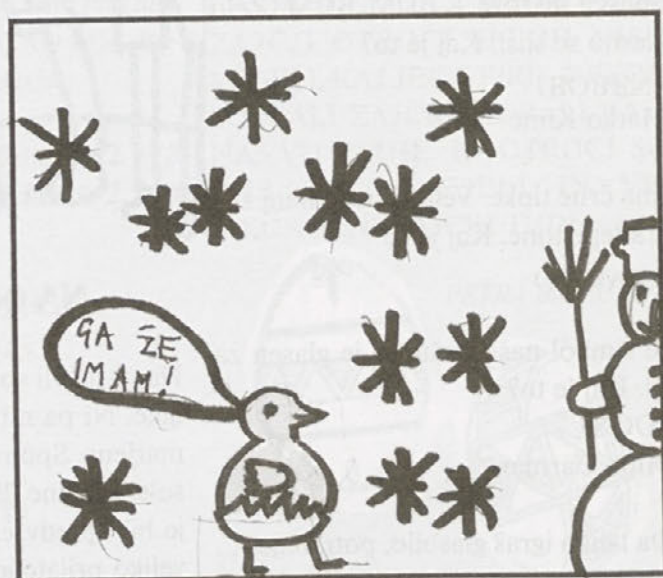
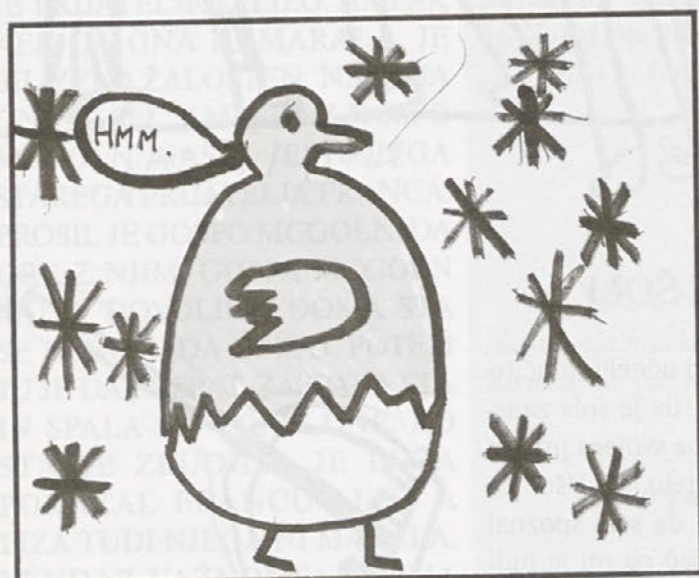
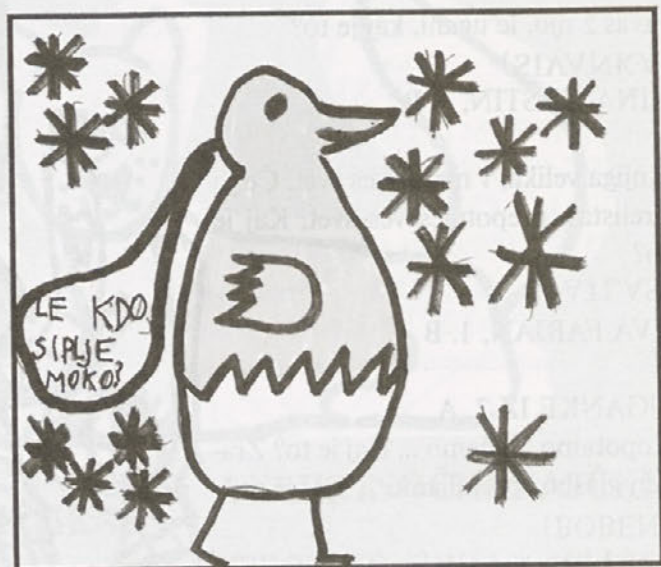
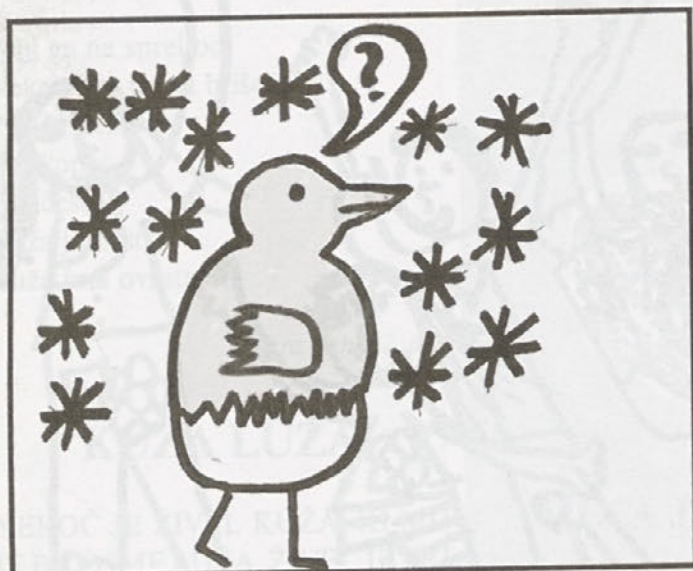
Morski prašiček je lep in kosmat, z njim se igram, rad ga imam.

Kadar je lačen, cvili in vrešči, dam mu solato, pa še malo klobase.

Boštjan Cesar, 2. c/8

SNEG-MOKA

NAPISAL IN NARISAL : MAKS ŠINIGOJ

Mozart, pazi se!

Pozdravljeni v tokratnem kvizu **Kdo hoče biti glasbeni Grmčan!** Pravila igre so preprosta. Vse, kar morate storiti, je to, da s svinčnikom (ne z nalivnikom ali kemikom, ker lahko poškodujete Najčo) obkrožujete pravilne odgovore na temo glasbe in plesa. Kateri pa so pravilni odgovori? VSI!!!

1. Koliko CD plošč imaš doma ?

- a) Od deset do petindvajset.
- b) Manj kot deset.
- c) Več kot petindvajset oz. jih sploh več ne štejem.

2. Rojstni dan. Zabava je super, kmalu pa se nekdo spomni, da bi lahko kakšno zapeli. Kakšen komen tar?

- a) Hm, naenkrat mi je postalo nekam slabo ...Kje imate WC?
- b) Jaaaa! To bo veselo ... Kolko kapl'c, tolko let ...
- c) Kaj, naenkrat zdaj vsi pojete?! No, naj vam bo: hm ... kapl'c ... hmhm let ...

3. V šoli organizirajo ogled baletne predstave za vse tiste, ki jih to zanima ...

- a) Mi niti na pamet ne pade! Spim že dovolj doma.
- b) Ja, OK, prav. Morda bo pa le kaj pametnega, drugače te stvari ne bi preživele tako dolgo, kajne?
- c) Meni je vseeno, lahko, če gredo tudi moji prijatelji. Sam/a niti pod razno, četudi bi me zanimalo ... Nekaj ugleda pa že moram ohraniti!

4. Valeta ... Naj bo blizu ali daleč, ne zanikajte, da niste niti enkrat še pomislili nanjo ... Kaj bo takrat? Se bo plesalo? Sedelo? Žalilo preostale?

- a) Najbrž se bo plesalo, če bo možno. Kako se bo plesalo, pa raje pustimo za drugič.
- b) Ples? Pa to je za piflarje in idiote! Ni šans.
- c) Ful bo dobro. Zabavali se bomo kot zmešani, se med plesom sebi in drugim škodoželjno smejali ... Raj!

5. Kako si kaj na tekočem z glasbeno sceno?

- a) Niti ne, le če kaj slišim po radiu ali pa slučajno ujamem od sošolcev ...
- b) Seveda, to spada pod splošno izobrazbo.
- c) No, za nove single svojih najljubših in tudi kakih drugih razvpitih zvezdnikov seveda vem, če je to merilo ...

6. Če se že odpraviš ven, kam bi najraje odšel/-a?

- a) V kak dance klub ali pa na dober koncert.
- b) Kamorkoli, samo da je žurka, če je zraven pa še dobra muska, je pa sploh the best!
- c) Najraje s prijatelji kje sedimo, na kaki pijači, plesat ne grem, ker se nimam namena osmešiti pred prijatelji.

TOČKICE:

	1.	2.	3.	4.	5.	6.
a)	4	2	2	4	2	6
b)	2	6	4	2	6	4
c)	6	4	6	6	4	2

REZULTATI:

Dragi tekmovalci, vi vsi ste zmagovalci! Edina razlika je ta, da ste tisti, ki imate od 12 pa do 19 točk, ljudje, ki se raje posvečate šoli, ljubezni, čemurkoli drugemu raje kot popularni ali pa klasični glasbi. Če imate od 20 do 27 točk, ste najbolj uravnoveženi in uravnovešeni med zmagovalci današnjega kviza. Zmagovalci, ki pa si lastite med 28 in 26 točk, pa ste absolutni strokovnjaki med zmagovalci. Vsi, ki imate več kot dvanajst točk, dobite ... Najčó! Cel darilni paket sijajnih člankov ... Aja, da jo že imate? Potem pa jo lahko še enkrat preberete. Vam dovolimo.

Rada, 8. b

K vragu s sinhronizacijo!

Res sem bila v težavah, ko sem razmišljala, kateri film naj v tej Najči skritiziram ... Harry Potter 3? Troja? Ne bo šlo, prijatelji, ker je na žalost tako, da pridejo v kino, ko bo tale zadevica že lepo v tisku, tako da sem se znašla v po domače povedano - šitu. Hvala bogu za matematična tekmovanja, ker sem tako medtem, ko so ubogi učitelji popravljali naše zmazke, imela priliko biti priča Petru Panu. V sinhronizirani verziji. Če vam po pravici povem,

je film ravno to, česar nisem pričakovala. Ima dobro kamero, dialogi so vse prej kot dolgočasni in če po pravici priznam, sem med filmom večkrat dobesedno skoraj crknila od smeha. Veste, ko je bila na ekranu špica, smo se s sotrpini že menili, kako se bomo izmuznili iz dvorane in igrali biljard, pa nam po petih minutah to ni niti na pamet več padlo. Film je preprosto dober. Sploh ni to nek "družinski film" in tudi ne le za najmlajše, čeprav bi nekatere scene res lahko malo začinili s ... hmhm ... Toda to spada že bolj k pornografiji. Torej, če to niti ni film za otročiče, ZAKAJ PA SO GA POTEM SINHRONIZIRALI IN GA 100-KRAT POKVARILI?! Odgovor je nam, ubogim, neznan, ogled pa vsekakor priporočam. Aha, še cukrček - pirati iz tega filma so izredno sumljivo podobni nekaterim iz Piratov s Karibov, na to bodite pozorni. Zgodbe mi najbrž ni treba obnavljati, saj jo že vsak pozna, je pa v zgodbi par sijajnih dodatkov, ki se jih vsaj jaz iz ostalih verzij ne spomnim, na primer ... ne, ne bom povedala, ker ne bo zanimivo ...

Veste kaj, v vsakem primeru si film oglejte, če pa vas je sram iti same, pa pojdite z mlajšim bratom, sestro, sposodite si kakega froca in naj si kar mislijo, da jim delate uslugo. Samo poskusite pogledati preko stereotipov in si film oglejte ... Pa brez sinhronizacije ...

Rada Molek, 8. b

LJUBEZEN JE LUŠTNA STVAR

Film LJUBEZEN JE LUŠTNA STVAR pripoveduje o življenju 60-letnika, ki je znan po zapeljevanju deklet, mlajših od 30 let. Glavno vlogo igra JACK NICKOLSON, ki je igral že v mnogih akcijskih filmih v vlogi kakšnega mafijca, policista, kriminalca itd. Najbrž je bil ta film zanj izziv, saj je v njem igral zelo velikega romantika, zapeljivca in v tej vlogi se je zelo dobro izkazal. Ne smemo pa pozabiti tudi šarmantne DIANE KEATON, ki je igrala mamo neke Jackove punce. Najprej je med njima vladalo sovraštvo, ki je prešlo v nepozabno ljubezen ... Za snemanje so izbrali lep kraj; dogajanje so namreč postavili v počitniško hišico ob morju. Kjer je ljubezen, je lepo, pravijo, in v tem filmu je morje še povečalo občutek romantike. ZALJUBLJENI! Priporočam vam, da si ogledate ta film. Če ste ga zamudili v kinu, pa se ne bojte, saj bo kmalu izšel tudi na DVD-ju.

Sabina, 8. b

Beb@, 8.d

ZA MODNE NAVDUŠENCE

Letošnja moda bo začinjena s "sladkimi" barvami, ki jih lahko opazimo že v pomladni kolekciji. Razveseljevale nas bodo vse pastelne barve ter roza, svetlo zelena, svetlo modra, rumena ... Vse te barve lahko med seboj uspešno kombiniramo, če imamo vsaj malo čuta za estetiko. Punce lahko nosimo pisane torbice, ki so seveda v skladu s čevlji. Majice naj imajo obvezno zanimiv potisk. Še vedno je prisoten večni jeans. Za hladnejše večere si ogrnemo jakno v motorističnem slogu. Za popoln izgled bo prav prišel nakit iz umetnih mas. Tiste privrženske kratkih krilc pa naj razveselim s podatkom, da so krilca še vedno v modi,

kombiniramo s pisanimi nogavičkami. Vedno pa velja, da se moramo v svojih oblačilih počutiti udobno in sproščeno. Tudi glasba in moda gresta lahko z roko v roki, zato so tu še nasveti za glasbeno-modne navdušence.

Rap / hip-hop

Če opazujemo fante, ki se v svojih širokih hlačah zibljejo po ulici, lahko ugotovimo, kakšna je moda hip-hoperjev. Vse široko, preveliko in predvsem udobno. Za obstoj hlač na bokih je obvezen kakšen pas. Vse več punc se odloča za ta stil, ker je zelo udoben, a kaj, ko jih hitro zamenja-

mo za pripadnike nasprotnega spola.

Metal

Če se ozremo okrog, lahko opazimo tudi ljudi v večni črnini. To so največkrat tako imenovani metalci, čeprav barva obleke ne pomeni nujno povezanosti z glasbo. Kot sem že omenila, se metalci odločajo predvsem za črno barvo, ki jo je najlažje kombinirati, pa še ločijo se od drugih. Za še večjo razpoznavnost so dobrodošle kakšne verige, težke zaplestnice in močna črna ličila na obrazu. Bulerji so tako rekoč obvezni.

Pop

Sladke punčke bodo letos prišle na svoj račun, saj se bodo lahko prikazale v vsej svoji "pocukranosti" (pa brez zamere). Kakšne opriete kavbojke in kratek top ter zanimivi lasni dodatki, in to je to.

Rock

Originalne rokerje si predstavljamo kot umazane raztrgance, čeprav imajo danes povsem svoj stil. Oglejte si npr. Avril Lavigne, ki je v svet glasbe vnesla popolnoma novnačin oblačenja. Za rock izgled kombiniramo, kar nam je pač vseč, čeprav

se ne strinjajo vsi z našo izbiro oblačil.

Punk

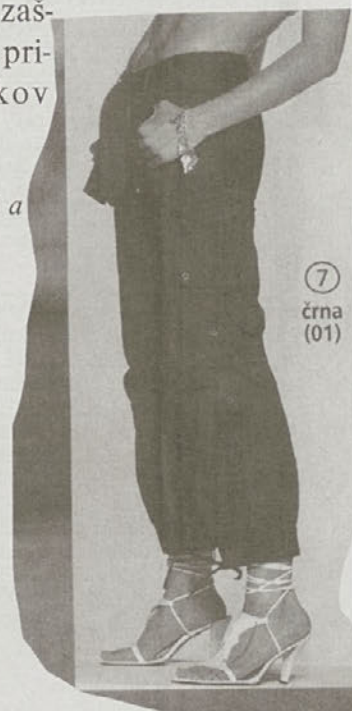
Ja, punkerji so tisti s hlačami, potlačeni v bulerje, ki imajo fluorescentne vezalke... Velikokrat na njihovih glavah opazimo t. i. irokeze, ki štrlijo proti nebu. Kakšen "parsing" tudi ni odveč. Če pogledamo po cesti, prav oni poleg pripadnikov "rejva" vzbujajo največ pozornosti s svojimi oblačili.

Rave

Žive barve, krila na moških in podobno lahko opazimo na rave partyjih. Le malo se jih tako oblači tudi v vsakdanjem življenju, čeprav radi poudarjajo, da gre pri njihovi glasbi že kar za kulturo, ne samo glasbo. Fluorescentna je seveda zaščitnica pripadnikov rava.

Urška, 8. a

7
črna
(01)

JANUAR 2004

8. 1.	Socialna delavka, izbrani učenci 5., 7. r./9	Interesne delavnice za kmetijsko dejavnost
7. 1.	Starejše deklice – odbojkašice, trener	Področno prvenstvo v odbojki, Metlika
8. 1.	Tekmovalci, mentor	Občinsko prvenstvo v nam. tenisu - posamezniki, Šmarjeta
8. 1.	Strokovni delavci, starši	Roditeljski sestanki, govorilne ure
15. 1.	Tekmovalci, mentor	Občinsko prvenstvo v nam. tenisu – ekipno, Center
21. 1.	Strokovni delavci, gostje iz ZGN Ljubljana	Konferenca UZ: Slep in slabovidni v OŠ
24. 1.	Mlajše in starejše deklice in dečki – atletika	Občinsko prvenstvo, ŠD Marof

FEBRUAR 2004

2. 2.	Učitelji, učenci 7. b, 7. c	Odhod v ŠN – ČŠOD Fara
2. 2.	Učitelji, učenci 7. a	Odhod v ŠN – ČŠOD Radenci
2. 2.	Učenci, mentorji	Šolsko tekmovanje iz kemije
3. 2.	Učenci 8. r., nadzorni učitelji	Poskusno zunanje preverjanje znanja SLJ
4. 2.	Učenci 8. r., nadzorni učitelji	Poskusno zunanje preverjanje znanja MA
4. 2.	Kratek roditeljski sestanek za 1. razred;	M. Petric: Vzgoja za odgovornost in samostojnost
6. 2.	Učenci, mentorji	Državno tekmovanje iz angleščine
6. 2.	Strokovni delavci, starši	Govorilne ure
5. 2.	Razredniki, starši 8. razreda, učenci, socialna delavka	Oddelčni roditeljski sestanek: Informacija o vpisu v srednje šole
5. 2.	Razredniki, starši 7. r./9	Skupni roditeljski sestanek: Informacija o delu v 8. r.
5. 2.	Razredniki, starši 5. razreda	Skupni roditeljski sestanek: Informacija o delu v 7. r./9
5. 2.	Svet staršev	Sestanek
5. 2.	Košarkarji, trener	Četrtnofinale drž. prvenstva, Cerknica
9. 2.	Rokometašice, trenerka	Četrtnofinale državnega prvenstva, Komenda
9. 2.	Učenci PS in RS, proslava	Prečernov dan, slov. kulturni praznik
10. 2.	Vesela šola, mentorici	Šolsko tekmovanje
11. 2.	Tekmovalci, mentorja	Cankarjevo tekmovanje – šolsko
12. 2.	Rokometaši – starejši dečki, trener	Državno prvenstvo – četrtnofinale, Ribnica
11. 2.	Košarkarice – mlajše deklice	Občinsko prvenstvo, OŠ Grm
13. 2.	Učenci 8. razreda, starši	Informativni dan na srednjih šolah
17. 2.	Razredničarke 2. r./8, učenci	Hiša eksperimentov, Ljubljana
17. 2.	Košarkarji – mlajši dečki, trener	Polfinale občinskega prvenstva, OŠ Bršljin
17. 2.	Strokovni delavci	Konferenca UZ

MAREC 2004

1. 3.	Učenka, mentorica šolskega parlamenta	Udeležba na otroškem parlamentu v Ljubljani
2. 3.	Člani sveta šole	Sestanek
2. 3.	Učenci, mentorji – fiziki	Šolsko tekmovanje za Stefanovo priznanje
2. 3.	Učenci, razredniki 7. r., spremljevalci	Igralec, CD Lj.
4. 3.	Mlajši dečki – košarkarji, mentor	Občinsko tekmovanje, finale
4. 3.	Učenci, mentorji	Regijsko tekmovanje iz Vesele šole
4. 3.	Strokovni delavci in starši	Govorilne ure
4. 3.	Strokovni delavci – predmetna stopnja	Delovni sestanek
5. 3.	Učenci, razredniki 8. r., spremljevalci	Igralec, CD Lj.
6. 3.	Učenci, delavci šole: nadomeščanje prostega pon., 26. 4.	1., 2./9, 2./8 Kulturni dan – film v DK 4. in 5. r – koriščenje prostega dne iz ŠN 3., 7./9, 8. r. – pouk (ponedeljkov urmik)
8. 3.	Zaposleni v osnovnih šolah	Čistilka Marija, gled. predstava, KCJT
8. 3.	Javnost, nastopajoči učenci OŠ Grm	Proslava ob 8. marcu, Sokolski dom
9. 3.	Mlajši deklice – košarkarice, mentor	Področno tekmovanje, Črnomelj
9. 3.	Strokovni delavci	Ocenjevalna konferenca
10. 3.	Učenci 4. r.	Športni dan, pohod
10. 3.	Učenci, učitelji: zaključek 2. oc. obdobja	Obvestila o uspehu
13. 3.	Učenci, mentorji	Regijsko tekmovanje za Stefanovo priznanje
16. 3.	Dan odprtih vrat za starše in učence	Predstavitve izbirnih predmetov za 5. r.
18. 3.	Učenci, mentorji (Kenguru)	Šolsko tekmovanje za Vegovo priznanje
20. 3.	Učenci, mentorji, OŠ Drska	Državno tekmovanje za Cankarjevo priznanje
24. 3.	Učenci, mentorica	Državno tekmovanje iz zgodovine
27. 3.	Učenci, mentorji – kemiki	Državno tekmovanje za Preglovo priznanje
30. 3.	Osmošolci, starši	Objava stanja prijav na SŠ
31. 3.	Učenci, mentorji	Regijsko tekmovanje za Vegovo priznanje

APRIL 2004

1. 4.	Strokovni delavci in starši	Govorilne ure
1. 4.	OPZ OŠ Grm, zborovodke	Območna revija pevskih zborov, KCJT
3. 4.	Rokometašice – mlajše deklice, trener	Občinsko prvenstvo, ŠD Marof
7. 4.	OPZ OŠ Grm, zborovodka	Revija PZ, Zagorje
7. 4.	Zbiranje starega papirja – RS	(enak pristop – enake nagrade)
8. 4.	Učenci 4. r., učiteljice	Športni dan, pohod
14. 4.	Podelitev BZ – razredna stopnja	Gledališče Kolenc: Kekec in Pehta
14. 4.	Podelitev BZ – predmetna stopnja	Gledališče Kolenc: Nazaj h koreninam
14. 4.	Učenci 5.–8. r.	Kros – občinsko prvenstvo, KŠ Bajnof
15. 4.	Zbiranje starega papirja – PS	(enak pristop – enake nagrade)
16. 4.	Učenci, učiteljice 3. r.	Jazz, glasbena predstava v KCJT
17. 4.	Mladi matematiki, mentorji	Državno tekmovanje za Vegovo priznanje
19. 4.	Strokovni delavci šole	Delovni sestanek, razredna stopnja
22. 4.	Učenci 8. razreda, socialna delavka	Obveščanje učencev o omejitvi vpisa v SS
21. 4.	Vesela šola	Državno tekmovanje, OŠ Grm
21. 4.	Strokovni delavci šole	Delovni sestanek, predmetna stopnja
27. 4.	Dan boja proti okupatorju	Praznik, prvomajske počitnice do 5. 5.

MAJ 2004

5. 5.	Učenci, spremstvo 2.r./9	Ekскурzija: Logatec
5. 5.	Socialna delavka, psihologinja ZZ	Testiranje sedmošolcev
5. 5.	Šolski dispanzer, učenci 1. a	Sistematski zdravstveni pregled
6. 5.	Strokovni delavci, starši RS in PS	Govorilne ure
8. 5.	Učenci, mentorji	Kros – državno, Litija
8. 5.	Fiziki, mentor	Državno tek. za Stefanovo p., Ljubljana
10. 5.	Učenci – atleti, trenerji	Občinsko prvenstvo v atletiki, Portoval
11. 5.	Učenci, razredniki 7. r.	Ekскурzija – Bled
11. 5.	Tekmovalci, mentorica	Tekmovanje: Kaj več o prometu
12. 5.	Učenci 3. in 4. razreda, glasbena šola	Glasbena ura
12. 5.	Mladinski pevski zbor OŠ Grm, zborovodka	Medobmočna revija MPZ, KCJT
14. 5.	Učenci – atleti, trenerji	Občinsko prvenstvo v atletiki, Portoval
12. 5.	Učenci, učitelji PS	Zbiralna akcija papirja
12. 5.	Šolski dispanzer, učenci 1. b	Sistematski zdravstveni pregled
14. 5.	Učenci 8. r., knjižničarka	Državna pohvala za osem let zvestobe BZ
18. 5.	Učenci, razredniki 5. r.	Ekскурzija – Piran
19. 5.	Učenci – atleti, trenerji	Področno prvenstvo v atletiki, Portoval
18. 5.	Učenci 8. r., nadzorni učitelji	Eksterno preverjanje – SL
18. 5.	Mladinski pevski zbor OŠ Grm, zborovodka	Medobmočna revija OPZ, Sevnica
19. 5.	Učenci 8. r., nadzorni učitelji	Eksterno preverjanje – MA
19. 5.	Šolski dispanzer, učenci 1. c	Sistematski pregled
19. 5.	Učenci, razredniki 4. r.	Ekскурzija – Cerkniško jezero
19. 5.	Učenci, spremstvo 2.r./9	Tehniški dan
21. 5.	Mladi tehniki, mentor	Regijsko tekmovanje, OŠ Stopiče
21. 5.	Prijavljeni delavci šole	Ekскурzija v Prago
21. 5.	Prilagojena organizacija dela	Pouk: razredna stopnja, 7. in 8. r. Kompenzacija: 5. in 7./9
26. 5.	Učenci, razredniki 1. r.	Ekскурzija – Podturn
27. 5.	Strokovni delavci šole	Konferenca UZ

NAJČA, GLASILO OSNOVNE ŠOLE GRM, NOVO MESTO

LETNIK XVI, junij 2004, št. 3, 4

Glavna urednica: RADA MOLEK, 8. b

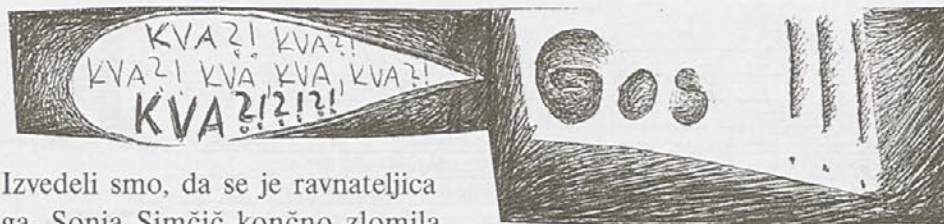
Uredniški odbor: novinarji 5., 7. in 8. razreda

Širši uredniški svet: JERICA ERŽEK (odgovorna urednica, lektorica, mentorica),
BRANKO ŠUSTER (mentor likovnega in grafičnega oblikovanja)

Fotografije: učenci, novinarji in TIHOMIR TROHA

Tisk: Zvone Kastelic, s.p.

Število izvodov: 600

časno zamenjala druga, nadomestna učiteljica.

Iz verodostojnih virov smo dobili novico (ki naj se še ne bi razvedela po šoli), da so valetu ZAGOTOVO predstavili na soboto. Razlog za to so tehnične težave organizatorjev.

Gotovo ste opazili nove pridobitve na WC-jih. S tem mislimo na dokaj nova, "moderna" stojala za brisačke. Za še večjo oviro pri uporabi so se v finančnem oddelku OŠ GRM odločili, da bodo poleg že obstoječih držal namestili avtomate, v katere bo potrebno za vsako brisačko prispevati 10 SIT.

Učitelji in vodstvo šole so se na podlagi povprečne inteligence učencev odločili, da sestavijo tričlansko ekipo, ki bo našo šolo zastopala v oddaji Male sive celice.

Že nekaj časa v šolski kuhinji uporabljamo lepe, bele krožnike, ki pa se na

žalost hitro razbijejo. To je pripeljalo do odločitve, da bomo spet jedli iz starih krožnikov. Saj se jih še spomnite?

Obveščamo učence OŠ Grm, da bomo septembra ustanovile plesno skupino BEE. Prijave lahko oddate učiteljici Jerici Eržek v kabinet slovenščine.

Izvedeli smo, da se je ravnateljica ga. Sonja Simčič končno zlomila pod pritiskom učencev (in avtobusa) in obljubila, da se bo v naslednji sezoni naša šola vključila v velecenjeno ŠKL. Vseh pomislekov glede prevelikega števila dejavnosti je konec, saj ravnateljica še vedno pričakuje visoke uvrstitve v vseh športnih dejavnostih, ki delujejo na naši šoli.

poldne. Igrali bomo tolkala, trobila in godala.

Najbolj priljubljenemu profesorju na šoli se je pred kratkim zgodilo nekaj strašnega. Po pošti je namreč dobil pismo, ki naj bi vsebovalo bel prašek in naj bi ga zelo prestrašil. Prašek še

vedno preiskujejo, tovariša pa je zaradi hude fobije pred osmošolci za-

Najča prodira na svetovni trg! Februarsko Najčo smo začeli prodajati izven šole, ker tudi starši naših mladih kupcev brez nje ne morejo, ko so njihovi otroci žal v šoli v naravi in je nočejo posoditi za en teden. Razmišljamo o postavitvi stojnice za to številko.

Zadnji teden šolskega leta (za osme razrede teden prej) bodo ponovno oživele izbirne vsebine. Kot vedno samo za sedme in osme razrede. Letošnje izbirne vsebine bodo potekale na temo POLEPŠAJMO ŠOLO. Učenci bodo lahko stene prepleskali s svojimi grafiti.

Naša ravnateljica si je premislila! V novem prizidku ne bomo imeli telovadnice, ampak glasbeno šolo! V prizidku bomo tako septembra začeli izvajati pouk igranja na instrumente, ki bo potekal od 16. do 18. ure po-

SMEH JE POL ZDRAVJA

Črnogorca se pogovarjata. Eden vpraša: »Ali veš, kdo je to Mozart?« »Prvič slišim. Kdo pa je to?« »To je tisti, ki je napisal glasbo za moj Nokia GSM.«

Janezek pride v trgovino s prazno steklenico olja in reče: »1 liter olja prosim!« Trгоvec mu nalije olje v steklenico in pove ceno. »A tako drago je? Toliko pa nimam s sabo, kar nazaj ga zlijte.« Janezek stopi iz trgovine in pogleda v steklenico: »Mama je imela prav, dovolj bo za solato!«

Kakšna je razlika med blondinko in računalnikom? V računalnik vnesiš podatke samo enkrat.

Kaj reče blondinka, ko rodi dvojčka? »Kdo je pa ta drugi oče?«

Čas letnih spričeval. Sin je imel v spričevalu same dvojke, le glasbeno vzgojo je imel pet. »Kako lahko ob takih ocenah sploh še poješ?« se je začudil oče.

Ženska je poklicala radijsko postajo: »Včeraj sem pred banko našla moško denarnico, v kateri je bilo 10.000 mark in 5.000 dolarjev. Poleg tega je bila v denarnici vizitka, na njej pa ime: Janez Pozabljivec, Pozabljivčkova pot 5 ... Prosim, zavrtite kakšno dobro glasbo za tega možakarja!«

Med poročno slovesnostjo je matičar izjavil: »Poroka pri naša glasbo v življenje možkega!« Pa se je iz ozadja oglasil nevestin oče: »Točno, možki se hitro nauči igrati drugo violino!«

»Zakaj ima klavir bele in črne tipke?« vpraša učiteljica glasbe. »Bele za poroko, črne pa za pogreb,« odgovori Janezek.

Blondinka je na koncertu znanega glasbenika le-tega zaprosila za avtogram. On jo pogleda in reče: »Pa res želiš, da ti dam avtogram na ta majhen zmečkan listek?« »Seveda, saj ga bom doma prepisala!«

»Danes bomo govorili o abstraktnih in konkretnih stvarih,« je rekla učiteljica. Abstraktne so tiste, ki jih ne moremo prijeti, na primer nebesa, čas, ljubezen ... Ali kdo ve za kakšno abstraktno stvar?«

»Kobra!« je rekel Miha.
»Kobro pa lahko primeš!« je rekla učiteljica.
»Kar dajte jo, če si upate.«

»Ali je pošteno, da je nekdo kaznovan za nekaj, česar ni storil?« vpraša Janezek učiteljico.

»Ne, to pa ne! To ne bi bilo pošteno!«
»Dobro, domače naloge nisem napisal,« reče Janezek olajšano.

Med prepirom, kdo ima več, reče Mojca: »Mi pa imamo uši.«

»Prava reč, saj vem, da ste jih dobili od nas!«

V razred stopi star gospod in prosi učitelja: »Jaz sem Romanov dedek, bi lahko govoril malo z njim?«

»Žal ga danes ni v šoli. Rekel je, da gre na vaš pogreb!«

»Janezek, povej mi primer, ko toplota širi stvari.«
»Saj to je jasno! Poletne počitnice so daljše od zimskih!«

»Kot vemo, imamo hidro- in termoelektrarne, pa tudi jedrsko elektrarno v Krškem. Mihec, povej mi, od kod dobimo elektriko v našo vas in našo šolo!« »Iz džungle!« »Kako iz džungle?«
»Moj očka je ravno včeraj rekel: »Te opice so spet podražile elektriko!«

»Očka, za rojstni dan si želim, da bi mi kupil bobne.«
»Ne, prehrupni so, saj sploh ne bi mogel v miru delati.«
»Očka, saj obljubim, da ne bom bobnal takrat, ko boš delal, ampak samo takrat, ko boš počival!«

Zobozdravnik vpraša Mihca:
»Kdaj spet lahko prideš?«
»Kadarkoli, le v soboto ne morem?«
»Zakaj pa v soboto ne moreš?«
»V soboto vendar nimamo pouka!«

Njen jelen
Po dolgotrajnem pregovarjanju je lovec končno popustil in dovolil ženi, da ga je spremljala pri lovu.

Ko sta prišla v gozd, je ženi razložil, kako napolni puško in kako ustreliti. Pojasnil ji je tudi, da mora takoj, ko zadene žival, steči k plenu, kajti lovci radi nagajajo drug druge-mu in si hočejo prilastiti plen. Postavila sta se na prežo in že po nekaj minutah je lovec zaslišal, kako je njegova žena ustrelila in ste-kla proti plenu. Šel je za njo, da bi videl, če je storila tako, kot ji je naročil, in že v daljavi zagledal ženo, ki se je pregovarjala z neznan-cem. Ko je prišel bliže, je zaslišal, kako je neznanec rekel:

»No, prav, pregovorili ste me! To je vaš je-len! Toda dovolite mi, da z njega vsaj sna-mem sedlo!«

Streznitev

»Natakar, jaz sem že preveč spil! Prosim, prinesite mi kaj, da se bom streznil!«
»V redu! Takoj vam bom prinesel račun!«

MOMENT

»Blondinka kliče informacijsko službo letalske agencije in pravi: »Prosim, povejte mi, kako dolgo letalo do Londona!«
»Moment!« reče uslužbenka, blondinka pa nazaj: »Hvala lepa!« In odloži slušalko.

KROGI

»Policist sedi ob obali jezera in vanj meče opeke ter se čudi: »Kako čudno, nenavadno!«
»Kaj pa je tako čudno?« ga vpraša mimoidoči.
»V jezero mečem štirioglate opeke, v vodi pa se delajo krogi!«

Hitra diagnoza
Pride pacient k doktorju. Le-ta ga preiskuje do onemoglosti, na koncu pa reče: »Ne morem in ne morem odkriti, kaj vam je, ampak mislim, da je kriva pijača.«
Pacient odgovori: »Nič ne marajte, bom pa prišel, ko boste trezni.«

Mujo vpraša Fato: »Si prosta za naslednji ples?«
»Sem!«
»Potem pa, prosim, pazi na moje pivo!«

OSMRTNICA

»Gorenjki Lojzki je umrl mož. Lojzka je odšla v časopisno podjetje in želela oddati osmrtnico. Zaradi varčnosti je želela samo napis: »Tone mrtev!« Uslužbenka na oglasnem oddelku jo je začudeno pogledala, nato pa ji je pojasnila: »Do pet besed je enaka cena.« »No, potem pa napišite: Tone mrtev! Ugodno prodam traktor!«

Srečata dva policista župnika z obvezo na glavi in ga vprašata, kaj se mu je zgodilo. Pove jima, da se je udaril v bojler in odide dalje. Prvi policist vpraša kolega: »Ti, kaj pa je to bojler?«
Drugi: »Pa kaj mene sprašuješ, saj veš, da ne hodim v cerkev!«

ČOKOLADA

»Blondinki se sprehajata po mestu, ko ena zavpije: »Pazi, na drek boš stopila!« »To ni drek,« odgovori druga, »to je čokolada!« Prva blondinka ne verjame, se skloni, prst pomoči v rjavo maso in poskusi. »Ja, prav sem imela, res je drek.« Poskusi še druga in reče: »Vidiš, še dobro, da nisva stopili vanj.«

PIŠE

»Praviš, da se preživljaš s pisanjem, pa vendar nisem bral še nič tvojega. Kako to?« »Preprosto! Od časa do časa pišem staremu za denar!«

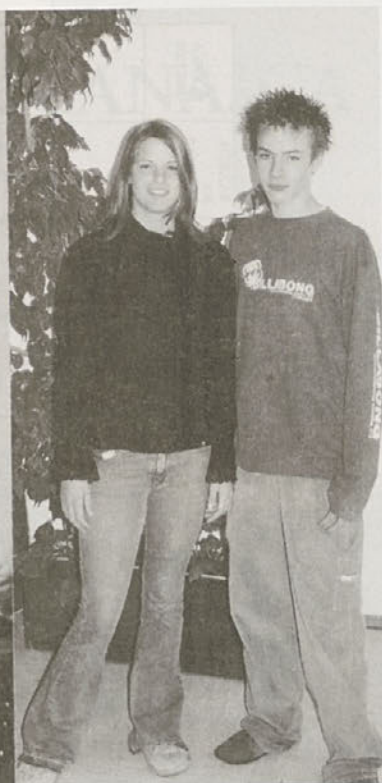
Zakaj policisti ne morejo dobiti AIDS-a? Ker imajo tudi virusi svoj ponos.

Miss in mister 8. razreda

Nekateri so že pozabili, nekateri pa smo že komaj čakali in pokali od radovednosti ... Seveda govorim o izboru lepote in lepote 8. razreda. Seveda govorim o izboru, ki je obvezen, če želimo že iz tako lepe generacije osmih razredov izbrati miss in mistra. Nekaterim pa ta izbor pomeni kar izbor za najbolj popularno in popular-

nega. Kakorkoli že, glasovanje je potekalo anonimno, svoje favorite pa smo zapisali na listek. Upam, da ste bili pri glasovanju smrtno resni, pa

tudi če ste vse skupaj vzeli le za hec, smo dobili zmagovalce!

Poglejmo najprej nežnejši spol. Za miss ste izbrali **Matejo Jerič iz 8. d.**, ki je dobila 14 glasov. Prva spremljevalka je **Teja Pucelj iz 8. c.**, druga spremljevalka pa je **Špela Smole iz 8. b.**

Najlepši mladenič je **Blaž Ivanetič iz 8. d.**, prvi spremljevalec **David Golubič iz 8. a.**, drugi spremljevalec pa **Miroslav Došenovič, 8. b.**

Vsem čestitamo!

Urška Smrke, 8. a

Izjavi zmagovalcev:

Blaž Ivanetič: Sploh ne vem, kaj bi rekel. Zelo sem presenečen nad izborom. Hvala vsem, ki so glasovali zame!

Mateja Jerič: Hvala, ker ste glasovali zame. Tega nisem pričakovala, vendar zdaj ni razlike ... Sem ali pa nisem ... Sveta še ni konec ... Že od 1. "klasa" smo bili v našem razredu najbolj pridni, najboljši v igri med dvema ognjema, zdaj smo pa še najboljši ...

